

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษาสภาพปัจ្យุหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี 1

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

A STUDY OF FRESHMEN'S ADJUSTMENT PROBLEMS,
UBON RATCHATHANI UNIVERSITY

คณะกรรมการ

ผู้ดูแล

1. นางสาวณรัณญา มีชัย	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข
2. นายพลากร สีบสำราญ	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข
3. นางสาวปวีณา ลิมปีประการ	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข
4. นางสาวรัตติกาล วงศ์ยาด	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข
5. นางสาวจิรา โสดาภุล	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข
6. นางสาวกฤติญา จันทร์พันธ์	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข
7. นางสาวอภิญญา สรัสดา	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข
8. นางสาวกนกวรรณ ศิริวรรตน์	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ 2554

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการทำวิจัยสถาบันฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน ส่องท่านแรกที่ผู้วิจัยต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระฤทธิ์ เอกภุคล และ ดร.พงษ์ธร สิงห์พันธ์ ที่กรุณารับเป็นปรึกษาวิทยาโครงการวิจัยสถาบันในครั้งนี้ซึ่งต้องคอยแนะนำให้คำปรึกษาด้วยความเสียสละและอดทน

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์นายแพทย์ปวน สุทธิพินิจธรรม คณบดีวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กับสิ่งดีงามนานัปการเกินกว่าจะบรรยายได้ ซึ่งผู้วิจัยขอสำนึกรักในความกรุณาและต้องระลึกไว้ในความทรงจำตลอดไป

ขอขอบพระคุณอาจารย์พลากร สืบสารัญ และอาจารย์ปวิณา ลิมปีที่ปราการผู้ร่วมโครงการที่กรุณาให้คำแนะนำและพิจารณาแก้ไขข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจเป็นอย่างดี

ท้ายสุดนี้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่สนับสนุนทุนวิจัยสถาบัน งบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2554 ที่เล็งเห็นปัญหาและประโยชน์ของงานวิจัยอันจะก่อให้เกิดคุณค่าแก่การพัฒนาและร่วมกันแก้ไขปัญหาต่อไป ทั้งนี้คุณค่าและประโยชน์ในการศึกษาทั้งหมด ผู้วิจัยขอยกให้ผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับข้อบกพร่องใด ๆ ใน การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอรับไว้เพื่อปรับปรุงในโอกาสต่อไป

ณรัญญา มีชัย

ผู้วิจัย

ฝ่ายทดสอบ สำนักวิทยบริการ ม.อุบลฯ ได้รับอนุญาตทำการทดลอง สำนักงานสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ ๔ ๑๐ พ.ย. ๒๕๕๔	๑๐.๑๖.๑ ๑
---	--------------

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	๑
บทคัดย่อภาษาไทย	๒
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๓
สารบัญ	๔
สารบัญตาราง	๕
สารบัญภาพ	๖
บทที่	
 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปรับตัว.....	10
ความหมายของการปรับตัว.....	10
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว	14
สาเหตุของการปรับตัว.....	18
ลักษณะของการปรับตัว	22
การปรับตัวของนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.....	27
ประวัติและความเป็นมาของแบบสำรวจมูนนีร์	29
ประวัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
งานวิจัยในประเทศไทย.....	35
งานวิจัยต่างประเทศ.....	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
ลักษณะของแบบสำรวจมูนนีร์	41
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การแปลผล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
สรุปผลการวิจัย	93
อภิปรายผลการวิจัย.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	101
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	110
ภาคผนวก ก หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง.....	111
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	116
ประวัติผู้วิจัย	127

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	40
3.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสำรวจปัญหาของนักศึกษาปี 1 รายด้านและทั้งฉบับ.....	43
3.3 จำนวนแบบสำรวจที่ส่งไปและได้รับคืนจำแนกตาม คณะ/วิทยาลัย ของผู้ตอบแบบสำรวจ	44
4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ	50
4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้าน.....	53
4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านสุขภาพ เป็นรายด้าน.....	54
4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย เป็นรายด้าน.....	56
4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ เป็นรายด้าน	57
4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม เป็นรายด้าน....	59
4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว เป็นรายด้าน.....	60
4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านการปรับตัวทางเพศ เป็นรายด้าน	61
4.9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านบ้านและครอบครัว เป็นรายด้าน	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา เป็นรายด้าน	64
4.11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน เป็นรายด้าน	65
4.12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา เป็นรายด้าน	67
4.13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านหลักสูตรและการสอน เป็นรายด้าน....	69
4.14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ	71
4.15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามภูมิลำเนา	72
4.16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามวิธีการรับเข้า	73
4.17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด.	74
4.18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	75
4.19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของ นักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของ นักศึกษา จำแนกตามอาชีพของบิดา	77
4.21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของ นักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา	79
4.22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของ นักศึกษา จำแนกตามอาชีพของมารดา.....	80
4.23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัว	82
4.24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการเปรียบเทียบค่าความแตกต่าง ¹ ของ (t-test) รายด้านและโดยรวม ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ.....	83
4.25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการเปรียบเทียบค่าความแตกต่าง ¹ ของ (t-test) รายด้านและโดยรวม ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามภูมิลำเนา	84
4.26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการเปรียบเทียบค่าความแตกต่าง ¹ ของ (t-test) รายด้านและโดยรวม ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามวิธีการรับเข้า.....	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าแనนปัญหา 11 ด้าน และโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามคณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด (F-test) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา.....	86
4.28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าแnanปัญหา 11 ด้าน และโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามค่าแnanเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	88
4.29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าแnanปัญหา 11 ด้าน และโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี.....	89

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.....	33
2.2 แสดงดอก และต้นกันเกรา ดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	34
3.1 แผนภูมิแสดงลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย	48

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัยสถาบัน	การศึกษาสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
คณะผู้วิจัย	ณรัณญา มีชัย พลางร สืบสำราญ ปรีณา ลิมปิทีปราการ. รัตติกาล วงศ์ยาด จิวร้า โสดากุล กฤติญา จันทร์พันธ์. อภิญญา สลักคำ และกนกวรรณ ศิwareรัตน์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวและเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2554 ของทุกคณะ/วิทยาลัย ในด้านข้อมูลส่วนบุคคล วิธีการรับเข้า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถานะทางสังคมของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างจำนวน 614 คน ได้มาโดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสำรวจปัญหาของ สุภาพร โคตรจรัส ซึ่งดัดแปลงจากแบบสำรวจปัญหานิสิตนักศึกษาของมูนนีย์ (Mooney Problem Checklist : College Form) โดยศึกษาปัญหา 11 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทางเพศ ด้านบ้านและครอบครัว ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน ด้านอนาคต เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

- นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับเล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเล็กน้อยทั้ง 11 ด้าน เมื่อจัดอันดับของปัญหาตามคะแนนเฉลี่ย สูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน รองลงมาคือด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษา และด้านสุขภาพ และกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน
- นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีเพศต่างกันมีปัญหาโดยรวมและปัญหาทั้ง 11 ด้าน ในเพศชาย และเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาโดยรวม และด้านอื่น ๆ อีก 10 ด้าน ในกลุ่มผู้มี

ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคอื่น ๆ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีวิธีการรับเข้าต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่สังกัดคณะ/วิทยาลัยต่างกัน มีปัญหาโดยรวมและรายด้าน 6 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางเพศ ด้านบ้านและครอบครัว และด้านหลักสูตรและการสอนแตกต่างกันระหว่างคณะ/วิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง
6. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมารยมศึกษาตอนปลาย ต่างกัน มีปัญหาโดยรวมและรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านบ้านและครอบครัว และด้านหลักสูตรและการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
7. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่างกัน มีปัญหาด้านการเงินและที่อยู่อาศัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ABSTRACT

Title	A STUDY OF FRESHMEN'S ADJUSTMENT PROBLEMS, UBON RATCHATHANI UNIVERSITY
Author	Ms. Naranya Meechai
Project Adviser	Assoc. Prof. Teerawut Aekakul Pongtorn Singhphun, Ph.D

The purposes of this study was to study freshmen's adjustment problems of Ubon Ratchathani University student in the academic year 2554 all of faculty or College in the aspects of; personal information, decision to choose education opportunity, Levels of achievement, and Social status of the family. A sample of 614 people obtained by stratified random sampling method. The instrument used was a questionnaire concerning student's problems, adapted from the Survey of Adjustment Problems From of Supaphan Khotcharat who had adapted it from Mooney Problem Checklist: College Form. The study was examined in this 11 aspects: health, finance and housing, social activities and recreation, social relations, emotional and personal adjustments, sexual adjustments, home and family, ethics and religion, learning adjustments, future occupation and education, and curriculum and instruction. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test (Independent Samples).

The study findings were as follows :

1. The freshmen's of Ubon Ratchathani University had problems as a whole at a low level. When each aspect was considered. It was found that there were 11 aspects at the low level. When ranked by mean score of the problem first 3: the learning adjustments, is a minor : future occupation and education, health and social activities and recreation have the same mean.

2. The freshmen's have a gender different had problems as a whole and in 11 aspects male and female differently at the .05 level of significance.
3. The freshmen's with different domiciles had problem in the aspects of sexual adjustments differently at the .05 level of significance. The overall problem and the 10 other aspects domiciled in the Northeast and other sectors had problems differently at the .05 level of significance.
4. The freshmen's with different admitting approaches have problems as a whole differently was not statistically significant at the .05 level.
5. The freshmen's under a faculty / college different had problems as a whole and in 6 aspects: health, finance and housing, social relations, sexual adjustment, home and family, and curriculum and instruction between faculty / college at the .05 level of significance and the other found no difference.
6. The freshmen's with different cumulative grade point average (GPAX) in high school had problems as a whole and in 3 aspects: finance and housing, home and family, and curriculum and instruction at the .05 level of significance and the other found no difference.
7. The freshmen's an average annual family income is different have problem of finance and housing at the .05 level of significance and the other found no difference.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (ทบวงมหาวิทยาลัย 2535 : 71) เป็นมหาวิทยาลัยที่ยกฐานะมาจาก วิทยาลัยอุบลราชธานี สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี ปี พ.ศ. 2533 ในรัฐบาลของ พลเอกชาติชาย ชุณหวัฒ ด้วยความมุ่งหมายให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งที่ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยการจัดการศึกษาเน้นหนักทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองต่อความต้องการพัฒนากำลังคนของประเทศไทย ซึ่งกำลังมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นประเทศก้าวสู่สากล และการกระจายโอกาสทางการศึกษา ให้แก่ประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งให้มหาวิทยาลัย เป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่ประชาชนในห้องเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับปรุงการประกอบวิชาชีพของตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรกในปีการศึกษา 2531 ภายใต้ชื่อ "วิทยาลัยอุบลราชธานี" โดยเปิดทำการสอน ในสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ มีนักศึกษารุ่นแรกจำนวน 67 คน ซึ่งฝากเรียนไว้ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ต่อมาในปีการศึกษา 2533 วิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ยกฐานะมาเป็นมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2533 ได้ย้ายสถานที่จัดการศึกษาจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น มาประจำ ณ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย บริเวณกิโลเมตรที่ 10-11 ถนนวาริน-เดชอุดม ตำบลเมืองศรีโค อำเภอวาริน ชลบุรี จังหวัดอุบลราชธานี บนเนื้อที่ประมาณ 5,228 ไร่ และเริ่มจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของคณะเกษตรศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งได้ถือเอวันที่ 30 กรกฎาคมของทุกปี เป็นวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัย และในปี พ.ศ. 2534 คณาจารย์และนักศึกษาทั้งหมด ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มาประจำ ณ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยโดยสมบูรณ์ โดยสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้แต่งตั้งให้ รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิตต์ ยอดเศรษฐี ดำรงตำแหน่งอธิการบดีเป็นคนแรก ในส่วนของการก่อสร้าง เริ่มต้นด้วยงบประมาณเพียง 16 ล้าน ในปี พ.ศ. 2531 อาคารหลังแรกที่ก่อสร้างคือ อาคารเอนกประสงค์

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ขยายตัวทางวิชาการเพิ่มขึ้นมาก อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการต้องการของสังคม การเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้น การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการและมุ่งผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในแต่ละแขนงวิชาชีพในระดับสูงเพื่อพัฒนาประเทศและสังคม จึงจำเป็นที่จะต้องขัดเกลาให้บุคคลเป็นคนโดยสมบูรณ์อีกด้วย เพื่อให้มีความรู้กว้าง มีคุณธรรมและมีความสามารถที่จะดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างดี ดังนั้น การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นกำลังคน (Manpower) ส่วนนี้เป็นการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองทางด้านมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานวิชาการและตอบสนองความต้องการของสังคม
2. เพื่อให้เป็นคนที่สมบูรณ์ (Manhood) จากประวัติการอุดมศึกษาและปรัชญาเมธิ หลายท่านระบุว่า บัณฑิตในทุกสาขาวิชาชีพจะต้องมีความเป็นคนที่สมบูรณ์

สถาบันอุดมศึกษา จึงเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทอันสำคัญในการพัฒนาประเทศ บทบาทของการศึกษาจำเป็นต้องสอดแทรกให้สามารถเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะและทัศนคติ ช่วยให้นักศึกษารู้จักตนของสามารถรู้จักและเข้าใจความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคมและสิ่งแวดล้อม มีความรู้ในการแก้ปัญหา เสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น กล่าวคือ การศึกษาต้องช่วยพัฒนาที่สมอง ร่างกายและจิตใจ และการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปจากระดับ มัธยมศึกษามาก โดยเฉพาะผู้ที่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นระยะหัวเริ่วหัวต่ออย่างมาก จากช่วง วัยรุ่นตอนต้นมาสู่วัยรุ่นตอนปลายอายุประมาณ 18 – 19 ปี นักศึกษาจะต้องพบและเปลี่ยนเพื่อนใหม่ เปลี่ยนสิ่งแวดล้อม เปลี่ยนความรู้สึก เปลี่ยนสิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีการสร้างความสัมพันธ์กับคน รอบข้าง สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องมีการปรับตัวต่อสถานการณ์และสิ่ง แเปลกใหม่หลายประการ กล่าวคือ จากระบบการเรียนที่มีอาจารย์ประจำชั้นดูแลอย่างใกล้ชิด มาสู่ โลกที่ค่อนข้างอิสระ มีการตัดสินใจด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ต้องเลือกโปรแกรมการเรียนเอง เลือก วิชาเรียนด้วยตนเอง พอกลุ่มเพื่อนใหม่ที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน ต้องพากย์ในห้องกับบุคคลอื่นซึ่ง แตกต่างไปจากการพากย์กับคนในครอบครัว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นักศึกษาต้องใช้ความพยายามอย่าง มากในการปรับตัว ระยะเวลาในการปรับตัวของนักศึกษาแตกต่างกันออกไป ถ้านักศึกษานัดปรับตัว ไม่ได้ก็ทำให้มีผลต่อการเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในที่สุดต้องพัฒนาภาพการเป็นนักศึกษา เนื่องจากไม่สามารถปรับตัวเข้ากับระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โอกาสที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะ พอกับความยุ่งยากในการปรับตัวจึงสูงมาก รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมทั้งด้านการ สื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาเกิดความสับสน ไม่แน่ใจ ขาดความมั่นคงทางด้านจิตใจ

หากนักศึกษาไม่สามารถปรับตัวได้ก็อาจนำไปสู่ปัญหาที่ร้ายแรงได้ จะเห็นได้ว่าการปรับตัวนั้นไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการเกิดภาวะตึงเครียดทางอารมณ์ หรือเกิดปัญหาสุขภาพจิตทำให้นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่อย่างไม่มีความสุขเท่านั้น ยังส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา ซึ่งเป็นภาระของบิดามารดา ผู้ปกครองของนักศึกษาและทำให้รัฐต้องสูญเสียเวลาและงบประมาณสนับสนุนให้แก่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐเป็นจำนวนมากทุกปี นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของสถาบันการศึกษาที่ต้องการผลิตนักศึกษาให้จบหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานอีกด้วย

ผู้วิจัยในฐานะที่ทำงานในตำแหน่งนักวิชาการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และได้มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 ในเล่ม มคอ. 2 ข้อ 2. การดำเนินการของหลักสูตร ในข้อ 2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้าและ ข้อ 2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งในการดำเนินการร่างหรือปรับปรุงหลักสูตรฯ ทุกคณะ/วิทยาลัยฯ จะต้องระบุลักษณะเฉพาะของนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งมีความประสงค์ทำการศึกษาวิจัยนี้ เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือต่อไป นอกจากนี้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยังจะได้รับรู้ปัญหาเพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ การจัดกิจกรรมและระบบสวัสดิการให้แก่นักศึกษาให้เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการผลิตบัณฑิตที่มีสุขภาพจิตดี มีคุณลักษณะตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และสามารถพัฒนาศักยภาพแห่งตนได้อย่างเต็มที่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ของทุกคณะ/วิทยาลัย
- เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามตัวแปร เพศ ภูมิลำเนา วิธีเข้าศึกษา คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และสถานะทางสังคมของครอบครัว

ความสำคัญของการวิจัย

- ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อันจะเป็นประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือและจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการและ

สังคมให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษาและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนานักศึกษา ให้สามารถมีชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ อันจะทำให้การกิจของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ดำเนินต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการลดปัญหาการสูญเสียทางการศึกษาได้ทางหนึ่ง

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการดำเนินงานในฝ่ายกิจการนักศึกษา รวมทั้งงานวิชาการของคณะ / วิทยาลัย ที่เกี่ยวข้องในด้านการพัฒนาหลักสูตรฯ ที่กำลังดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรฯ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2552 ช่วยให้เข้าใจถึงความต้องการและสภาพปัญหาของนักศึกษาเมื่อเริ่มเข้าศึกษาในปีที่ 1 และจะได้หาทางช่วยเหลือพร้อมทั้งป้องกันปัญหาที่จะเกิดกับนักศึกษาในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้นนี้ศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เฉพาะปัญหาการปรับตัวด้านต่าง ๆ 11 ด้านเท่านั้น
2. ประชากรในการวิจัยนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปี 1 ระดับปริญญาตรี ทุกคณะ / วิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคต้น ปีการศึกษา 2554

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 3,298 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 659 คน ทั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ ในกรณีประชากรทั้งหมดเป็นหลักร้อยใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 (บุญชม ศรีสะอาด 2543 : 41) เพื่อให้ได้ตัวอย่างของประชากรกระจายอย่างเป็นสัดส่วนตามขนาดของนักศึกษาแต่ละคณะ/วิทยาลัย ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และสุ่มนักศึกษาจากทุกคณะ/วิทยาลัย โดยสัดส่วนอย่างเป็นระบบ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 เพศ

2.1.1.1 เพศชาย

2.1.1.2 เพศหญิง

2.1.2 ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา

2.1.2.1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.2.2 ภาคอื่น ๆ

2.1.3 วิธีเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2.1.3.1 สอบคัดเลือก (Admission)

2.1.3.2 โควตา

2.1.4 คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด

2.1.4.1 คณะเกษตรศาสตร์

2.1.4.2 คณะวิทยาศาสตร์

2.1.4.3 คณะวิศวกรรมศาสตร์

2.1.4.4 คณะเภสัชศาสตร์

2.1.4.5 คณะศิลปศาสตร์

2.1.4.6 คณะบริหารศาสตร์

2.1.4.7 คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

2.1.4.8 คณะนิติศาสตร์

2.1.4.9 คณะรัฐศาสตร์

2.1.4.10 วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

2.1.4.11 โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์

2.1.5 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.5.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

2.1.5.2 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99

2.1.5.3 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

2.1.6 สถานะทางสังคมของครอบครัว

2.1.6.1 ระดับการศึกษาของบิดา มารดา

- 2.1.6.2 อาชีพของบิดา มารดา
- 2.1.6.3 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี
- 2.2 ด้านแปรตาม ได้แก่ปัญหา มีทั้งหมด 11 ด้าน ดังนี้
 - 2.2.1 ด้านสุขภาพ
 - 2.2.2 ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย
 - 2.2.3 ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
 - 2.2.4 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
 - 2.2.5 ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว
 - 2.2.6 ด้านการปรับตัวทางเพศ
 - 2.2.7 ด้านบ้านและครอบครัว
 - 2.2.8 ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา
 - 2.2.9 ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน
 - 2.2.10 ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา
 - 2.2.11 ด้านหลักสูตรและการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในครั้งนี้ และเป็นการกำหนดขอบข่ายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงให้ความหมายแก่คำศัพท์บางคำ ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคต้น ปีการศึกษา 2554

2. ปัญหา หมายถึง ปัญหาที่นักศึกษาประสบและรับรู้ในระดับจิตใต้สำนึก ได้จากการรายงานโดยตนเองของนักศึกษา จากแบบสำรวจปัญหาที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 11 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านสุขภาพ หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากสุขภาพและการยอมรับพัฒนาการทางร่างกายของตน ได้แก่ สุขภาพไม่ดี ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร ปวดศีรษะบ่อย ๆ มีโรคประจำตัว ไม่พอใจในรูปร่างหน้าตาที่เป็นอยู่ มีความพิการทางร่างกายทำให้หงุดหงิดรำคาญใจ

2.2 ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย หมายถึง ปัญหาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ ได้แก่ อยากมีเงินไว้ใช้ส่วนตัวมากกว่านี้ ครอบครัวมีความกังวลเกี่ยวกับการเงิน ทำงานพิเศษเพื่อหารเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกบางอย่างที่ต้องการ ไม่มีห้องส่วนตัวที่บ้าน ไม่พอใจบ้านของตนเองในปัจจุบัน

2.3 ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ หมายถึง ปัญหาในการพักผ่อน ได้แก่ มีเวลาในการพักผ่อนหย่อนใจน้อยมาก ไม่ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ขาดทักษะทางกีฬาและเกมต่าง ๆ มีโอกาสสังสรรค์หรือร่วมกิจกรรมทางสังคมน้อยมาก

2.4 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม หมายถึง ปัญหาทางการปรับตัวทางสังคม และความสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกัน ได้แก่ รู้สึกกระดูกอ่อนง่ายมาก ไม่มีเพื่อนสนิทที่มหาวิทยาลัย มักมีเรื่องอกเดียงโดยแบ่งกับผู้อื่น ไม่มีครุฑ์จะปรับทุกข์ด้วยได้ ขาดความสามารถในการตัดสินใจ

2.5 ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว หมายถึง ปัญหาความวิตกกังวลใจ ได้แก่ กังวลใจแม้แต่ในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ค่อยประสบความสำเร็จในสิ่งต่าง ๆ ที่ทำ ตัดสินใจด้วยด้วยตนเองไม่ค่อยได้ มีปัญหาส่วนตัวมาก คิดอยากจะฆ่าตัวตาย

2.6 ด้านการปรับตัวทางเพศ หมายถึง ปัญหากับเพื่อนต่างเพศ ไก้แก่ กลัวจะสูญเสียคนรักในปัจจุบันไป กลัวที่จะหาคู่ที่เหมาะสมไม่ได้ กังวลใจในเรื่องเพศสัมพันธ์ กังวลใจว่าจะได้แต่งงานหรือไม่ ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งงาน

2.7 ด้านบ้านและครอบครัว หมายถึง ปัญหาของครอบครัว ได้แก่ ถูกบิดามารดาตบหินบ่อบอย ๆ มีปัญหานেื่องจากบิดามารดาห่ารังกัน มีความว้าวุ่นเนื่องจากบิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม มีความรู้สึกว่าบ้านไม่อบอุ่น ไม่มีความสุขกับชีวิตในบ้าน ต้องการความรัก ความเข้าใจจากบิดามารดามากกว่าที่เป็นอยู่

2.8 ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา หมายถึง ปัญหาทางศาสนา ได้แก่ หมดศรัทธาในศาสนาที่เคยยึดถือ นับถือศาสนาที่แตกต่างจากครอบครัว สับสนในปัญหาด้านศีลธรรมจริยธรรมบางประการ มีความรู้สึกสำนึกริดบ่อบอย ๆ ยอมแพ้ต่อสิ่งที่ล่อตาล่อใจได้ง่าย ควบคุมตัวเองไม่ค่อยได้

2.9 ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับแรงจูงใจนิสัยและทัศนคติทางการเรียน ได้แก่ ไม่ทราบวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ มีจิตใจไม่นิ่งเสียสมาธิบ่อบอย ๆ ไม่เคยวางแผนการเรียนหรือการทำงานใดล่วงหน้าหรือวางแผนได้ไม่ดี มีความรู้พื้นฐานจากชั้นมัธยมไม่ดีพอเรียนไม่เก่งได้คะแนนต่ำ ไม่ได้ใช้เวลาดูหนังสือหรือค้นคว้าเพียงพอ มีความยุ่งยากใจเมื่อจะต้องรายงานหน้าชั้น

2.10 ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา หมายถึง ปัญหาการศึกษาและอาชีพ ได้แก่ ต้องการออกไปประกอบอาชีพแต่ยังไม่สามารถทำได้ ไม่แน่ใจว่าเลือกกลุ่มสาขาวิชาได้เหมาะสมหรือไม่ เป้าหมายในการเรียนในมหาวิทยาลัยของข้าพเจ้ายังไม่ชัดเจน สงสัยว่ามหาวิทยาลัยจะฝึกฝน

ให้ข้าพเจ้าออกไปทำงานได้ดีเพียงใด ไม่แน่ใจว่าถ้าเรียนต่อไปจะคุ้มค่าหรือไม่ มีปัญหาในการหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกสาขาวิชา

2.11 ด้านหลักสูตรและการสอน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวต่อบรรยายกาศ และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน บรรยายกาศในห้องเรียนน่าเบื่อ ห้องอาจารย์และเพื่อน มหาวิทยาลัยไม่สนใจความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมีกฎข้อบังคับมากเกินไป มหาวิทยาลัยขาดสถานที่และอุปกรณ์เพื่อการพักผ่อนนันหนนาการ

3. เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคต้น ปีการศึกษา 2554

3.1 เพศชาย หมายถึง นักศึกษาชายของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคต้น ปีการศึกษา 2554

3.2 เพศหญิง หมายถึง นักศึกษาหญิงของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคต้น ปีการศึกษา 2554

4. ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา หมายถึง พื้นที่หรือจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี แบ่งเป็น

4.1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.2 ภาคอื่น ๆ ได้แก่ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคเหนือ

5. วิธีเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี หมายถึง วิธีการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มี 2 วิธี คือ

5.1 วิธีรับผ่านส่วนกลาง (Admission) เป็นการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาจะดำเนินการการคัดเลือกจากองค์ประกอบที่สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (สอท.) กำหนด โดยกำหนดสัดส่วนประมาณร้อยละ 40

5.2 วิธีการรับตรง เป็นการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาจะดำเนินการการคัดเลือกโดยมหาวิทยาลัยกำหนด โดยกำหนดสัดส่วนประมาณ ร้อยละ 60 โดยแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่ วิธีรับตรงตามพื้นที่และวิธีรับตรงตามโควตา

6. คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด หมายถึง คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาเรียนในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีดังต่อไปนี้

6.1 คณะเกษตรศาสตร์

6.2 คณะวิทยาศาสตร์

6.3 คณะวิศวกรรมศาสตร์

6.4 คณะเภสัชศาสตร์

6.5 คณะศิลปศาสตร์

6.6 คณะบริหารศาสตร์

6.7 คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ

6.8 คณะนิติศาสตร์

6.9 คณะรัฐศาสตร์

6.10 วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

6.11 โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์

7. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง คะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average) ซึ่งคำนวณได้โดยเอาผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างค่าคะแนนที่ได้กับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาและหารด้วยจำนวนหน่วยกิตของทุกรายวิชาที่เรียนมาทั้งหมด ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

8. สถานะทางสังคมของครอบครัว หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของบิดา-มารดา ระดับการศึกษาของบิดา-มารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปีของนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นพื้นฐานประกอบการศึกษาสภาพปัจจุบันการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผู้จัดได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปรับตัว ได้แก่

1.1.1 ความหมายของการปรับตัว

1.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว

1.1.3 สาเหตุของการปรับตัว

1.1.4 ลักษณะของการปรับตัว

1.2 การปรับตัวของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

1.3 ประวัติและความเป็นมาของแบบสำรวจมนุนนีร์

1.4 ประวัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในประเทศ

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปรับตัว

1.1.1 ความหมายของการปรับตัว

อรพินทร์ ชูชุม และอัจฉรา สุธรรมณ (2532 : 7) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง การปรับและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนเข้ากับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 63) กล่าวว่า “การปรับตัว คือ การปรับกายใจให้อยู่ในสังคมได้ในภาวะแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีความสุข”

ธีระ ชัยยุทธอรรยง (2533 : 15) ได้สรุปความหมายของการปรับตัวไว้ว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง เพื่อให้สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นได้อย่างมีความสุข

จุฑา บูรีภักดี (2535 : 15) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลพยายามเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

ฉัตรชัย วิเทศน์ (2535 : 14) ได้ให้ความหมายการปรับตัวไว้ว่าเป็นกระบวนการทางจิต และสังคมที่บุคคลใช้ในการเชี่ญกับปัญหาหรือแรงผลักดันจากภายนอกและภายใน การปรับตัวต่อแรงผลักดัน เรียกว่า การปรับตัวส่วนบุคคล (Personal Adjustment) เป็นการปรับตัวให้หลุดพ้นจากความคับข้องใจ ความวิตกกังวลและความต้องการต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลเข้าสู่ภาวะสมดุลทางจิต ส่วนการปรับตัวต่อแรงผลักดันภายนอก เรียกว่า การปรับตัวทางสังคม (Social Adjustment) เป็นการให้สามารถอยู่ในสังคมหรืออยู่กับคนรอบข้าง เช่น พ่อ แม่ ครู และเพื่อนได้อย่างมีความสุข

ยรรยง ผิวอ่อน (2535 : 10) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านอารมณ์ ปัญหาด้านบุคลิกภาพ ปัญหาด้านความต้องการให้เข้ากับความต้องการของตน ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพการณ์ที่ตนสามารถทนอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ อย่างมีความสุข รวมทั้งปฏิกริยาต่อตอบต่าง ๆ ต่อสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ และการปรองดองใกล้กันเพื่อความต้องการส่วนตนให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม

มัลคิวร์ อุดலวัฒนศิริ (2535 : 35) กล่าวว่า การปรับตัว คือ การที่บุคคลเลือกแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น บทบาท สถานภาพตนของ ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อมอื่น เพื่อให้เดมาในสิ่งที่ต้องการและไม่ให้กระทบกระเทือนต่อสัมพันธภาพกับผู้อื่น

จิตตินุช หาญพาณิชย์พันธุ์ (2541 : 20) ได้กล่าวว่า การปรับตัวเป็นกระบวนการที่คนพยายามที่จะดำเนินชีวิตให้มีความสุขได้อย่างสอดคล้องกับสภาพต่าง ๆ ที่บุคคลพบประสบและต้องการให้ถึงจุดมุ่งหมายแห่งตน คนพยายามที่จะเข้าใจตนเอง สิ่งแวดล้อมและพยายามปรับตัวเองให้อยู่ในสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ อย่างมีความสุขเท่าที่จะทำได้

ราภรณ์ ตระกูลสุขดี (2545: 2) กล่าวว่า การปรับตัว (Adjustment) หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเอง เมื่อต้องเผชิญสภาพปัญหาความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ ความวิตกกังวลต่างๆ จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นฯ สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือในสภาพปัญหานั้นได้

Cloeman and Hammen (1981 : 109) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ผลกระทบของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นมีปัญหาในด้านบุคคลิกภาพ ด้านความต้องการหรือด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสถานการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถทนอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้อย่างมีความสุข

Alen (1990 : 24) ได้แสดงทัศนะไว้ว่า การปรับตัว คือ ความเข้าใจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกของตัวเองและผู้อื่นอย่างถ่องแท้ จนสามารถที่จะพัฒนากลยุทธ์เพื่อจัดการกับความต้องการของตน และเหตุการณ์ที่ท้าทายในชีวิตประจำวันได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เนื่องจากทั้งพฤติกรรม ความคิด และความรู้สึกที่บุคคลแสดงออกนั้น ล้วนแล้วแต่มีสาเหตุซ่อนอยู่ มากมาย

จากการศึกษาความหมายของการปรับตัว สรุปได้ว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและสอดคล้องกับสภาพการณ์นั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับตัวนี้จะเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมมากกว่าเกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม

ความหมายของการปรับตัวทางอารมณ์

แฮมริน (Hamrin. 1969: 17) กล่าวว่า การปรับตัวทางอารมณ์ เป็นกระบวนการของจิตใจเพื่อขัดความตึงเครียด ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่บุคคลไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเอง ได้

โปดัสกา (Poduska. 1980: 418) ให้ความหมายการปรับตัวทางอารมณ์ว่า เป็น ความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์ของบุคคลอันเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลนั้น สามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์ยิ่งขึ้น

สุนีย์ ตันติพัฒนานันท์ (2522: 42) กล่าวว่า การปรับตัวทางอารมณ์ของบุคคลจะ เกิดขึ้นได้โดยการทำางของจิตใจ ซึ่งจะมีการควบคุมความสมดุลทางจิตใจและอารมณ์ เช่นเดียวกับ ร่างกาย เมื่อมีสิ่งรบกวนความสงบสุขของอารมณ์ จะทำให้ความสมดุลเสียไป ดังนั้น จิตใจจะต้อง ดำเนินการอย่างโดยย่างหนึ่ง เพื่อลดหรือบรรเทาความไม่สมดุลนั้น ด้วยวิธีการไดวิธีนึงต่อไปนี้

1. กระบวนการปรับสมดุลทางอารมณ์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ดำเนินการโดยใช้ความพยายาม และความตั้งใจในระดับจิตสำนึก
2. กลไกทางจิต ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยบุคคล ไม่รู้ตัวเกิดขึ้นในระดับจิตไร้สำนึก กระบวนการทั้งสองนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือ ช่วยรักษา

สมดุลของอารมณ์ บรรเทาความรู้สึกกลัว หวาดวิตก ไม่สมหวัง ความขัดแย้งในใจ เพื่อให้ภาวะของอารมณ์อยู่ในภาวะที่สุขสบายมากที่สุด

กมลรัตน์ หล้าสุวงศ์ (2524: 180) กล่าวว่า การปรับตัวทางอารมณ์ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ ปัญหา ด้านบุคลิกภาพ และปัญหาด้านความต้องการ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพการณ์ที่ตนสามารถทนอยู่ได้ในสังคม หรือสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้อย่างมีความสุข

วิจิรากรณ์ ไชยรัตน์ (2539: 20) ให้ความหมายการปรับตัวทางอารมณ์ว่า หมายถึง กระบวนการของจิตใจที่พยายามรักษาสมดุลทางจิตใจและอารมณ์ เพื่อให้บุคคลสามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมสมกับเหตุการณ์ และมีภาวะของอารมณ์อยู่ในภาวะที่สุขสบายมากที่สุด

กรรณิการ์ กาญจนานุกูล (2540: 22) ให้ความหมายการปรับตัวทางอารมณ์ว่า หมายถึง การทำงานของจิตใจ ซึ่งมีกระบวนการรักษาสมดุลทางจิตใจและอารมณ์ เพื่อลดหรือบรรเทาความรู้สึก ความตึงเครียดหวาดวิตก ไม่สมหวัง ตลอดจนสามารถยอมรับการเปลี่ยนแปลงและอยู่ในโลกของความเป็นจริง เพื่อให้ภาวะของจิตใจและอารมณ์อยู่ในภาวะที่สุขสบายมากที่สุด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากการศึกษาความหมายของการปรับตัวทางอารมณ์ สรุปได้ว่า การปรับตัวทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และจิตใจ เพื่อลดหรือบรรเทาความรู้สึกความตึงเครียด หวาดวิตก ไม่สมหวัง ตลอดจนแสดงอารมณ์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถยอมรับการเปลี่ยนแปลง และอยู่ในโลกของความเป็นจริง เพื่อให้ภาวะของจิตใจและอารมณ์อยู่ในภาวะที่สุขสบายที่สุด

ความหมายของการปรับตัวทางสังคม

กรอนลันด์ (อารี ทองทัพ. 2531: 8; อ้างอิงจาก Gronlund. 1957: 175) ให้ความหมายของการปรับตัวทางสังคมว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการสร้างสัมพันธภาพกับคนอื่น เช่นครู เพื่อน นักเรียน ความสามารถในการเข้าร่วมในชั้นเรียน หรือกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน ทั้งนี้โดยไม่มีปัญหาข้อขัดแย้งที่ทำให้กระทบกระเทือนถึงสัมพันธภาพระหว่างบุคคลชั้น

ไฮร็อก (Hurlock. 1978: 260-261) ให้ความหมายของการปรับตัวทางสังคมว่า หมายถึง ความสามารถซึ่งบุคคลได้บุคคลหนึ่งได้ปรับตัวให้เข้ากับบุคคลทั่วไปและกลุ่ม บุคคลที่ปรับตัวได้ดีจะเรียนรู้ทักษะทางสังคมได้ดี เช่น ความสามารถในการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นทั้งที่เป็นเพื่อนและคนแปลกหน้า และจะช่วยพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสังคมด้วย เช่น มีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่น นอกจากนั้น ไฮร็อก ยังบอกถึงเกณฑ์ในการปรับตัวทางสังคมดังต่อไปนี้

1. การแสดงออกที่เหมาะสม (Overt performance) คือ มีการแสดงออกที่เหมาะสมเป็นไปตามความคาดหวังของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ได้รับการยกย่องจากกลุ่ม
2. การปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่างๆ (Adjustment to different groups) คือ สามารถปฏิบัติตัวเข้ากับบุคคลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่กว่าหรือเพื่อน
3. ทัศนคติต่อสังคม (Social attitudes) คือ มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลต่างๆ ต่อการเข้าร่วมสังคมและบทบาทของตนเองในสังคม
4. ความพึงพอใจในตนเอง (Personal satisfaction) คือ มีความพึงพอใจในบทบาทของตนเองทั้งในการเป็นผู้นำและผู้ตาม

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา (ราชบันพิทยาสถาน. 2532: 334) ให้ความหมายการปรับตัวทางสังคมว่า หมายถึง การที่บุคคลปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งจะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์หรือแข่งขันกัน คนในสังคมจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันได้โดยการปรับปรุงไม่ให้เกิดความขัดแย้งจนถึงต้องแตกกัมกัน แม้ว่าแต่ละคนอาจจะมีนิสัยใจคอหรือผลประโยชน์แตกต่างกัน

อัญชลี ทองจันทร์ (2546: 11) ให้ความหมายการปรับตัวทางสังคมว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลทั่วไปและกลุ่ม โดยที่บุคคลต้องมีการปรับปรุงพฤติกรรมและความต้องการต่างๆ เพื่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลหรือกลุ่มขึ้น

จากการศึกษาความหมายของการปรับตัวทางสังคม สรุปได้ว่า การปรับตัวทางสังคมหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น เช่น ครอบครัว ครูอาจารย์ เพื่อน เป็นต้น โดยที่บุคคลต้องปรับพฤติกรรมและความต้องการต่างๆ โดยมีการแสดงออกที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลหรือกลุ่มขึ้น

1.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว

ทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy's Adaptation Model)

แอนดรูว์และรอย (Andrew; & Roy. 1991: 33–35) ได้อธิบายถึงการปรับตัวไว้ว่า หมายถึงพฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเอง หรือสิ่งแวดล้อมของตนเอง เพื่อปรับให้คงสภาพะสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งรอยเชื่อว่าคนเราประกอบด้วยกาย จิต สังคม (Man in a Biopsychosocial Being) เป็นหน่วยเดียวที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ (Unified Whole) องค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้มีความสัมพันธ์ต่อกันทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อคงภาวะปกติสุขหรือภาวะสุขภาพดี สาเหตุได้แก่ตามที่มีผลต่อภัยย่อมส่งผลกระทบไปยัง

จิตใจ และสังคมด้วย ในทำนองเดียวกันสิ่งที่มีผลกระทบต่อจิตย่ออมมีผลกระทบต่อกายและสังคมด้วย ดังนั้นบุคคลจึงต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาความสมดุลของร่างกาย จิตใจ และสังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิต พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นคือ มีสุขภาพดียอมรับความเป็นจริง มีความพึงพอใจในชีวิต ส่วนบุคคลที่ประสบความล้มเหลวในการปรับตัวก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ไม่ยอมรับความจริง เศร้าซึม กลไกที่บุคคลใช้ในการปรับตัวเพื่อรักษาสมดุล ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. กลไกการควบคุม (Regulator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติโดยที่บุคคลไม่รู้สึกตัว เป็นการทำงานร่วมกันของระบบประสาท ระบบต่อมไร้ท่อ การรับรู้ และการตอบสนองเพื่อจัดควบคุมการทำงานของร่างกายให้อยู่ในภาวะสมดุล
2. กลไกการรับรู้ (Cognator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการทางจิต สังคม ที่บุคคลใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับภาวะเครียดบุคคลจะเรียนรู้ การปรับตัวในส่วนนี้จากทักษะการเข้าสังคม ประสบการณ์แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงและระดับการศึกษาซึ่งเป็นการทำงานของสมองในระดับสูง

กลไกการปรับตัวทั้ง 2 ส่วนจะเกิดควบคู่กันเสมอ ทำงานร่วมกันเสมอว่าเป็นหน่วยเดียวกัน โดยสิ่งเร้าที่ผ่านเข้ามาทางกลไกควบคุมแล้วส่งต่อไปที่กลไกการรับรู้

roy ได้วิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามหลักของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) เป็นแนวทางในการทำความเข้าใจธรรมชาติของคน ซึ่งเชื่อว่า มนุษย์ต้องการปรับตัวเพื่อคงไว้ซึ่งความต้องการพื้นฐานอันเป็นต้นฉบับซึ่งมีความมั่นคงของชีวิต ซึ่งได้จากการที่บุคคลมีความมั่นคงทางด้านร่างกาย ความมั่นคงทางด้านจิตใจ และความมั่นคงทางด้านสังคม สามารถแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลจากกลไกควบคุมและกลไกการรับรู้ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมการปรับตัวตามความต้องการของร่างกาย (Physiological Needs) เป็นการตอบสนองของบุคคลในร่างกาย พฤติกรรมจะปรากฏออกมาเป็นการทำงานของเซลล์เนื้อเยื่อ อวัยวะและระบบ ซึ่งประกอบเป็นร่างกายของมนุษย์ เพื่อตอบสนองความมั่นคงทางด้านร่างกาย (Physiologic Integrity) ซึ่งพิจารณาได้จากการตอบสนองขั้นพื้นฐาน (Basic Need) ได้แก่ ความต้องการออกซิเจน อาหาร การขับถ่าย การทำกิจกรรมและการพักผ่อน การตอบสนองในด้านต่างๆ ต้องอาศัยความรู้สึก การควบคุมน้ำและเกลือแร่ การทำงานของระบบประสาทและระบบไร้ท่อ โดยมีกลไกการควบคุมเป็นตัวเชื่อมโยงการทำงานและตอบสนองออกมานี้เป็นพฤติกรรมการปรับตัว เป้าหมายสูงสุดของการดำเนินชีวิตในภาวะปกติสุข คือ สมดุล ซึ่งมนุษย์พยายามปรับรักษาสภาวะเช่นนี้

ได้ ถ้าผลการปรับตัวไม่สามารถก่อให้เกิดการตอบสนองในทางบวกได้ ก็จะปรากฏเป็นพฤติกรรมการปรับตัวในทางลบหรือล้มเหลว (Maladaptation Behavior)

2. พฤติกรรมการปรับตัวด้านอัตตโนห์ศน์ (Self - Concept) นอกเหนือจากการปรับตัวเพื่อให้ได้ชีวิตความต้องการทางร่างกาย มนุษย์จำเป็นต้องมีความมั่นคงทางด้านจิตใจ (Psychic Integrity) และสิ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางจิตใจ คือ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองอันเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ตลอดจนการประทับสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทางจิตวิทยา เชื่อว่าพฤติกรรมทุกอย่าง ของมนุษย์เป็นผลมาจากการความนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง บุคคลที่มีความเชื่อมั่นและมองเห็นคุณค่าของตนเองจะมีการปรับตัวต่อสภาวะกดดันต่างๆ ดีกว่าบุคคลที่มีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ

3. พฤติกรรมการปรับตัวตามบทบาทหน้าที่ (Role Function) การแสดงบทบาทหน้าที่ต่างๆของบุคคลได้หมายความทั้งทางด้านพฤติกรรม การแสดงออก อารมณ์และความรู้สึก เป็นการตอบสนองความต้องการและเพื่อคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม (Social Integrity) ในสถานการณ์ ได้กีดตามที่บุคคลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของตนได้ บุคคลต้องการปรับตัวเพื่อให้การแสดงบทบาทของตนเป็นไปตามปกติหากจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยการปรับตัวของบุคคลนั้น

4. การปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกัน (Interdependence) ความจริงทางสังคม อีกประการหนึ่ง คือ การที่คนเราต้องการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ถือว่าเป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคลที่คงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม (Social Integrity) ด้วย ประการหนึ่ง ความพอดีระหว่างเกิดความมั่นคงทางด้านจิตใจและสังคม โดยปกติบุคคลพยายามคงไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเองและยอมพึ่งพาอาศัยผู้อื่นในขอบเขตที่ตนเองและสังคมยอมรับ

ทฤษฎีการปรับตัวของอีริกสัน

อีริกสัน (ดวงเดือน พันธุ์วนิว; และเพญแข ประจันปัจจันนึก. 2524: 10–12; อ้างอิงจากErikson. 1959) กล่าวว่า ตั้งแต่แรกเกิดเป็นต้นไปนั้น บุคคลมีการพัฒนาทางอารมณ์เชิงสังคม และบุคคลภาพไปจนตลอดชีวิต โดยบุคคลอาจเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวได้มากน้อยเพียงไรในช่วงอายุใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ แต่ที่สำคัญที่สุดคือ ความสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ในช่วงนั้นๆ จะนั้นในวัยทารกจนถึงวัยรุ่น ครอบครัวจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการปรับตัว หรือสุขภาพจิตของบุคคลอย่างใกล้ชิด อีริกสัน ได้แบ่งขั้นตอนของการพัฒนาทางอารมณ์เชิงสังคมของบุคคลออกเป็น 8 ขั้น ซึ่งเริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนอายุ 80 ปี ความจำเป็นที่ต้องปรับตัวของบุคคลนั้น อีริกสันเห็นว่า ส่วนใหญ่เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ทางความรู้ ความสามารถ และความเปลี่ยนแปลงทางสถานภาพทางสังคม ส่วนการที่บุคคลจะปรับตัวได้เพียงได้นั้นขึ้นอยู่กับ

ความสัมพันธ์ของบุคคลนั้นที่มีต่อผู้แวดล้อมรอบตน โดยผู้แวดล้อมรอบตนจะสามารถช่วยให้บุคคล ปรับตัวได้อย่างราบรื่นหรือทำการขัดขวาง หรือผลักดันบุคคลไปในทิศทางที่ทำให้ปรับตัวไม่ได้ก็ได้ นอกจากนี้การที่บุคคลจะปรับตัวได้เพียงไวนี้ ขึ้นก่อนยังมีอิทธิพลต่อความสามารถปรับตัวใน ขั้นตอนต่อไปของบุคคลนั้นด้วย

ทฤษฎีของอีริกสันซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของการครอบครัวในการวางแผนฐานทางจิตใจ ให้แก่บุคคลตั้งแต่วัยทารกเป็นต้นมา ในขั้นก่อนวัยรุ่นนั้น ครอบครัวอาจจะทำให้กำลังใจ ให้ความ มั่นใจ และซักจุ่งใจให้ทารก เด็กเล็กและเด็กโต สามารถพัฒนาทางกล้ามเนื้อและทางสติปัญญา เสริมสร้างความสนใจในงานให้เด็กจนเด็กได้ฝึกฝนจนเกิดความรู้ความชำนาญ และมีความยั่งยืนแข็ง ที่จะทำสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะสิ่งที่ตนเองชอบและถนัด ส่วนครอบครัวบางประเภทอาจจะเรียกร้องผลักดัน เด็กมากเกินไป หรือโอบอุ้มเด็กมากจนเด็กไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองได้ เด็กรู้ว่าไม่มีใครเข้าใจตน และมีความขัดแย้งกับครอบครัวอยู่เสมอ เด็กไม่กล้าลองสิ่งแปลกใหม่ รู้สึกว่าตนเองไร้ฝีมือและไร้ ความสามารถและเมื่อเป็นเด็กโตก่อนวัยรุ่นก็ถูกมองเป็นคนที่ไม่ป้มด้วย

เมื่อมาถึงขั้นวัยรุ่น (อายุ 13–19 ปี) เป็นขั้นการปรับตัวขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีของ อีริกสันในช่วงอายุนี้มีสิ่งเกิดขึ้นใหม่อันเนื่องมาจากเปลี่ยนแปลงทางสรีระ คือ ความต้องการทางเพศ และความต้องการอิสระ ซึ่งทำให้วัยรุ่นดีนรน และต่อสู้กับทฤษฎีข้อบังคับทางสังคม ผู้ที่ปรับตัวได้เป็น ผู้แสดงความสมดุลระหว่างความต้องการของสังคมกับความต้องการส่วนตัว มีอิสรภาพสมควรแต่ก็ ยังยอมรับคำแนะนำดักเตือนจากผู้ใหญ่ สามารถพัฒนาเอกลักษณ์จากอิโก้ (Ego-Identity) ซึ่ง หมายถึง การเข้าใจว่าตนเองเป็นใครกำลังจะดำเนินชีวิตไปในทิศทางใด และจะเป็นที่ยอมรับของคน อื่นหรือไม่ มีความเชื่อและค่านิยมทางการเมือง ศาสนา และการเลือกอาชีพอย่างไร ส่วนผู้ที่ปรับตัว ไม่ได้มักเกิดปัญหาทางจิตหรือมีปัญหาสังคม จะนั้นในช่วงวัยรุ่นนี้ บุคคลต้องการความอบอุ่นและ ความเข้าใจจากครอบครัว การผ่อนหนักผ่อนเบาเพื่อฝึกความเป็นอิสระของบุคคล จะนั้น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวในช่วงวัยรุ่นนี้ จึงยังมีความสำคัญต่อสุขภาพจิตของเยาวชนมาก

ทฤษฎีการปรับตัวของชาวิกไฮร์สท์

ชาวิกไฮร์สท์ (Havighurst, 1953: unpaged) พิจารณาการปรับตัวในแห่งของการ เรียนรู้ตามขั้นพัฒนาการของชีวิต เขา มีความเห็นว่าพัฒนาการของชีวิตในแต่ละวัยนั้นบุคคลจะมีงาน ประจำวัยหรืองานประจำขั้นที่ต้องเรียนรู้ควบคู่ไปด้วย ถ้าบุคคลสามารถพัฒนางานประจำวัยได้สำเร็จ ก็จะเป็นบุคคลที่มีความสุข และสามารถพัฒนางานประจำวัยในขั้นต่อไปได้สำเร็จด้วย ในทางตรงข้าม งานในช่วงวัยใดไม่ประสบความสำเร็จ จะทำให้บุคคลนั้นไม่มีความสุขและพัฒนางานประจำวัยในช่วง ต่อไปด้วยความยากลำบาก ดังนั้นการที่บุคคลปรับตัวได้ในทศนะของชาวิกไฮร์สท์ จึงหมายถึงบุคคลที่

ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และพัฒนางานประจำวัยให้ผ่านพ้นได้ด้วยดี งานพัฒนาตามขั้นที่จำเป็นสำหรับวัยรุ่นและผู้ใหญ่ต่อนั้น ประกอบด้วย

1. สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเหมาะสมกับเพื่อนรุ่นเดียวกันทั้งที่เป็นเพศเดียวกันและต่างเพศ
2. สามารถปรับตัวได้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตน
3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกายของตน สามารถปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลง
4. สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ เป็นตัวของตัวเอง
5. มั่นใจในเศรษฐกิจการเงิน สามารถรับผิดชอบในการใช้จ่ายเงินได้
6. การเลือกและเตรียมตัวเพื่ออาชีพ
7. เตรียมตัวในเรื่องคู่ครองและชีวิตครอบครัว
8. พัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องค่านิยม และจริยธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

ฉะนั้นทฤษฎีการปรับตัวของรอย ทฤษฎีการปรับตัวของอีริกสันและทฤษฎีการปรับตัวของยาไวกเอิร์สท์ จึงมีประโยชน์ในการช่วยอธิบายว่า การปรับตัว นอกจากจะเกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความมั่นคงทางด้านจิตใจ และความมั่นคงทางด้านสังคมแล้วการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว พื้นฐานทางจิตใจแต่เดิมของเด็ก และบทบาททางเพศก็มีผลต่อการปรับตัวทางอารมณ์และการปรับตัวทางสังคมด้วย

1.1.3 สาเหตุของการปรับตัว

โคลแมน และแฮมเมน (ผ่องพรรณ กิตติพิทักษ์. 2530: 71; อ้างอิงจาก Coleman; & Hammen. 1974: 93-94) กล่าวว่า ปัญหาต่างๆ ใน การปรับตัว อาจมีสาเหตุแตกต่างกันไป สาเหตุบางประการอาจเนื่องมาจากการบุคคลนั้นเอง หรือจากสภาพแวดล้อม และเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเมھิญปัญหามาไว้จะเป็นปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากตัวบุคคลนั้นเองหรือปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม โดยทั่วไปบุคคลนั้นก็จะพยายามปรับตัวต่อสภาพที่เป็นปัญหาที่เขากำลังเผชิญนั้นเพื่อให้สภาวะของความกดดันความเครียดความวุ่นวายใจ หรือความกังวลใจค่อยๆ คลี่คลายลงจนกระทั่งหมดไปในที่สุด อย่างไรก็ตามบุคคลไม่สามารถขัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไปได้มื่อเป็นเช่นนี้ สภาวะความวุ่นวายใจหรือไม่เป็นสุขก็ยังคงมีต่อไป และอาจมีผลกระทบให้บุคคลนั้นต้องสูญเสียความสมดุลในตนเองซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความแปรปรวนทางความรู้สึกความคิดและพฤติกรรม

วารินทร์ สายโอบอี้อ และสุณีย์ ธิดากร (2522: 159-160) อธิบายว่า คนจะปรับตัวเมื่อเกิดความไม่สบายใจ ความวิตกกังวล ความคับข้องใจ และความเครียด ซึ่งเกิดจาก

1. เกิดจากมนุษย์ไม่สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนได้ ซึ่งอาจเป็น เพราะอุปสรรคที่เนื่องจากตัวเองหรือผู้อื่น มีผลทำให้บุคคลเกิดความไม่สบายใจ หรือความคับข้องใจ มาสโลว์ (Maslow. 1954: 80-92) จัดลำดับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็น 5 ขั้นดังนี้

1.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย ได้แก่ ความทิว ความกระหายน้ำ ต้องการพักผ่อน

1.2 ความต้องการทางด้านความปลอดภัย ได้แก่ ความรู้สึกอบอุ่นมั่นคง การปกป้องคุ้มครองจากผู้อื่น การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด หรือความทุกข์

1.3 ความต้องการความรักความเป็นเจ้าของ ได้แก่ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในหมู่คณะ

1.4 ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ ได้แก่ ต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ ความรำรวย ฐานะทางสังคม การยอมรับนับถือ และการยอมรับจากสังคม

1.5 ความต้องการสังจะแห่งตน ได้แก่ ต้องการเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ เข้าใจความเป็นจริงของชีวิตและสรรพสิ่งทั้งหลาย ต้องการใช้พลังงานความสามารถของตนเองให้เต็มที่ เพื่ออุทิศตนให้เป็นประโยชน์แก่วิทยาการและมวลมนุษย์ ซึ่งเป็นความต้องการที่อยู่เหนือความต้องการเกี่ยวกับชื่อเสียงเกียรติยศ ความรำรวย หรือการกระทำเพื่อตนเอง

2. เกิดจากความขัดแย้ง หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลไม่สามารถจะตัดสินใจเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความต้องการของตนเอง ความขัดแย้งจำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 ความขัดแย้งในทางบวก เป็นความขัดแย้งที่เกิดจากการที่ต้องเลือกเพียงอย่างเดียวในสิ่งที่ตนเองชอบเท่าๆ กัน ตั้งแต่ 2-3 อย่างขึ้นไป ยิ่งชอบมากทุกอย่างยิ่งเลือกยาก กว่าจะเลือกได้ต้องใช้เวลานาน แม้เลือกแล้วก็ยังต้องเสียดายสิ่งที่ไม่สามารถจะเลือกได้

2.2 ความขัดแย้งในทางลบ เกิดจากการที่บุคคลต้องเลือกในสิ่งที่ไม่ชอบและไม่ถูกใจ ตั้งแต่ 2-3 อย่างขึ้นไป จะไม่เลือกก็ไม่ได้ เลือกไปแล้วก็ไม่สบายใจ เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านั้น บุคคลไม่ชอบไม่ถูกใจเลย แต่ก็ต้องเลือกอย่างโดยย่างหนัก

2.3 ความขัดแย้งในทางบวกและลบ เกิดขึ้นในกรณีที่สิ่งต่างๆ หรือบุคคลหรือสัตว์ที่ต้องเลือกนั้นมีทั้งถูกใจและไม่ถูกใจในระดับที่เท่าๆ กันทั้งหมด ตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไป แต่ต้องเลือกเพียงอย่างเดียว

นิภา นิธยาน (2530: 71-87) กล่าวว่า การปรับตัวเกิดจากสาเหตุที่มีนุษย์ต้องเผชิญ กับแรงกดดันที่มีอิทธิพลสำคัญกับการปรับตัว 2 ประการ คือ

1. แรงผลักดันภายนอก หรือข้อเรียกร้องอันเกิดจากสภาพแวดล้อม และแรงผลักดันที่ข้อเรียกร้องของสังคมหรือบุคคลมีความสัมพันธ์กัน

2. แรงผลักดันภายใน ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งเกิดจากสภาพทางสรีระ ได้แก่ ความต้องการสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีพ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ ความอบอุ่น การพักผ่อนนอนหลับที่เพียงพอ อีกประการหนึ่งคือ จากประสบการณ์ทางสังคมที่บุคคลนั้นได้เรียนรู้ในอดีตหรือ ประสบการณ์ที่ผ่านมา เรียกอีกนัยหนึ่งว่า “เหตุจูงใจทางสังคม” ความต้องการจะมีเพื่อนฝูง ความต้องการความรัก ความต้องการความสำเร็จ และการเป็นที่ยกย่องนับถือ ซึ่งแรงกระตุ้นภายในทั้งสอง ประการดังกล่าวเนี้ยมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันในการทำให้บุคคลเกิดความสุขหรือความทุกข์ ตลอดจนในการกำหนดพฤติกรรมการปรับตัวของบุคคลด้วย

ศุภลัคน์ จาธุรัตน์ฯ (2534: 265) อธิบายสาเหตุที่ทำให้บุคคลต้องเกิดการปรับตัว 2 ประการใหญ่ๆ ได้แก่

1. สาเหตุทางกายภาพ เช่น อาคารร้อนเกินไป หรืออากาศหนาวจัดเกินไป หรือ ร่างกายได้รับบาดเจ็บ ทำให้ร่างกายต้องปรับสภาพเข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอาจปรากฏออกมานอกจากส่วนต่างๆ เช่น ความเหนื่อยล้า ความเมื่อยชา หรือความตากใจกลัว

2. สาเหตุทางจิตวิทยา แม้จะไม่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายโดยตรง แต่ก็มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ได้แก่

2.1 ความคับข้องใจ (Frustration) หมายถึง สภาวะที่เกิดขึ้นจากการมีอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถไปถึงเป้าหมาย ผลที่เกิดขึ้นเป็นเหตุให้เกิดอารมณ์ด้านลบ เช่น โกรธ กลัว วิตกกังวล เครียด ฯลฯ ซึ่งสัมพันธ์กับสรีระของบุคคล ทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ กัน อุปสรรคหรือสาเหตุที่ทำให้เกิดความคับข้องใจ ได้แก่

2.1.1 สาเหตุทางกายภาพ (Physical Factors) เป็นความคับข้องใจที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีชีวิตเป็นอุปสรรค เช่น สภาพดินฟ้าอากาศ ฝนแล้ง น้ำท่วม เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจแก่เกษตรกร คนที่รีบเดินทางแต่ฝนตกหรือรถเสีย ทำให้ล่าช้า ก่อให้เกิดความคับข้องใจแก่ คนนั้น เป็นต้น

2.1.2 สาเหตุทางจิตวิทยา (Psychological Factors) เป็นความคับข้องใจที่เกิดจากอุปสรรค ดังนี้

2.1.2.1 สาเหตุทางสังคม (Social Factors) เป็นความคับข้องใจอันเป็นผลมาจากการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม หรืออยู่ในสังคมต้องมีความสัมพันธ์ต้องพึงพาอาศัยกัน สาเหตุทางสังคมย่อมก่อให้เกิดความคาดหวัง ความกดดันให้เกิดความคับข้องใจ เช่น เด็กที่มีน้องใหม่ ความรักความเอื้อใจสู่จากการดึงถูกแบ่งไป ทำให้เด็กเกิดความต้องการทางใจและความต้องการทางสังคม หากเด็กไม่ได้รับการตอบสนองเต็มที่ ย่อมก่อให้เด็กเกิดความคับข้องใจ

2.1.2.2 สาเหตุสภาพส่วนบุคคล (Personal Factors) เป็นความคับข้องใจอันเกิดจากความจำจัด ความบกพร่อง หรือการขาดทางร่างกาย เช่น มีความพิการ เกิดการเจ็บป่วยเป็นเวลานาน การขาดเส้นหัวหรือความงาม การขาดเข่วนปัญญา เป็นต้น หากวางแผนเป้าหมายไว้เกินสภาพส่วนบุคคลย่อมทำให้ไม่สามารถถึงเป้าหมายได้ เช่น คนที่เข่วนปัญญาไม่ดี เรียนไม่เก่ง แต่อยากเรียนระดับอุดมศึกษา คนที่ไม่สวยอยากเป็นเทพี

2.2 ความขัดแย้ง (Conflict) หมายถึง สภาวะที่เกิดขึ้นมีสาเหตุ 2 สาเหตุขึ้นไป ซึ่งมีความสำคัญเท่าๆ กัน เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน และไม่สามารถเลือกตอบสนองสาเหตุทั้งหมดในครั้งเดียวกันได้ จึงจำเป็นต้องเลือกเพียงสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง ความขัดแย้งนี้เกิดขึ้นเมื่อเหตุการณ์หรือเป้าหมายที่ต้องการที่พึงประสงค์ที่น่าสนใจดึงดูดใจหลายๆ อย่างเกิดขึ้นพร้อมกัน บุคคลต้องการจะหลีกหนีทั้งหมด แต่ก็จำเป็นต้องเลือกสภาพแวดล้อมหนึ่ง นอกจานิ้ความขัดแย้ง ยังเกิดขึ้นเมื่อมีเหตุการณ์หรือเป้าหมายเดียวกันแต่มีทั้งต้องการ ไม่ต้องการ พึงประสงค์ ไม่พึงประสงค์ ดึงดูดใจ ไม่ดึงดูดใจ อยู่ร่วมกัน ทำให้เกิดทัศนคติสองทางก้าวก้าว กับการที่คนอื่นไม่สนใจ ความวิตกกังวล ความคับข้องใจ และความเครียด

ส่วน กันยา สุวรรณแสง (2535: 65) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดการปรับตัวคือ

1. แรงขับและความต้องการ

ในชีวิตของบุคคลมีความต้องการเป็นพื้นฐาน เช่น ความต้องการทางกาย และความต้องการทางจิต ความต้องการทั้งสองนี้หากให้เกิดแรงขับ เช่น เกิดความทิ้ง เป็นแรงขับให้มุ่งยึดถือ แรงขับเพื่อสนองความอยากรองตน ถ้าเกิดอุปสรรคมาขัดขวางไม่สามารถสนองตอบความต้องการไม่สามารถมาบัดความอยากรู้ร่างกายก็จะแสดงพฤติกรรมออกมารูปต่างๆ เพื่อให้คลายจากความกระวนกระวายอันเนื่องมาจากความอยากรู้ พฤติกรรมที่แสดงออกมามีลักษณะที่คลายความทุรนทุรนายนี้เรียกว่า การปรับตัว

2. แรงกระตุ้นจากสังคม

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว หรือการที่มีสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีปัญหาในการปรับตัวให้ทันตามภาวะสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ราคาน้ำมันแพงขึ้น แฟชั่นการแต่งกาย การเป็นอยู่ การคุณภาพ ความเจริญทางวัฒนธรรม ต่างก็กระตุ้นให้มนุษย์ร่วงตามตลอดเวลา ต้องตอกย้ำให้อิทธิพลของสังคม มีปัญหาเดินแตกันมาให้แก้ต่อตลอดเวลา ถ้าแก้ได้ก็มีความสุข ถ้าแก้ไม่ได้ก็เกิดความคับข้องใจ กระบวนการจ้างงานเปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องปรับพฤติกรรม

3. เจตคติ ความสนใจ จุดหมายของชีวิตของตัวเองเปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องปรับพฤติกรรม

เมื่อพิจารณาเหตุของการปรับตัวดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัวของมนุษย์ โดยทั่วไป มีสาเหตุเนื่องมาจากการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของตนเอง คือ ความต้องการทางกาย ทางจิตใจ และทางสังคม บุคคลต้องปรับอารมณ์และพฤติกรรมให้เหมาะสม เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข แต่ถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถปรับอารมณ์และพฤติกรรมได้ก็จะเกิดความวิตกกังวล ความเครียด ซึ่งอาจทำให้เกิดการปรับตัวที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข

1.1.4 ลักษณะของการปรับตัว

ลักษณะของการปรับตัวที่ดี

ทินดอล (Tindall. 1959: 76) กล่าวถึง บุคคลที่สามารถปรับตัวได้ดี ไว้ดังนี้

1. รักษาไว้ซึ่งความสมบูรณ์ของบุคลิกภาพ โดยมีความสามารถสมดานความต้องการของตนกับพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อสนองความต้องการนั้น โดยที่พฤติกรรมดังกล่าวต้องเข้ากันได้กับสิ่งแวดล้อม

2. ประพฤติปฏิบัติตามปัทสสถานของสังคม

3. ปรับตัวเข้ากับสภาพความเป็นจริง

4. มีความมั่นคงทางอารมณ์ และสามารถควบคุมอารมณ์ได้

5. มีวุฒิภาวะ

6. มองสังคมในแง่ดี และช่วยเหลือสังคมเสมอ

ลาซาเรส (อรพินทร์ ชูชุม; และอัจฉรา สุขารมณ์. 2532: 8; อ้างอิงจาก Lazarus. 1969) ได้จัดองค์ประกอบที่แสดงว่าบุคคลปรับตัวได้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. มีความคิดเชิงวิเคราะห์ กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความสุขในการแก้ปัญหา โดยที่

จะวางแผนอย่างระมัดระวัง และทำงานละเอียดจริงจัง

2. มีทักษะทางสังคม กล่าวคือ เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับคนอื่นได้อย่างง่ายดาย เป็นบุคคลที่มีชีวิตชีวา เพลิดเพลินในการเข้าสังคม

3. มีความมั่นคงทางอารมณ์ กล่าวคือ เป็นบุคคลที่ไม่ปล่อยอารมณ์ไปกับความกลัว หรือความวิตกกังวลจนเกินไป สามารถผ่อนคลายและหลีกเลี่ยงความตึงเครียด มองชีวิตในสภาพความเป็นจริงมากกว่าเพ้อฝัน

4. มีความเชื่อมั่น กล่าวคือ เป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าในการตัดสินใจของตนเองปรับตัวได้อย่างง่ายดายในสถานการณ์ใหม่ หรือสถานการณ์ที่ยากลำบาก พร้อมที่จะเผชิญกับปัจจัยบันและอนาคตด้วยดี

5. ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความอดทนไม่โกรธบอยและไม่โกรธง่ายดาย มองโลกในแง่ดี ไม่วิพากษ์วิจารณ์คนอื่นมากเกินไป

6. ความพึงพอใจในบ้าน กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดี พึงพอใจในสภาพของบ้าน ได้รับการยกย่องและเข้าใจจากทางบ้าน

มนูญ ตนะวัฒนา (ศุภลักษณ์ เงินบำรุง. 2546: 18; อ้างอิงจาก มนูญ ตนะวัฒนา. 2526 : 141-143) กล่าวถึงลักษณะของคนที่ปรับตัวได้ดีดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับตนเอง (Self-Knowledge) ผู้ที่ปรับตัวได้ดี คือ ผู้ที่รู้สึ้งพลังจิตแรงจุงใจ ความปรารถนา ความทะเยอทะยาน ความรู้สึก ความสามารถ และอารมณ์ต่างๆ ของตนเอง นั่นคือ จะต้องเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับตนเองได้หมด ทั้งพฤติกรรมและความรู้สึกของตนเอง

2. มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นคนมีค่า (Self-Esteem) ประกอบด้วยความรู้สึกที่ดีต่อตัวเองและความสามารถที่จะทำหน้าที่ให้แก่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีความรู้สึกมั่นคงอบอุ่น (Feeling of Security) คนที่ปรับตัวได้ดีจะมีความรู้สึกว่าตนเองได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และสำคัญที่สุด คือ มีอิสระในการแสดงออกต่อสถานการณ์ทางสังคมที่แตกต่างกัน

4. มีความสามารถในการรับและการให้ความรัก (Ability to Accept and Give Effective) หมายถึง ความสามารถที่จะสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ได้อย่างน่าพอใจ คนที่ปรับตัวได้ดีจะรู้สึกถึงความต้องการของคนอื่นๆ และรักษาความสัมพันธ์ที่มีทั้งการให้และการรับไว้ได้

5. มีความพอใจต่อความปราณາทางกาย (Satisfaction of Bodily Desires) คนที่ปรับตัวได้ดีจะมีทัศนคติต่อการทำงานของร่างกายของตนเองอย่างสมบูรณ์ ไม่หมกมุ่นครุ่นคิดวิตกกังวล

6. มีความสามารถที่จะเป็นผู้ผลิตและมีความสุข (Ability to Be Productive and Happy) สามารถใช้ความสามารถต่างๆ ในการทำงานหรือสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี และกว้างขวาง มีความสนุกและกระตือรือร้น

7. ปราศจากความตึงเครียดและความรู้สึกที่เกินชีด (Absence of Tension and Hypersensitivity) คนที่ปรับตัวไม่ได้จะมีความทุกข์ที่เกิดจากความวิตกกังวล และความตึงเครียด ซึ่งมีผลสะท้อนให้เกิดอาการอื่นๆ ตามมา

นิภา นิธยานน (2530: 155-157) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กวัยรุ่นที่ปรับตัวได้ดีและมีสุขภาพจิตดี ว่ามีลักษณะดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นและความรู้สึกมั่นคง เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเองอย่างเต็มที่ มีความภาคภูมิใจในตัวเอง ไม่มีปมด้อย ไม่กลัวเกรงตัวแห่งความยิ่งใหญ่ หรือการก้าวร้าวะรานของผู้ใด ก็ตาม ในขณะเดียวกันก็รู้จักยอมรับความสามารถและความสำเร็จของผู้อื่นที่เหนือกว่าตน มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นด้วยความจริงใจ การวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นเท่าที่มีในบางครั้งก็ทำไปด้วยความยุติธรรมโดยไม่มีเจตนาที่จะทำลายผู้อื่นเพื่อยกตนเอง มีความกล้าที่จะเผชิญชีวิต แม้ว่าจะมีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นในบางขณะก็ไม่ห้อแม่ใจกล้าที่จะต่อสู้เต็มกำลังความสามารถ

2. มีลักษณะอบอุ่นเป็นมิตร รักใคร่ผู้อื่นและได้รับความรักตอบแทน มีลักษณะนิสัยน่าคบเห็นตากรุณาต่อผู้อื่นด้วยน้ำใส่ใจจริง มีใจเพื่อหวังผลตอบแทน จิตใจไม่ໂหดร้ายเห็นแก่ตัว แต่รู้จักเกรงใจและคำนึงถึงจิตใจของผู้อื่น

3. มีความรู้สึกตระหนักในคุณค่าของการหน้าที่ที่ปฏิบัติ รู้จักใช้ความสามารถและสติปัญญาอย่างเต็มที่ในการศึกษาเล่าเรียน และในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน เข้าร่วมชุมนุมต่างๆ ของโรงเรียนด้วยความสนุกและสนใจ ขณะอยู่บ้านก็ช่วยเหลืองานบ้านเท่าที่จะทำได้ การดำเนินชีวิตแต่ละวันเป็นไปอย่างมีคุณค่าและไม่เบื่อหน่าย

4. พร้อมที่จะรับประทานภัยใหม่ๆ สนใจกิจกรรมรอบตัว และมีความสุขในสิ่งต่างๆ ตามความถนัดและความสนใจ

5. รู้จักรักษาอนามัยและสุขภาพร่างกายสม่ำเสมอ

6. มีความกล้าที่จะเผชิญความจริงในชีวิต ไม่พยายามหลบหนีปัญหาต่างๆ ที่จะนำความทุกข์ในและความผิดหวังมาให้ ตลอดจนกล้าที่จะเผชิญความจริงเกี่ยวกับสภาพของตนเองที่นำความทุกข์มาให้

7. มีจิตใจหนักแน่นมั่นคง ไม่ห้อแท้และหวานหัว พร้อมที่จะแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นเต็มกำลังความสามารถและไม่ว่าจะเผชิญต่อความชื้องคับใจมากเพียงไรก็ตามก็ยังสามารถ

คงไว้ซึ่งบุคลิกภาพที่น่านับถือ

8. มีความสามารถในการปรับตัวได้ดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวและสังคมได้จ่าย

9. มีอารมณ์ซึ่งช่วยส่งเสริมแทนที่จะขัดขวางสวัสดิภาพของชีวิต ไม่มีอารมณ์กลัวหรือโกรธในบางครั้ง แต่รู้จักที่จะยับยั้งและควบคุมอารมณ์ได้ มีอารมณ์รักใครเป็นมิตรกับเพศตรงข้ามได้ด้วยดี

10. ปราศจากนิสัยในทางจิตที่กระทบกระเทือนบุคลิกภาพ ไม่ลงโทษตัวเองเมื่อทำผิดแต่จะจดจำประสบการณ์ไว้เป็นบทเรียนที่มีค่า ไม่หัวดระวงสงสัยในผู้อื่น ไม่หยุ่นหยົมในเรื่องเล็กน้อยไร้สาระ ไม่เคร่งเครียดวิตกกังวลเกินกว่าเหตุ

นอกจากนี้ วรรณณ์ ตระกูลสกุลชี (2545 : 213) กล่าวถึง ลักษณะของบุคคลที่ปรับตัวได้ เป็นบุคคลที่มีลักษณะ ดังนี้

1. รู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ โดยปราศจากอคติ
2. ยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็น กล่าวคือ เป็นผู้ที่มี “ความพอดีในตนเอง”
3. ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
4. มองโลกในแง่ดี มีความคิดทางบวกมากกว่าความคิดด้านลบ
5. มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่ตကอยู่ได้ความกดดันจากบุคคล หรือสถานการณ์อื่นใด
6. รู้จักควบคุมอารมณ์ และรู้จักจัดการกับอารมณ์อย่างเหมาะสมหรือที่เรียกว่า “มีความอดทนทางอารมณ์”

7. สามารถเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรคใดๆ ได้ด้วยความมีสติ และใช้ปัญญาในการแก้ปัญหาและอุปสรรคในชีวิตได้

8. มักจะประสบความสำเร็จในชีวิตส่วนตัว การงานและอาชีพ
9. สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ลักษณะของการปรับตัวได้ดี คือ การที่บุคคลพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา และแก้ปัญหาอย่างมีสติ มีความสุขกับประสบการณ์ใหม่ๆ ในชีวิต ดำเนินชีวิตต่อไปโดยไม่ห้อดอย

ลักษณะการปรับตัวที่ไม่ดี

คาเพلن (Kaplan, 1959: 27) กล่าวถึงพฤติกรรมหรือลักษณะที่แสดงว่าบุคคลปรับตัวไม่ดี 6 ประเภท ได้แก่

1. พากที่ชอบกระพริบตาบ่อยๆ เลียริมฝีปาก ดึงผม กัดเล็บ กระดิกขา หรือปัสสาวะ

บ่ออยๆ พวgnนี้เกิดจากความวิตกกังวล

2. พวgnนมุ่นกับความเคราโศกเสียใจ ตื่นเต้นเกินไป ไม่รับผิดชอบงาน พวgnนี้เกิดจากอารมณ์รุนแรงเกินไป

3. พวgnที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ทำงานคนเดียวไม่ได้ ขี้รำเริงขี้สงสัย ขาดเหตุผล ตัดสินใจเองไม่ได้ รู้สึกว่าตนเองขาดความสามารถมีปมด้อย พฤติกรรมเหล่านี้เกิดจากขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์

4. พวgnที่ชอบแสดงอาการก้าวร้าวผู้อื่น ทำนิติเตียน พูดจาชวนผ่าซาก พวgnนี้คิดว่าตนเองอยู่เหนือกว่าผู้อื่น

5. พวgnที่พูดจาหยาบคาย ขาดความสุภาพ ชอบขึ้นคำสั่ง ชอบรังแกและหารุณสัตว์ตลอดจนชอบต่อต้านระเบียบวินัย พวgnนี้เกิดจากการต่อต้านสังคม

6. พวgnที่เจ็บป่วยโดยขาดสาเหตุ กินจุ หิวบ่อย บางครั้งอาเจียนและอุจจาระไม่เป็นเวลา พวgnนี้สาเหตุมาจากการจิตใจได้รับความกระแทกกระเทือน

โรเจอร์ (Roger. 1962: 360-361) แบ่งลักษณะของวัยรุ่นที่มีการปรับตัวที่เป็นปัญหาไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นที่ไม่ได้ที่จะรวมกลุ่ม เผ่น วัยรุ่นที่มีวุฒิภาวะเริ่มมักไม่ค่อยสนใจกิจกรรมของเพื่อนรุ่นเดียวกัน บางคนจะกลัวความตรงไปตรงมาของเพื่อนๆ จึงทำให้ต้องหลีกหนีไป บางคนที่มีความรู้สึกว่าเพื่อนซึ้งชั้น จะไม่มีความสุข จะมีความทุกข์ใจ เพราะขาดความเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

2. วัยรุ่นที่สังคมเยี่ยเมย พวgnนี้จะขาดแรงกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในกลุ่ม การสร้างสรรค์ทางสังคมอาจเพิ่มขึ้น ถ้าเข้าได้ทำงานร่วมกับกลุ่มเล็กๆ โดยให้มีตำแหน่งเล็กๆ น้อยๆ ในการรับผิดชอบงานและสร้างให้เขามีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งจะทำให้มีทักษะทางสังคมสูงขึ้นจนเพียงพอที่จะเข้ากับสถานการณ์

3. วัยรุ่นที่สังคมซึ้งชั้ง พวgnนี้ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแต่ถูกขัดขวาง ไม่รู้ว่าจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้อื่นได้อย่างไร เพราะขาดคุณสมบัติที่จำเป็นหรือขาดทักษะทางสังคมที่จะทำให้เข้าประสบความสำเร็จ

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ลักษณะของการปรับตัวได้ไม่ดี คือ การที่บุคคลไม่กล้าที่จะเผชิญปัญหา ไม่กล้าตัดสินใจ ขาดความมั่นใจในตนเอง เข้ากับบุคคลอื่นค่อนข้างยาก

1.2 การปรับตัวของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การที่นิสิตนักศึกษาเข้ามาใช้ชีวิตใหม่เป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถเรียนและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของตนได้นั้นมีใช้เรื่องง่าย แต่ทุกคนจะต้องมีแนวทางในการปฏิบัติตน ซึ่ง วรรณี ลิมอักษร (2544-2545 : 31) ได้กล่าวว่า การใช้ชีวิตเป็นนิสิต/นักศึกษาในมหาวิทยาลัยจนสามารถจบการศึกษาตามความต้องการไม่ใช้เรื่องง่าย ไม่ใช่เรื่องสนุก หนทางของความสำเร็จ การเรียน การสอบ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และวางแผนการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมสมกับสถานภาพของตน ทุ่มเทให้กับการเรียนอย่างเต็มที่ แต่ต้องไม่ลืมการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัย สร้างวินัยให้ตนเอง จูงใจตนเองได้แม้ล้มเหลว ก็มีความเข้มแข็งพอที่จะลุกขึ้นมาต่อสู้ใหม่ การประสบความสำเร็จในการเรียนยังไม่ใช่ความสำเร็จในชีวิต เพื่อออกจากจุดสตาร์ทเท่านั้นเอง หนทางข้างหน้ายังอึกไกลามาก อย่างไรก็ตาม ความสุข ความสำเร็จ จากใช้ชีวิตและการเรียนในมหาวิทยาลัยก็เป็นพื้นฐานไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้ระดับหนึ่งแล้ว

สำเนาฯ จารศิลป์ (2537: 84) กล่าวถึงปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้นแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา อีกทั้งนักศึกษาขาดทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยายการค้นคว้า และการศึกษาด้วยตนเอง ตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการปรับตัวนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีนิสัยการเรียนที่ไม่เหมาะสมจะมีปัญหามากในการปรับตัวในด้านการเรียน นอกจากนี้การที่นักศึกษาเปลี่ยนสภาพจากนักเรียนมัธยมศึกษาเป็นนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาย่อมพบปัญหาในด้านต่างๆ มากมาย ปัญหาของนักศึกษาแบ่งได้ 7 ประเภท คือ

- 1) ปัญหาการเลือกสาขาวิชา เนื่องจากการแนะนำชีฟในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในประเทศไทยยังมีน้อยมาก นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่จึงยังไม่รู้จักตนเองดี พอยังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและตลาดแรงงานที่พอเพียงจึงทำให้ไม่สามารถเลือกสอบเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถความถนัดของตนเองเมื่อได้ศึกษาเล่าเรียนไปแล้วกับพบว่า ตนเองไม่ชอบหรือไม่มีความถนัดในการศึกษาในสาขาวิชานั้น จึงทำให้มีปัญหาในการศึกษาเล่าเรียน นักศึกษาบางคนอาจมีความสามารถในการศึกษาวิชานั้นๆ แต่ก็อาจไม่ชอบอาชีพในสาขาวิชานั้น จึงทำให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ

- 2) ปัญหาการปรับตัว ปัญหาแรกที่นักศึกษาส่วนมากประสบคือ ปัญหาการปรับตัวเข้ากับระบบงานของสถาบันอุดมศึกษาและสภาพแวดล้อมใหม่ของระบบงานที่มักจะก่อให้เกิดปัญหา

กับนักศึกษาคือ ระบบการลงทะเบียนเรียนวิชาต่างๆ ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาที่มักจะแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา นักศึกษาเป็นผู้คนจำนวนมากขัดทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยาย การค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเอง ตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง นักศึกษาจะต้องปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่นอกจากนั้น สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งยังมีระบบการประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์ และการต้อนรับน้องใหม่ที่นักศึกษารุ่นพี่ใช้การบังคับชูเขญนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง เช่น การชูตัวคอก การบังคับให้วิ่ง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหากับนักศึกษาใหม่ทั้งทางด้านสุขภาพ ร่างกาย ปัญหาสุขภาพจิตและปัญหาการศึกษาเล่าเรียนจึงทำให้นักศึกษาใหม่มีปัญหาในการปรับตัวยิ่งขึ้น

3) ปัญหาด้านที่พักอาศัย สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีหอพักให้นักศึกษาบางสถาบันที่มีหอพักให้นักศึกษาพักอาศัยก็มีหอพักจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาต้องอยู่กันอย่างเบียดเสียดยัดเยียดมาก ปัญหาด้านที่พักอาศัยของนักศึกษาจึงมีแบบทุกสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีหอพักให้นักศึกษาน้อยมาก นักศึกษาส่วนใหญ่จึงต้องพักอาศัยภายนอกสถาบันจึงทำให้ขาดบรรยากาศการใช้ชีวิตในสถาบันซึ่งเป็นบรรยากาศที่ช่วยในด้านการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างดียิ่งและการที่นักศึกษาอาศัยภายนอกสถาบัน ก่อให้เกิดปัญหาด้านสวัสดิภาพของนักศึกษาและปัญหาอื่นๆ อีกหลายประการ เช่นต้องเสียเวลาเดินทางมากต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวกับสุขภาพที่เกิดจากลักษณะ

4) ปัญหาที่เกี่ยวกับครอบครัว นักศึกษาเป็นจำนวนมากมีความวิตกกังวลใจกับปัญหาของครอบครัวทั้งบ้าน ซึ่งมีหลายประการด้วยกันบางครอบครัวอาจมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ บางครอบครัวอาจมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะความขัดแย้งระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา บางครอบครัวมีปัญหาการเจ็บป่วยของบิดามารดาถึงขั้นเสียชีวิต ก็ย่อมเกิดปัญหากับนักศึกษา ทั้งทางด้านความรู้สึกเสียใจและด้านการเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วย

5) ปัญหาด้านสุขภาพโดยทั่วไปนักศึกษาซึ่งเป็นคนวัยรุ่นหนุ่มสาวที่มีร่างกายแข็งแรงแต่นักศึกษาเป็นจำนวนมากก็ยังมีความเจ็บป่วยนอกจากนั้นการศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องใช้ทั้งสติปัญญา ความวิริยะอุตสาหะมาก จึงทำให้นักศึกษาเกิดความเพลีย เมื่อยล้า บางครั้งก็มีความกดดัน มีความเครียดมากเป็นเวลานาน ก็อาจทำให้เกิดความเจ็บป่วยขึ้นได้

6) ปัญหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา เช่น กิจกรรมส่วนกลาง กิจกรรมด้านศิลปะนักร้อง กีฬาและบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น นักศึกษาที่เป็นกรรมการชุมนุมนักศึกษาจะต้องทำมากขึ้น จนทำให้มีปัญหาทางด้านการเรียน ถึงแม้ว่ากิจกรรมบางประเภทได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ นักศึกษาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้

เกิดผลเสียต่อการเรียนก็ตาม แต่กิจกรรมอีกหลายประเภทก็ไม่ได้กำหนดเกณฑ์ดังกล่าวไว้จึงทำให้ นักศึกษาที่ทำกิจกรรมนักศึกษาหลายคนมีปัญหาทางด้านการเรียน

7) ปัญหาด้านการเรียน ปัญหาด้านการเรียนอาจเกิดขึ้นจากปัญหาใดปัญหานี้ หรือหลายปัญหา ซึ่งย่อมทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนต่อนักศึกษา คือทำให้ผลการเรียนของ นักศึกษาต่ำลงได้ ถ้านักศึกษามีปัญหาให้ปัญหานั้นอยู่ในระดับมาก หรือปัญหาหลายปัญหาใน ขณะเดียวกันก็จะมีผลกระทบทำให้นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียนมาก

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของนักศึกษา ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษา ทั้งสิ้น ซึ่งไม่ว่าจะเป็นในด้านสุขภาพ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและ นันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทาง เพศ ด้านบ้านและครอบครัว ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน ด้าน อนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญต่อ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งสิ้น หากนักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดีก็จะส่งผลให้นักศึกษาสามารถ ศึกษาได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย แต่ถ้านักศึกษามิ่งสามารถปรับตัว ได้ผลกระทบที่ตามมาไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านอื่นๆ ตามมาอีก อาจส่งผลให้นักศึกษาเกิดความท้อแท้ เนื่องหน่ายในการเรียน รู้สึกอึดอัดเมื่อได้อยู่กับเพื่อน ผลที่ ตามมาคือการลาออกจากกลุ่ม ทำให้นักศึกษามิ่งประสบความสำเร็จในด้านการเรียนได้ ดังนั้นการ ปรับตัวจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก หากนักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดีก็จะส่งผลให้นักศึกษาประสบ ความสำเร็จในด้านการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้

1.3 ประวัติและความเป็นมาของแบบสำรวจมูนนีย์

มูนนีย์และลีโอนาร์ด (Mooney and Leonard. 1950 : 102) ได้สร้างแบบสำรวจ ปัญหามูนนีย์ (Mooney Problem Checklist : MPCL) เมื่อ ค.ศ. 1941 และได้ปรับปรุงมาเป็น ล้ำดับจนถึงครั้งสุดท้ายเมื่อปี ค.ศ. 1950

เพื่อสนองเป้าหมายทางสุขภาพจิตและงานสวัสดิการนักเรียนและนักศึกษา มูนนีย์และ การดอนได้พยายามพัฒนาวิธีการที่มีระบบในการค้นหาปัญหาของเยาวชนโดยสำรวจเป็นกลุ่ม มี วิธีการที่สะดวก ง่าย ไม่ซับซ้อน โดยสร้างรายการปัญหาดังกล่าวให้ผู้ตอบขีดเส้นใต้รายการปัญหาที่ ตนประสบและวงกลมหัวข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด พร้อมทั้งเขียนสรุปปัญหาที่ตนประสบผู้ที่ได้คะแนน

5. เพื่อการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของเยาวชน โดยแสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของปัญหาของเยาวชน เมื่อจำแนกตามอายุ เพศ ภูมิหลังทางสังคม ความสามารถในการเรียน ความสนใจ เป็นต้น เพื่อค้นหากลุ่มของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ต่อกันและเพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลจากการจัดโปรแกรมลดปัญหาให้กับนักเรียนนักศึกษา

มุนนี้ยังและการดู ได้พัฒนาแบบสำรวจปัญหามุนนี้ขึ้น 6 แบบ ดังนี้

1. แบบสำรวจปัญหาของผู้ใหญ่หรือแบบอาชญา (Adult Form : A) สำรวจปัญหา 9 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การปรับปรุงตนเอง บุคลิกภาพ บ้านและครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ศาสนาและอาชีพ ประกอบด้วยรายการปัญหา 288 ข้อ

2. แบบสำรวจปัญหาสำหรับนักเรียนหรือแบบอาชีพ (College Form : C)

3. แบบสำรวจปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือแบบอาชีพ (High School Form : H) ได้แก่ นักเรียนเกรด 10-12 แบบชีวิตรอบแบบอาชีพ สำรวจปัญหา 11 ด้าน เช่นกัน ได้แก่ ด้านสุขภาพและพัฒนาทางร่างกาย การเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ความสัมพันธ์ทางสังคม การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว การปรับตัวทางเพศและการแต่งงาน บ้านและครอบครัว ศีลธรรมจรรยาและศาสนา การปรับตัวด้านการเรียน อนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาหลักสูตรการสอน ประกอบด้วยรายการปัญหาด้านละ 30 ข้อ รวมทั้งสิ้น 330 ข้อ

4. แบบสำรวจปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือแบบอาชีพ (Junior High School Form : J) ได้แก่นักเรียนเกรด 7-9 สำรวจปัญหา 7 ด้าน คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาทางร่างกาย โรงเรียน บ้านและครอบครัว การเงิน การงานและอนาคต ความสัมพันธ์กับเพื่อนท้องชาติและญาติ ความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยทั่วไป และความกังวลเกี่ยวกับตนเอง ประกอบด้วยรายการปัญหาด้านละ 30 ข้อ รวมทั้งสิ้น 210 ข้อ

5. แบบสำรวจปัญหานักเรียนพยาบาล (For-School Nursing)

6. แบบสำรวจปัญหาสำหรับเยาวชนในชนบท (For-Rural Youth) มีอายุระหว่าง 16-30 ปี

ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของแบบสำรวจปัญหามุนนี้ ได้แก่ รายการปัญหาครอบคลุม ปัญหาส่วนใหญ่ที่บุคคลในแต่ละวัยแต่ละกลุ่มประสบ มีข้อความกระตือรือตื่น ที่สื่อความหมายเข้าใจง่าย เป็นปัญหาโดยทั่วไปในระดับจิตสำนึก ไม่มีการกระตุ้นให้ตอบคำถามส่วนตัวที่ลึกซึ้ง เฉพาะเจาะจงเหมาะสมสำหรับการสำรวจปัญหาทั่วไปโดยวิธีการสุ่ม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้แนวคิดที่จะศึกษาสภาพปัจจุบันของการปรับตัวของนักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยใช้แบบสำรวจปัญหาที่ใช้สอบถามการรับรู้ปัญหาในลักษณะการรายงานตนเองของกลุ่มตัวอย่าง เป็นการสอบถามปัญหาจากผู้ประสบโดยตรง จะเห็นว่าแบบสำรวจปัญหาการปรับตัวมุนนี้ยังเป็นแบบสำรวจที่เหมาะสมและสอดคล้องกันกับทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นหลายทฤษฎี กล่าวได้ว่าแบบสำรวจปัญหามุนนี้ยังเป็นแบบสำรวจปัญหาการปรับตัวที่ครอบคลุมทฤษฎีการปรับตัวและปัญหาการปรับตัวในทุก ๆ ด้าน

1.4 ประวัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

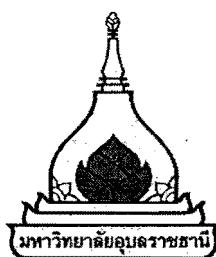
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นมหาวิทยาลัยที่ยกฐานะจากวิทยาลัยอุบลราชธานี สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี ปี พ.ศ. 2533 ในรัชกาลของ พลเอกชาติชาย ชุณหวัฒ ด้วยความมุ่งหมายให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งที่ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยการจัดการศึกษาเน้นหนักทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองต่อความต้องการพัฒนากำลังคนของประเทศไทยซึ่งกำลังมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นประเทศกึ่งอุตสาหกรรม และเพื่อเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับปรุงการประกอบวิชาชีพของตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรกในปีการศึกษา 2531 ภายใต้ชื่อ "วิทยาลัยอุบลราชธานี" โดยเปิดทำการสอนในสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ มีนักศึกษารุ่นแรกจำนวน 67 คน ซึ่งฝากเรียนไว้ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ต่อมาในปีการศึกษา 2533 วิทยาลัยอุบลราชธานีได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2533 ได้ย้ายสถานที่จัดการศึกษาจากมหาวิทยาลัยขอนแก่นมาประจำ ณ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยบริเวณกิโลเมตรที่ 10-11 ถนนวารินเดชอุดม ตำบลเมืองศรีโค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี บนเนื้อที่ประมาณ 5,228 ไร่ และเริ่มจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของคณะเกษตรศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งได้อีกเอวันที่ 30 กรกฎาคมของทุกปีเป็นวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัย แล้วในปี พ.ศ. 2534 คณาจารย์และนักศึกษาทั้งหมด ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มาประจำ ณ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยโดยสมบูรณ์ โดยสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้แต่งตั้งให้ รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิตต์ ยอดเศรษฐี ดำรง

ตำแหน่งอธิการบดีเป็นคนแรก ในส่วนของการก่อสร้าง เริ่มต้นด้วยงบประมาณเพียง 16 ล้าน ในปี พ.ศ. 2531 อาคารหลังแรก ที่ก่อสร้างคือ อาคารเอนกประสงค์

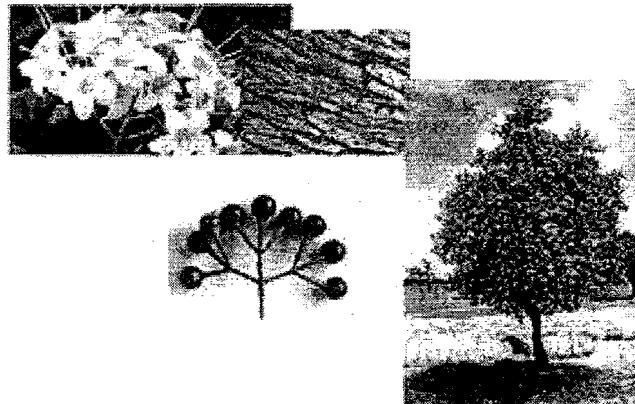
ตราสัญลักษณ์

ภาพที่ 2.1 ตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีตรามหาวิทยาลัยเป็นรูปเจดีย์แบบล้านชั้น ซึ่งหมายถึง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภายในมีดอกบัวหลวงประดิษฐานอยู่บนแท่นรองรับของเส้น 3 เส้น และ เปื้องล่างของฐานมีคำเป็นภาษาไทย คำว่า "มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี" ดอกบัวมีสักลีบบัว อัน หมายถึงสัญลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี และ 3 เส้นที่เป็นฐานรองรับดอกบัวนั้น หมายถึงแม่น้ำ สายสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ แม่น้ำโขง แม่น้ำชี และแม่น้ำมูล ลักษณะของดอกบัวนั้น เป็นประเภทบัวเห�ื่อน้ำที่พร้อมจะเบ่งบาน ให้ความติงามแก่มหาชนได้ชื่นชม ส่วนกลีบด้านล่างสอง กลีบหมายถึง คุณธรรมและปัญญาอันเปลือกหุ้มสถาบัน สำหรับดอกบัวตูมสามกลีบ หมายถึง องค์ พระรัตนตรัย สินะเงินเป็นขอบเส้นของตรามหาวิทยาลัยนั้น หมายถึง ความมั่นคงแข็งแรง และเส้นสี เหลืองสดที่เป็นพื้น หมายถึง สีประจำมหาวิทยาลัย

ต้นไม้และดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย

ภาพที่ 2.2 ดอกและต้นกันเกรา ดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย : ต้นกันเกรา

ดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย : ดอกกันเกรา

ต้นกันเกรา เป็นต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ซึ่งเป็นต้นไม้ยืนต้นที่มีดอกสีเหลือง มีกลิ่นหอมของยาจาย แม้ต้นกันเกราจะขึ้นอยู่ในดินอันขาดความอุดมสมบูรณ์ก็สามารถยืนต้นเจริญเติบโตอย่างดงาม เนื่องจากต้นกันเกราแข็งแรง และทนทานมาก ปลูกไม่สามารถทำลายได้ ทั้งยังมีน้ำมันในเนื้อไม้ ซึ่งช่วยรักษาเนื้อไม้ได้ดีและขัดเงาให้สวยงาม เปรียบได้กับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี แม้เป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก แต่ลักษณะการจัดสรรงบประมาณของประเทศไม่มากนัก แต่ก็ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่ออำนวยความสะดวกและประโยชน์ให้แก่ประเทศได้อย่างเต็มที่ นอกจากการออกกฎหมาย พร้อมกันทั้งต้น เบรียบได้กับความสามัคคี ความพึงพร้อม ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรและนักศึกษา ในการที่จะร่วมสร้างสถาบันแห่งนี้ให้เจริญก้าวหน้าสืบต่อไป

คำวัญ ปรัชญา วิสัยทัศน์ อัตลักษณ์

คำวัญ : พัฒนาความรู้ มุ่งสู่ปัญญา พร้อมคุณค่าคุณธรรม

ปรัชญา : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีสร้างสรรค์และปัญญาแก่สังคม บนพื้นฐานความ

พอเพียง

วิสัยทัศน์ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นสถาบันชั้นนำแห่งการเรียนรู้ในภูมิภาคคุณภาพ แข็งแกร่งและอาชีวศึกษา

อัตลักษณ์ : “สร้างสรรค์ สามัคคี สำนึกรักต่อสังคม”

เอกลักษณ์ : “ภูมิปัญญาแห่งภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล มีคุณธรรมนำความรู้ คิดเป็น ทำ เป็น และดำรงชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง
2. วิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่และผลงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน
3. บริการวิชาการ และเสริมสร้างความร่วมมือกับชุมชน สังคม ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
4. ทำนุบำรุง พื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

คณะ/วิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1. คณะเกษตรศาสตร์
2. คณะวิศวกรรมศาสตร์
3. คณะวิทยาศาสตร์
4. คณะเภสัชศาสตร์
5. คณะศิลปศาสตร์
6. คณะบริหารศาสตร์
7. คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ
8. วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข
9. คณะนิติศาสตร์
10. คณะรัฐศาสตร์
11. โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศไทย

ประภาวดี เหล่าพูลสุข (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของ นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี พบร่วม 1) นิสิตชั้นปีที่ 1 โดยทั่วไปมีปัญหาสุขภาพจิต ทางด้านยั่คิด ย้ำทำ ด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น ด้านซึมเศร้า ด้านความก้าวร้าว ชอบ ทำลาย ด้านความรวดกล้า โดยไม่มีเหตุผล ด้านความรวดเร็ว และด้านอาการทางจิต 2) นิสิต

ชั้นปีที่ 1 โดยทั่วไป มีปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนมาก มีปัญหาการปรับตัวด้านอนาคตอาชีพ และการศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านศีลธรรมจรรยาและศรัทธา ด้านอารมณ์และส่วนตัวมีปัญหาในระดับปานกลาง และมีปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย และพัฒนาการทางร่างกาย ปัญหาทางเพศ ด้านการเงิน และที่อยู่อาศัย และด้านบ้านและครอบครัว มีปัญหาในระดับเล็กน้อย 3) นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในคณะต่างกันมีสุขภาพจิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในคณะต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นปัญหาการปรับตัวด้านอนาคต อาชีพและการศึกษาและด้านเรียน ซึ่งนิสิตในแต่ละคณะมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 5) ปัจจัยทางด้านส่วนตัวและสังคม คือ เพศ คณะวิชาที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจสภาพที่อยู่อาศัย สภาพครอบครัว และความสัมพันธ์กับครอบครัว มีผลต่อการเกิดปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิต

พาสนาน ผลศิลป์ (2534: บทคัดย่อ) ได้สำรวจปัญหาการปรับตัวในเด็กวัยรุ่น กรุงเทพมหานคร พบร่วม 1. เด็กวัยรุ่นตอนต้นรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดทางด้านโรงเรียน และประสบปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุดด้านบ้านและครอบครัว และด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย 2. เด็กวัยรุ่นตอนต้นเพศชายประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดทางด้านโรงเรียน และประสบปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุดด้านบ้านและครอบครัว 3. เด็กวัยรุ่นตอนต้นเพศหญิงประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดทางด้านโรงเรียน และประสบปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุดด้านสุขภาพและพัฒนาการทางด้านร่างกาย 4. เด็กวัยรุ่นตอนกลางรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และประสบปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุดด้านการปรับตัวทางเพศ 5. เด็กวัยรุ่นตอนกลางเพศชายประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดทางด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และประสบปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุดด้านการปรับตัวทางเพศ 6. เด็กวัยรุ่นตอนกลางเพศหญิงประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดทางด้านการปรับตัวทางการเรียนและด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และประสบปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุดด้านการเงินสภาพความเป็นอยู่และการงาน 7. เด็กวัยรุ่นตอนปลายรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดด้านการปรับตัวทางการเรียนและด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และประสบปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุดทางด้านบ้านและครอบครัว 8. เด็กวัยรุ่นตอนปลายเพศชายประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดทางด้านการเรียน และประสบปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุดด้านบ้านและครอบครัว 9. เด็กวัยรุ่นตอนปลายเพศหญิงประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดทางด้านการเรียน และประสบปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุดด้านบ้านและครอบครัว

นิรמל สุวรรณโศตร (2553: บทคัดย่อ). ศึกษาการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า 1) นิสิตมีการปรับตัวโดยรวมและในแต่ละด้านในระดับมาก 2) นิสิตชายและหญิงมีการปรับตัวโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน 3) นิสิตที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดอื่นมีการปรับตัวโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน 4) นิสิตที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกันมีการปรับตัวโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

จุนจินต์ สลัดทุกข์ (2543: 64) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พบว่า นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกันจะมีการปรับตัวที่แตกต่างกัน นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน จะปรับตัวได้ดีกว่านิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม

พรพรรณ จันทรลง (2541: 65) ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน จะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะมีการปรับตัวทางสังคมดีกว่านักเรียนที่ได้การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แฮรรี่ (Harry. 1960 : 1126-A) ได้ทำการสำรวจปัญหานักศึกษาในมหาวิทยาลัย มีชิแกน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนเกี่ยวกับเทคโนโลยีและเมืองแร่ โดยใช้แบบสำรวจปัญหา มนุนนีย์ฉบับนิสิตนักศึกษา พบว่า ปัญหาที่นักศึกษาต้องการความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัย คือ ปัญหาด้านการเงิน ที่อยู่อาศัย กิจกรรมสังคมและการพักผ่อนหย่อนใจ

ฮูด (Hood. 1974 : 130-A) ได้ศึกษาภัยคุกคามตัวอย่างนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัย นอร์ทเท็กซัส ปีการศึกษา 1970 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 1960 และ 1950 โดยใช้แบบสำรวจปัญหามนุนนีย์ พบว่า นักศึกษาปี 1970 มีปัญหาทั่วไป ปัญหาสังคมและความเข้มในการเกิดปัญหาสูงกว่านักศึกษาปี 1960 และ 1950 นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงในลำดับความสำคัญปัญหาในช่วงระยะเวลาที่ห่างกันช่วงละ 10 ปี การเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัด คือ ปัญหาการเงิน ที่อยู่อาศัย และการงานเลื่อนจากอันดับที่ 9 ในปี 1950 เป็นอันดับที่ 4 ในปี 1970 นอกจากนี้จำนวนนักศึกษาหญิง ปี 1970 มีปัญหาเพิ่มขึ้นจากปี 1960 และปี 1950 มากกว่านักศึกษาชายซึ่งมีระดับคงที่สัมพันธ์ระหว่างเวลา 2 ช่วง

วิลสัน (Wilson, 1984 : 1-22) ได้สำรวจนิเดและระดับของปัญหาที่นักศึกษาประสบใน การเรียนในมหาวิทยาลัยแซมเบีย โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจในการศึกษาประชากรซึ่งเป็นนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยแซมเบีย (University of Zambia) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 242 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยแซมเบีย มีปัญหา ในการปรับตัว 18 ข้อ ที่พบเป็นปัญหามากคือ ด้านวิชาการ ปัญหาที่นักศึกษาระบุว่ามีปัญหามากและ รุนแรงที่สุด คือ ความสะดวกในการรับประทานอาหารเย็น โดยให้เหตุผลว่าไม่มีชนิดของอาหาร หลากหลายชนิดให้เลือกรับประทาน การปรุงอาหารไม่ดี ปัญหาที่นับว่ารุนแรงอีกคือปัญหาด้าน วิชาการ ซึ่งไม่มีต่อร้อย่าย่างเพียงพอในห้องสมุดและร้านขายหนังสือ เมื่อพิจารณาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ นักศึกษาระบุเป็นปัญหารุนแรงเหล่านี้แล้วจะเห็นว่า ปัญหาเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ในวิทยาลัย ความยุ่งยากในการใช้ภาษา มีความประสงค์ที่จะขออีเมลนั้งสืบจากห้องสมุดเป็นเวลานาน กว่าที่จะได้รับบริการห้องสมุดในปัจจุบัน และมีปัญหาในการที่จะใช้ประโยชน์จากห้องสมุดให้มาก ที่สุด นอกจากนี้นักศึกษายังมีข้อเสนอแนะว่าควรจะมีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดด้วย

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วน ใหญ่ประสบปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียน ด้านครอบครัว ด้านการเงิน ด้านความสัมพันธ์กับ เพื่อน ซึ่งปัญหาในการปรับตัวดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ทางการเรียนที่จะทำให้สำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะบุคคลที่มีความสามารถปรับตัวได้ดีนั้นจะ เป็นบุคคลที่มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ จุดมุ่งหมายในการทำวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัจุหามของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เกี่ยวกับปัญหา 11 ด้าน โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 3,298 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 659 คน ทั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ในกรณีประชากรทั้งหมดเป็นหลักร้อยใช้กลุ่มตัวอย่าง 20% (บุญชม ศรีสะคาด 2543 : 41) เพื่อให้ได้ตัวอย่างของประชากรกระจายอย่างเป็นสัดส่วนตามขนาดของนักศึกษาแต่ละคณะ/วิทยาลัย ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และสุ่มนักศึกษาจากทุกคณะ/วิทยาลัย โดยสัดส่วนอย่างเป็นระบบ ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คณะ/วิทยาลัยฯ	ประชากร (คน)			กลุ่มตัวอย่าง (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
คณะเกษตรศาสตร์	104	218	322	21	44	65
คณะวิทยาศาสตร์	146	343	489	29	69	98
คณะวิศวกรรมศาสตร์	339	140	479	68	28	96
คณะเภสัชศาสตร์	23	73	96	5	15	20
คณะศิลปศาสตร์	72	312	384	14	62	76
คณะบริหารศาสตร์	130	632	762	26	126	152
คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ	17	45	62	3	9	12
คณะนิติศาสตร์	122	192	314	24	38	62
คณะรัฐศาสตร์	58	161	219	12	32	44
วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	42	96	138	8	19	27
โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์	5	28	33	1	6	7
รวม	1,058	2,240	3,298	211	448	659

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจของนักศึกษาของสุภาพรรณ โคลตรัจส (2528 : 155) ซึ่งตัดแปลงจากแบบสำรวจปัญหานิสิตนักศึกษาของ มูนนีย์ (Mooney Problem Checklist : College Form) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.98 แบบสำรวจปัญหานี้ เป็นรายการปัญหาและความต้องการในระดับปกติของผู้ที่อยู่วัยเดียวกับนักศึกษามักประสบอยู่เสมอ ประกอบด้วยรายการปัญหา 11 ด้าน แต่ละด้านมีรายการปัญหา 20 ข้อ รวมทั้งสิ้น 220 ข้อ

ลักษณะของแบบสำรวจปัญหามนุนนีย์

แบบสำรวจปัญหามนุนนีย์ (Mooney Problem Checklist : MPCL) สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1941 โดย รอสส์ แอล มูนนีย์ (Ross L. Mooney) และผู้ร่วมงาน คือ ลีโอนาร์ด วี กอร์ดอน (Leonard V. Gordon) และปรับปรุงครั้งสุดท้ายเมื่อปี ค.ศ.1950

แบบสำรวจปัญหาของมนุนนีย์ไม่ใช่แบบทดสอบแต่เป็นรายการปัญหาที่ช่วยให้บุคคลสำรวจปัญหาส่วนตัวของตน เป็นปัญหาที่บุคคลรับรู้ตัวและเติมใจที่จะบอกให้ผู้อื่นทราบ แบบสำรวจนี้จึงเป็นแบบรายงานพฤติกรรมของตนเอง (Self-report Technique)

จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของแบบสำรวจปัญหามนุนนีย์

1. ใช้ประโยชน์ในการสัมภาษณ์ เพื่อให้การปรึกษา

1.1 เป็นการรวบรวมปัญหาของบุคคลอย่างกว้างขวาง มองเห็นปัญหาทั้งหมดอย่างครอบคลุม เป็นการเตรียมบุคคลเพื่อการให้คำปรึกษา

1.2 ประหยัดเวลาในการสัมภาษณ์ และผู้ให้คำปรึกษา

2. สามารถสำรวจปัญหาของนักศึกษาได้พร้อม ๆ กันเป็นกลุ่มใหญ่และยังทำความเข้าใจปัญหาเป็นรายบุคคลได้ด้วย สามารถแยกพิจารณาความต้องการ และความจำเป็นในการให้คำปรึกษาหรือแนะนำเป็นการส่วนตัว นอกจากนั้นยังทำให้เข้าใจถึงปัญหาพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของกลุ่มเพื่อนนำไปพัฒนาหรือแก้ไขได้ตรงกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปรับปรุงหลักสูตร จัดสิ่งแวดล้อมเพื่อเอื้ออำนวยในการพัฒนาความรู้ความสามารถหรือจัดกิจกรรมแนะนำ

3. ช่วยด้านการสันนาการในชั้นเรียน (Home room) กระตุ้นให้นักศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของตนเองอย่างรวดเร็ว สามารถกำหนดกิจกรรมกลุ่มให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษาแต่ละคนและจากทั้งกลุ่มได้

4. ช่วยให้อาจารย์เข้าใจปัญหาการเรียนการสอนในขั้นมากขึ้น สามารถเข้าใจผู้เรียนแต่ละคน และทั้งกลุ่มว่ามีปัญหาและความต้องการอย่างไร อันเป็นประโยชน์ในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และศิษย์ และยังมีข้อมูลพื้นฐานสำหรับนักศึกษาผู้ซึ่งมีลักษณะเก็บตัวและเข้าถึงยาก

5. มีประโยชน์ในการศึกษาวิจัยปัญหาของนักเรียน นักศึกษา แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง และความแตกต่างของปัญหา สามารถจำแนกการศึกษาตามอายุ เพศ ภูมิหลังทางสังคม ความสามารถในการเรียน ความสนใจ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงของนักเรียน นักศึกษา หลังจากมีการปรับปรุงและแก้ไขด้วยวิธีต่าง ๆ แล้วโดยการวัดซ้ำ

แบบสำรวจปัญหาของมนุนนีย์ มีทั้งหมด 6 แบบคือ

1. แบบที่ใช้กับผู้ใหญ่หรือแบบ老 (The Adult Form : A)
2. แบบที่ใช้กับนักศึกษาหรือแบบ大学生 (The College Form : C)

3. แบบที่ใช้กับนักเรียนมัธยมปลายหรือแบบเขต (The High School Form : H)
4. แบบที่ใช้กับนักเรียนมัธยมต้นหรือแบบเขต (The Junior High School Form : J)
5. แบบที่ใช้กับนักเรียนพยาบาล (For School of Nursing)
6. แบบที่ใช้กับเยาวชนในชนบท (For Rural Youth)

ลักษณะของแบบสำรวจปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ ภูมิลำเนา เข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยอุบราชานีด้วยวิธี คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) .ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นรายการปัญหา จำนวน 220 ข้อ วัดปัญหาการปรับตัว 11 ด้าน โดยมีจำนวนข้อในแต่ละด้าน 20 ข้อ เมื่อจำแนกระดับความมากน้อยของรายการปัญหาแต่ละข้อ จึงมีคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับความมากน้อยของปัญหาและได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ไว้ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่เป็นปัญหาหรือไม่เคยประสบ ท่านไม่เห็นด้วยหรือไม่ตรงกับความจริงในกรณีของท่านมากที่สุด
- 2 หมายถึง ไม่แนใจว่าเป็นปัญหาหรือเป็นเพียงเล็กน้อย ท่านไม่เห็นด้วยหรือไม่ตรงกับความจริงในกรณีของท่าน
- 3 หมายถึง เป็นปัญหานำ้ก แต่ไม่มากนัก ไม่แนใจหรือมีบางส่วนตรงกับความจริงในกรณีของท่านอยู่บ้าง
- 4 หมายถึง เป็นปัญหามาก ท่านเห็นด้วยหรือตรงกับความเป็นจริงในกรณีของท่านมาก
- 5 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งหรือตรงกับความเป็นจริงในกรณีของท่านมากที่สุด

รายการปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา 11 ด้าน มีดังนี้

1. ด้านสุขภาพ
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนั่นนาการ
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว

6. ด้านการปรับตัวทางเพศ
7. ด้านบ้านและครอบครัว
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา
11. ด้านหลักสูตรและการสอน

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสุภาพรรณ โภตรจรัส (2528 : 155)
2. นำแบบสำรวจ เสนอต่อที่ปรึกษาโครงการเพื่อพิจารณาและถ้ามีข้อเสนอแนะ หรือ ทักษะ ก็ทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
3. นำแบบสำรวจไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด
4. นำแบบสำรวจที่ทดลองใช้มาตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นของ แบบสำรวจทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfaของครอนบาก (Alpha Coefficient, Cronbach 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .987 ดังแสดงในตารางที่ 3.2
5. นำข้อคำถามไปจัดพิมพ์เป็นแบบสำรวจฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวม ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

ตารางที่ 3.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสำรวจปัญหาของนักศึกษาปี 1 รายด้าน และทั้งฉบับ

ปัญหาการปรับตัว	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง
ด้านสุขภาพ	.987
ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย	.986
ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	.986
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	.986
ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	.986
ด้านการปรับตัวทางเพศ	.987
ด้านบ้านและครอบครัว	.987

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ปัญหาการปรับตัว	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง
ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา	.987
ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา	.987
ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน	.986
ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	.986
ด้านหลักสูตรและการสอน	.986
รวมปัญหาการปรับตัวทั้งฉบับ	.987

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ผู้วิจัยขอหนังสือจากกองแผนงาน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อขออนุญาต ขอจัดการเดินทางไปมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล
- ผู้วิจัยขอหนังสือจากกองแผนงาน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อขออนุญาตคณบดี ทุกคณะ/วิทยาลัยฯ ให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง (นักศึกษาชั้นปีที่ 1)
- จ้างเหมานักศึกษาเพื่อแจกแบบสำรวจแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ปีการศึกษา 2554 โดยใช้เวลา 5 วัน หลังจากนั้น 5 วัน จึงเก็บรวบรวมข้อมูล โดย ได้รับแบบสำรวจคืนจำนวน 594 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.1 ตั้งแสดงในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนแบบสำรวจที่ส่งไปแล้วได้รับคืนจำแนกตามคณะ/วิทยาลัย ของผู้ตอบ

คณะ/วิทยาลัยฯ	แบบสำรวจที่ส่งไป			แบบสำรวจที่ได้รับคืน					ร้อย ละ
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	
คณะเกษตรศาสตร์	21	44	65	21	100.0	44	100.0	65	100.0
คณะวิทยาศาสตร์	29	69	98	23	79.3	61	88.4	84	85.7
คณะวิศวกรรมศาสตร์	68	28	96	56	82.4	22	78.6	78	81.3
คณะเภสัชศาสตร์	5	15	20	5	100.0	15	100.0	20	100.0
คณะศิลปศาสตร์	14	62	76	14	100.0	62	100.0	76	100.0
คณะบริหารศาสตร์	26	126	152	21	80.8	107	84.9	128	84.2
คณะศิลปประยุกต์ และการออกแบบ	3	9	12	3	100.0	9	100.0	12	100.0

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

คณะ/วิทยาลัยฯ	แบบสำรวจที่ส่งไป			แบบสำรวจที่ได้รับคืน					ร้อย ละ
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อย ละ	รวม	
คณะนิติศาสตร์	24	38	62	21	87.5	32	84.2	53	85.5
คณะรัฐศาสตร์	12	32	44	12	100.0	32	100.0	44	100.0
วิทยาลัยแพทยศาสตร์ และการสาธารณสุข	8	19	27	8	100.0	19	100.0	27	100.0
โครงการจัดตั้งคณะ พยาบาลศาสตร์	1	6	7	1	100.0	6	100.0	7	100.0
รวม	211	448	659	185	87.7	409	91.3	594	90.1

การแปลผล

1. การแปลผลแบบสำรวจ

ในส่วนของการแปลผลแบบสำรวจ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสำรวจที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแต่ละระดับความคิดเห็น (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 103) มีดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง เป็นปัญหามาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง เป็นปัญหาปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง เป็นปัญหาเล็กน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ไม่เป็นปัญหา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ตามลำดับต่อไปนี้

- การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ โดยวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การวิเคราะห์ระดับปัญหารายด้านและโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกตามจำแนกตาม เพศ ภูมิลำเนา วิธีการรับเข้า คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา

3. เปรียบเทียบระดับปัญหารายด้านและโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี จำแนกตามเพศ ภูมิลำเนา และวิธีการรับเข้า โดยใช้ t-test Independent Sample คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา โดยใช้ F-test (One-way Analysis Variance) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธี Scheffe'

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X})

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (\bar{x} - x)^2}{N}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน คะแนนระดับการประเมิน

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการใช้สัมประสิทธิ์แอลfa (α – Coefficient) ตามสูตร Cronbach

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_j^2} \right)$$

โดยที่ α คือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k คือ จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

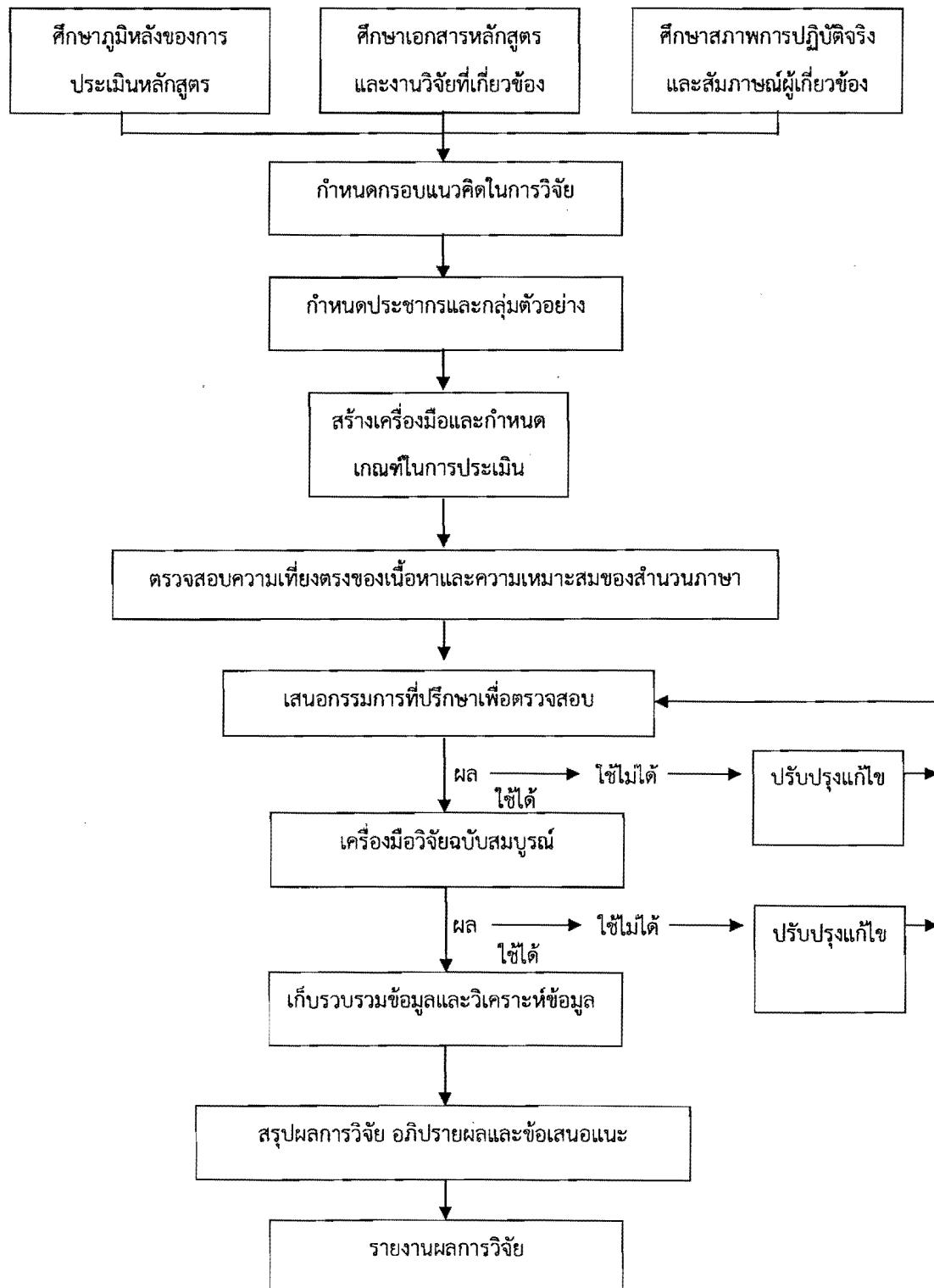
$\sum S_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ

S_j^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

3. เปรียบเทียบค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 112) เปรียบเทียบระหว่างตัวแปรเพศ ภูมิลำเนา และวิธีการรับเข้า

4. เปรียบเทียบค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 กลุ่ม โดยใช้ F-test (บุญชุม ศรีสะอาด. 2543 : 118) เปรียบเทียบระหว่างตัวแปรคณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา เมื่อพิจารณาความแตกต่างทดสอบรายคู่โดยใช้วิธี Scheffe'

รายละเอียดของลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยแสดงไว้ในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แผนภูมิแสดงลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
f	แทน	ความถี่
t	แทน	สถิติที่ใช้พิจารณาแบบ t-test
F	แทน	สถิติที่ใช้พิจารณาแบบ F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ชั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)

ลำดับการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจสภาพปัจ្យหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ระดับปัญหารายด้านและโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกตามเพศ ภูมิลำเนา วิธีการรับเข้า คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา

ตอนที่ 4 เสนอผลการเปรียบเทียบระดับปัญหารายด้านและโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ ภูมิลำเนา และวิธีการรับเข้า โดยใช้ t-test Independent Sample คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา โดยใช้ F-test (One-way Analysis Variance) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธี Scheffe'

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ โดยการหาร้อยละ (Percentage) แสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตัวแปรต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	202	32.9
- หญิง	412	67.1
รวม	614	100.0
2. ภูมิลำเนา		
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	534	87.0
- ภาคอื่น ๆ	80	13.0
รวม	614	100.0
3. เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีด้วยวิธี		
- สوبคัดเลือก(Admission)	182	29.6
- โควตา	432	70.4

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รวม	614	100.0
4. คณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด		
- คณะเกษตรศาสตร์	65	10.6
- คณะวิทยาศาสตร์	84	13.7
- วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	27	4.4
- คณะเภสัชศาสตร์	23	3.7
- คณะศิลปศาสตร์	76	12.4
- โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์	10	1.6
- คณะนิติศาสตร์	57	9.3
- คณะวิศวกรรมศาสตร์	81	13.2
- คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ	15	2.4
- คณะรัฐศาสตร์	47	7.7
- คณะบริหารศาสตร์	129	21.0
รวม	614	100.0
5. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้น		
มัธยมศึกษาตอนปลาย		
- คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00	13	2.1
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99	233	40.1
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป	368	59.8
รวม	614	100.0
6. ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา		
6.1 ระดับการศึกษาของบิดา		
- ประถมศึกษา	154	25.1
- มัธยมศึกษาตอนต้น	76	12.4
- มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	77	12.5
- อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	77	12.5
- ปริญญาตรี	191	31.1
- สูงกว่าปริญญาตรี	39	6.4

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รวม	614	100.0
6.2 อาชีพของบิดา		
- รับราชการ	156	25.4
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	39	6.4
- ธุรกิจ/ค้าขาย	151	24.6
- ไม่ได้ประกอบอาชีพ	30	4.9
- เอกชน (ลูกจ้าง/พนักงานร้านค้า)	54	8.8
- เกษตรกร	124	20.2
- รับจ้างทั่วไป	50	8.1
- อื่น ๆ	10	1.6
รวม	614	100.0
6.3 ระดับการศึกษาของมารดา		
- ประถมศึกษา	194	31.6
- มัธยมศึกษาตอนต้น	66	10.7
- มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	117	19.1
- อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	18	2.9
- ปริญญาตรี	195	31.8
- สูงกว่าปริญญาตรี	24	3.9
รวม	614	100.0
6.4 อาชีพของมารดา		
- รับราชการ	175	28.5
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	2.1
- ธุรกิจ/ค้าขาย	170	27.7
- ไม่ได้ประกอบอาชีพ	36	5.9
- เอกชน (ลูกจ้าง/พนักงานร้านค้า)	50	8.1
- เกษตรกร	110	17.9
- รับจ้างทั่วไป	40	6.5
- อื่น ๆ	20	3.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รวม	614	100.0
6.5 รายได้เฉลี่ยของครอบครัว		
- ต่ำกว่า 50,000 บาท/ปี	55	9.0
- 50,000 – 100,000 บาท/ปี	191	31.1
- 100,001 - 150,000 บาท/ปี	124	20.2
- มากกว่า 150,000 บาท/ปี	244	39.7
รวม	614	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบร่วมกันที่ว่าไปของผู้ตอบแบบสำรวจ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 614 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67.1) ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 87.0) เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีตัวอย่างคิดเห็น (ร้อยละ 70.4) ลังกัดคณะบริหารศาสตร์ มากที่สุด (ร้อยละ 21.0) มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3.00 ขึ้นไป (ร้อยละ 59.8) ส่วนใหญ่บิดามีระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรี (ร้อยละ 31.1) ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 25.4) ส่วนใหญ่แม่บิดามีระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรี (ร้อยละ 31.8) ส่วนใหญ่แม่บิดามีอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 28.5) และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวมากกว่า 150,000 บาท/ปี มากที่สุด (ร้อยละ 39.7)

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการทำค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตารางที่ 4.2 – 4.13

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้าน

ปัญหารายด้าน	$n = 614$		ระดับ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา
	\bar{x}	S.D.		
ด้านสุขภาพ.....	2.14	0.48	เล็กน้อย	3
ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.93	0.54	เล็กน้อย	6

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัญหารายด้าน	n = 614		ระดับ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา
	\bar{x}	S.D.		
ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันหนนาการ.....	2.14	0.59	เล็กน้อย	3
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.89	0.57	เล็กน้อย	7
ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.06	0.61	เล็กน้อย	5
ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.87	0.64	เล็กน้อย	8
ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.67	0.56	เล็กน้อย	10
ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.74	0.54	เล็กน้อย	9
ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.41	0.80	เล็กน้อย	1
ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา.....	2.15	0.80	เล็กน้อย	2
ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.08	0.68	เล็กน้อย	4
รวม	2.01	0.62	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่าปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.01) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเล็กน้อยทั้ง 11 ด้าน เมื่อจัดอันดับของปัญหาตามคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน (ค่าเฉลี่ย 2.41) รองลงมาคือด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 2.15) และด้านสุขภาพ และกิจกรรมทางสังคมและนันหนนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 2.14

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านสุขภาพ เป็นรายข้อ

ปัญหาด้านสุขภาพ	n = 614		ระดับปัญหา	อันดับของ ปัญหา
	\bar{x}	S.D.		
1. ข้าพเจ้ารู้สึกอ่อนเพลียอยู่เสมอ.....	2.52	0.87	ปานกลาง	4
2. ข้าพเจ้าอยากให้รู้ปร่างหน้าตาดีกว่าที่เป็นอยู่.....	2.68	1.04	ปานกลาง	3
3. ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย.....	3.22	1.08	ปานกลาง	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ปัญหาด้านสุขภาพ	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
4. ข้าพเจ้านอนและพักผ่อนไม่เพียงพอ.....	3.10	1.05	ปานกลาง	2
5. ข้าพเจ้ามีสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร.....	2.49	0.98	เล็กน้อย	6
6. ข้าพเจ้ามีน้ำหนักตัวลดลงเรื่อย ๆ.....	1.92	1.00	เล็กน้อย	12
7. ข้าพเจ้ารับประทานอาหารน้อยไปในแต่ละวัน.....	2.12	1.10	เล็กน้อย	11
8. ข้าพเจ้าเบื่ออาหารรับประทานไม่ค่อยได้.....	1.84	0.93	เล็กน้อย	14
9. ข้าพเจ้ามีอาการแพ้บางสิ่งบางอย่าง เช่น ผุุ้นหรืออาหารบางชนิด.....	2.29	1.15	เล็กน้อย	8
10. ข้าพเจ้าผิวพรรณไม่ดี หรือเป็นโรคผิวหนัง.....	1.77	0.98	เล็กน้อย	15
11. ข้าพเจ้ามีอาการปวดศีรษะบ่อย ๆ.....	2.45	1.10	เล็กน้อย	7
12. ข้าพเจ้าเป็นหวัด เจ็บคอบ่อย ๆ.....	2.28	1.14	เล็กน้อย	9
13. ข้าพเจ้าเป็นโรคไข้募อกอักเสบ.....	1.64	0.97	เล็กน้อย	17
14. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับตา เช่น ปวดตาบ่อย ๆ สายตาไม่ดี	2.15	0.97	เล็กน้อย	10
15. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการพูด เช่น พูดไม่ชัดหรือติดอ่าง...	1.46	0.73	ไม่เป็นปัญหา	19
16. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับความพิการของหู.....	1.26	0.61	ไม่เป็นปัญหา	20
17. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับฟัน เช่น ปวดฟันบ่อย ๆ.....	1.68	0.94	เล็กน้อย	16
18. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร เช่น โรคกระเพาะ ปวดท้องบ่อย ๆ.....	2.51	1.21	ปานกลาง	5
19. ข้าพเจ้ามีโรคประจำตัว เช่น ประจำเดือนมาไม่ปกติ เป็นภูมิแพ้.....	1.90	1.19	เล็กน้อย	13
20. ข้าพเจ้ามีความพิการทางร่างกายทำให้หงุดหงิดรำคาญใจ....	1.48	0.84	ไม่เป็นปัญหา	18
รวม	2.14	0.48	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.3 พบร้านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาด้านสุขภาพโดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.14) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วมกันว่า ปัญหาด้านสุขภาพอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 3 “ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย” มีค่าเฉลี่ย 3.22 อันดับสอง คือข้อที่ 4 “ข้าพเจ้านอนและพักผ่อนไม่เพียงพอ” มีค่าเฉลี่ย 3.10 และอันดับสาม คือข้อที่ 2 “ข้าพเจ้าอยากให้รู้ปร่างหน้าตาดีกว่าที่เป็นอยู่” มีค่าเฉลี่ย 2.68 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย เป็นรายข้อ

ปัญหาด้านการเงินและที่อยู่อาศัย	n = 614		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
1. ข้าพเจ้าอยากมีเงินไว้ใช้ส่วนตัวมากกว่านี้.....	2.90	1.31	ปานกลาง	2
2. ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากทางบ้านน้อยมาก.....	1.74	0.88	เล็กน้อย	11
3. ข้าพเจ้าจัดงบประมาณการใช้จ่ายของตนเองไม่เป็นไป เหมาะสม.....	2.24	1.06	เล็กน้อย	4
4. ข้าพเจ้าต้องการหารายได้พิเศษเพิ่มเติมด้วยตัวเอง.....	2.09	1.21	เล็กน้อย	5
5. ข้าพเจ้ามีหนี้สินเพราะเอาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน....	1.94	1.16	เล็กน้อย	8
6. ข้าพเจ้าเกิดปัญหาการเงินไม่พอใช้บ่อย ๆ ทำให้ไม่แน่ใจว่า จะเรียนได้จบ.....	1.67	0.95	เล็กน้อย	13
7. ข้าพเจ้ามักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินเสมอ.....	2.09	1.55	เล็กน้อย	6
8. การที่ข้าพเจ้าต้องประหยัดเงินมากเกินไปทำให้เป็นปัญหา....	1.90	1.13	เล็กน้อย	9
9. ครอบครัวมีความกังวลใจเกี่ยวกับการเงิน.....	1.98	0.91	เล็กน้อย	7
10. ข้าพเจ้าต้องทำงานพิเศษมากเกินไป.....	1.51	0.87	เล็กน้อย	17
11. ผู้ปกครองของข้าพเจ้าส่งเงินมาไม่ตรงเวลา.....	1.61	0.94	เล็กน้อย	15
12. ข้าพเจ้ามีความจำเป็นต้องขอยืมเงินผู้อื่นเสมอ.....	1.60	0.84	เล็กน้อย	16
13. ข้าพเจ้ามักทำงานพิเศษเพื่อหาเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัว เป็นส่วนใหญ่.....	1.61	0.98	เล็กน้อย	15
14. ข้าพเจ้าเป็นห่วงปิดภารดาที่ทำงานหนักเกินไป.....	3.37	1.41	ปานกลาง	1
15. ที่บ้านบิดามารดาของข้าพเจ้าไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวก บางอย่างที่ต้องการ.....	1.80	0.95	เล็กน้อย	10
16. ข้าพเจ้าไม่มีห้องส่วนตัวที่บ้าน.....	1.62	0.96	เล็กน้อย	14
17. ข้าพเจ้าไม่มีที่ต้อนรับเพื่อน ๆ ที่บ้าน.....	1.72	0.92	เล็กน้อย	12
18. ข้าพเจ้ามีความสะดวกในการเดินทางระหว่างหอพักกับ อาคารเรียน.....	2.47	1.24	เล็กน้อย	3

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัญหาด้านการเงินและที่อยู่อาศัย	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
19. ข้าพเจ้าไม่พอใช้บ้านของตนเองในปัจจุบัน.....	1.39	0.66	ไม่เป็นปัญหา	19
20. ข้าพเจ้าไม่อยากให้เพื่อน ๆ ไปรู้จักบ้าน.....	1.44	0.75	ไม่เป็นปัญหา	18
รวม	1.93	0.54	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.4 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาด้านการเงิน และที่อยู่อาศัย โดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.93) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วม ปัญหา ด้านการเงินและที่อยู่อาศัยเป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 14 “ข้าพเจ้าเป็นห่วงบิดามารดาที่ทำงานหนัก เกินไป” มีค่าเฉลี่ย 3.37 อันดับสอง คือข้อที่ 1 “ข้าพเจ้าอยากมีเงินไว้ใช้ส่วนตัวมากกว่านี้” มีค่าเฉลี่ย 2.90 และอันดับสาม คือข้อที่ 18 “ข้าพเจ้ามีความสหគกในการเดินทางระหว่างหอพักกับอาคารเรียน” มีค่าเฉลี่ย 2.47 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ เป็นรายข้อ

ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
1. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเวลาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ.....	2.16	1.07	เล็กน้อย	8
2. ข้าพเจ้ามีโอกาสเล่นกีฬาน้อยมาก.....	2.55	1.26	ปานกลาง	2
3. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสได้ฟังและชมการแสดงดนตรี.....	2.21	0.95	เล็กน้อย	6
4. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสหาความเพลิดเพลินกับวิทยุหรือโทรทัศน์.....	2.27	1.11	เล็กน้อย	5
5. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเวลาเป็นของตัวเอง.....	2.20	1.09	เล็กน้อย	7
6. ข้าพเจ้าขาดความรู้ในเชิงทฤษฎีอกบ้าน.....	2.12	1.02	เล็กน้อย	10
7. ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้น้อยเกินไป.....	2.38	1.15	เล็กน้อย	3
8. ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสที่จะแสดงความสามารถของตนให้ปรากฏ.....	2.16	0.99	เล็กน้อย	9

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
9. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อพบปะผู้คน.....	2.10	1.05	เล็กน้อย	12
10. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเพศ.....	1.94	0.91	เล็กน้อย	15
11. ข้าพเจ้าคุ้นเคยกับผู้อื่นได้ยาก.....	2.01	0.97	เล็กน้อย	13
12. ข้าพเจ้าไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย.	1.94	0.96	เล็กน้อย	15
13. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายวันหยุด เพราะต้องอยู่คนเดียว.....	1.91	1.07	เล็กน้อย	17
14. ข้าพเจ้าต้องการปรับปรุงรูปร่างหน้าตา ทำทางของตนให้ดีกว่านี้.....	2.58	1.19	ปานกลาง	1
15. ข้าพเจ้าต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิริยามารยาทและการเข้าสังคม.....	2.35	1.09	เล็กน้อย	4
16. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจที่จะพูดคุยกับผู้อื่นนาน ๆ.....	1.99	1.07	เล็กน้อย	14
17. ข้าพเจ้าไม่สามารถเล่นกีฬากับเพื่อน ๆได้เพราะขาดทักษะทางกีฬา.....	1.94	1.04	เล็กน้อย	15
18. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสสังสรรค์หรือร่วมกิจกรรมทางสังคม กับเพื่อน ๆ.....	1.92	0.96	เล็กน้อย	16
19. ข้าพเจ้าได้ทำในสิ่งที่ต้องการทำน้อยมาก.....	2.11	0.98	เล็กน้อย	11
20. ข้าพเจ้าใช้เวลาในการสังสรรค์หรือร่วมกิจกรรมทางสังคม มากเกินไป.....	1.89	0.99	เล็กน้อย	18
รวม	2.14	0.59	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.5 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ โดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.14) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการเป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 14 “ข้าพเจ้าต้องการปรับปรุงรูปร่างหน้าตา ทำทางของตนให้ดีกว่านี้” มีค่าเฉลี่ย 2.58 อันดับสอง คือข้อที่ 2 “ข้าพเจ้ามีโอกาสเล่นกีฬาน้อยมาก” มีค่าเฉลี่ย 2.55 และอันดับสาม คือข้อที่ 7 “ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้น้อยเกินไป” มีค่าเฉลี่ย 2.38 ตามลำดับ

**ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม เป็นรายข้อ**

ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	<i>n</i> = 614		ระดับ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา
	\bar{x}	S.D.		
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองขี้อายมากโดยไม่สามารถแก้ไขได้.....	2.15	1.02	เล็กน้อย	3
2. ข้าพเจ้ารู้สึกอัดอัดเมื่อยื่นต่อหน้าผู้อื่น.....	2.11	1.04	เล็กน้อย	4
3. ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนสนิทที่มหาวิทยาลัย.....	1.73	0.99	เล็กน้อย	13
4. ข้าพเจ้าต้องการมีบุคลิกภาพที่ต้องใจผู้อื่นมากกว่านี้.....	2.23	1.03	เล็กน้อย	1
5. ข้าพเจ้าต้องการเป็นผู้ที่นิยมชอบพูดของผู้อื่นมากกว่านี้.....	2.05	1.00	เล็กน้อย	5
6. ข้าพเจ้าต้องเลิกคบกับเพื่อน เพราะไม่เข้าใจกัน.....	1.59	0.89	เล็กน้อย	17
7. ข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยว.....	1.68	0.77	เล็กน้อย	16
8. ข้าพเจ้า易于เห็นใจง่าย.....	2.02	1.02	เล็กน้อย	6
9. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าถูกนินทาและพูดถึงในแง่ร้าย.....	1.82	0.90	เล็กน้อย	11
10. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจ เพราะมีคนจับตามองเสมอ.....	1.87	0.90	เล็กน้อย	10
11. ข้าพเจ้ากังวลใจว่าจะสร้างความประทับใจให้แก่เพื่อนได้อย่างไร.....	1.89	0.92	เล็กน้อย	9
12. ข้าพเจ้ารู้สึกนีบเป็นตัวอย่าง.....	1.76	1.02	เล็กน้อย	12
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าເຂາແຕ່ໃຈตนเองมากเกินไป.....	2.16	1.10	เล็กน้อย	2
14. ข้าพเจ้ามักมีเรื่องอกเตียงโถด้ายังกับผู้อื่น.....	1.89	1.09	เล็กน้อย	9
15. ข้าพเจ้ามักจะทำให้ผู้อื่นเกิดความสะเทือนใจ.....	1.73	0.84	เล็กน้อย	13
16. ข้าพเจ้าไม่มีใครที่จะปรับทุกข์ด้วยได้.....	1.72	0.89	เล็กน้อย	14
17. ข้าพเจ้าไม่มีใครเข้าใจข้าพเจ้าเลย.....	1.69	0.88	เล็กน้อย	15
18. ข้าพเจ้ามีความลำบากใจที่จะพูดถึงปัญหาของตนเองแม้แต่กับเพื่อนสนิท.....	1.68	0.94	เล็กน้อย	16
19. ข้าพเจ้าทำตามหรือยอมตามผู้อื่นได่ง่าย.....	1.96	1.01	เล็กน้อย	8
20. ข้าพเจ้าขาดความสามารถในการตัดสินใจ.....	1.98	0.99	เล็กน้อย	7
รวม	1.89	0.57	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.6 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบราชธานี มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม โดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.89) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม เป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 4 “ข้าพเจ้าต้องการมีบุคลิกภาพที่ต้องใจผู้อื่นมากกว่านี้” มีค่าเฉลี่ย 2.23 อันดับสอง คือข้อที่ 13 “ข้าพเจ้ารู้สึกว่าເຂວາແຕໃຈตนເອງมากເเกີນໄປ” มีค่าเฉลี่ย 2.16 และอันดับสาม คือข้อที่ 1 “ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนເອງຂໍ້ອໍາຍມາກໂດຍໄມ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້” มีค่าเฉลี่ย 2.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบราชธานี ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว เป็นรายข้อ

ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	<i>n</i> = 614		ระดับ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
1. ข้าพเจ้าอาจริงເຂა江້າມາກເກີນໄປກັບທຸກເຮືອງ.....	2.01	0.98	เล็กน้อย	10
2. ข้าพเจ้าນັກກົງລົງໄຈແມ່ແຕໃນເຮືອງເລັກ ၅ ນ້ອຍ ၅.....	2.21	1.09	เล็กน้อย	7
3. ข้าพเจ้าຫວາດຫວັນ ຕິ່ນຕົກໃຈຈ່າຍ.....	1.99	0.98	เล็กน้อย	12
4. ข้าพเจ้าມີຄວາມເຄີຍດອຍໝູ່ເສນອ.....	2.05	1.00	เล็กน้อย	8
5. ข้าพเจ้าມີອາຮມ໌ເຄົ້າອໝູ່ເສນອ.....	1.87	0.95	เล็กน้อย	16
6. ข้าพเจ้าໄມ່ຄ່ອຍປະສົບຄວາມສໍາເລົງໃນສິ່ງຕ່າງ ၇ ທີ່ທຳ.....	1.96	0.87	เล็กน้อย	13
7. ข้าพเจ้าຫຼັກແທ່ງໝາຍເສນອ.....	2.00	0.97	เล็กน้อย	11
8. ข้าพเจ้าຄືດວ່າເພື່ອນໄມ່ຕ້ອງການຂ້າພະເຈົ້າ.....	1.68	0.94	เล็กน้อย	18
9. ข้าพเจ้าຮູ້ສຶກວ່າตนເອງໄນ໊ມີຄວາມສຸຂ.....	1.74	0.95	เล็กน้อย	17
10. ข้าพเจ้าນັກໃຈລອຍ.....	1.94	0.94	เล็กน้อย	14
11. ข้าพเจ້າຄືດວ່າตนເອງມີຈຸດອ່ອນໃນເຮືອງຕ່າງ ၇ ເຊັ່ນ ຂໍ້ມືນ ສະພິບ ອີເກີຍຈົກວັນ.....	2.45	1.26	เล็กน้อย	3
12. ข้าพเจ້າອາຮມ໌ເສີຍຈ່າຍ.....	2.31	1.04	เล็กน้อย	4
13. ข้าพเจ້າໄມ່ຄ່ອຍຈົງຈັກໃບເຮືອງຕ່າງ ၇.....	1.91	0.82	เล็กน้อย	15
14. ข้าพเจ້າກ້າວທີ່ຈະທຳຄວາມຜິດ.....	2.61	1.19	เล็กน้อย	1
15. ข้าพเจ້າຕັດສິນໃຈດ້ວຍດ້ວຍຕົນເອງໄນ໊ຄ່ອຍໄດ້.....	2.04	0.87	เล็กน้อย	9
16. ข้าพเจ້າໄມ່ຄ່ອຍເຂື່ອມັນໃນຕົນເອງ.....	2.29	0.97	เล็กน้อย	5

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
17. ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจได้.....	2.46	1.08	เล็กน้อย	2
18. ข้าพเจ้ามีปัญหาส่วนตัวมาก.....	1.91	0.91	เล็กน้อย	15
19. ข้าพเจ้าไม่สบายใจที่บางครั้งคิดเรื่องไม่ถูกต้อง.....	2.23	1.00	เล็กน้อย	6
20. ข้าพเจ้าคิดอยากจะฆ่าตัวตาย.....	1.53	0.92	เล็กน้อย	19
รวม	2.06	0.61	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.7 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว โดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.06) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วมปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว เป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 14 “ข้าพเจ้ากลัวที่จะทำความผิด” มีค่าเฉลี่ย 2.61 อันดับสอง คือข้อที่ 17 “ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจได้” มีค่าเฉลี่ย 2.46 และอันดับสาม คือข้อที่ 11 “ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองมีจุดอ่อนในเรื่องต่าง ๆ เช่น ขี้ลื้ม สละเพร่า หรือเกียจคร้าน” มีค่าเฉลี่ย 2.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านการปรับตัวทางเพศ เป็นรายข้อ

ด้านการปรับตัวทางเพศ	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
1. ข้าพเจ้ามีนัดกับเพื่อนต่างเพศน้อยมาก.....	2.11	1.23	เล็กน้อย	2
2. ข้าพเจ้ายังไม่ชอบใครพอที่มีนัดด้วย.....	2.11	1.27	เล็กน้อย	2
3. ข้าพเจ้ายังตัดสินใจไม่ได้ว่าควรจะริงจังกับเพื่อนต่างเพศที่คบอยู่ในขณะนี้หรือไม่.....	2.06	1.10	เล็กน้อย	4
4. ข้าพเจ้าชอบเพื่อนต่างเพศที่ทางบ้านไม่ยอมรับ.....	1.77	1.05	เล็กน้อย	13
5. ข้าพเจ้ากลัวจะสูญเสียคนรักในปัจจุบันไป.....	2.07	1.31	เล็กน้อย	3
6. ข้าพเจ้ารักคนที่เขาไม่รักเรา.....	1.96	1.20	เล็กน้อย	5

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านการปรับตัวทางเพศ	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
7. ข้าพเจ้าเก็บกดในเรื่องเพศมากเกินไป.....	1.59	0.88	เล็กน้อย	17
8. ข้าพเจ้ากลัวการพบปะใกล้ชิดกับกับเพศตรงข้าม.....	1.88	1.10	เล็กน้อย	7
9. ข้าพเจ้ากลัวที่จะหาคู่ที่เหมาะสมไม่ได้.....	1.83	1.06	เล็กน้อย	10
10. ข้าพเจ้ายากมีความรัก.....	2.24	1.27	เล็กน้อย	1
11. ข้าพเจ้ารักอยู่กับคนที่แต่งงานด้วยไม่ได้.....	1.75	1.14	เล็กน้อย	14
12. ข้าพเจ้ากังวลใจในเรื่องเพศสัมพันธ์.....	1.78	1.05	เล็กน้อย	12
13. ข้าพเจ้าไม่สามารถสนองตอบความต้องการทางเพศของ ข้าพเจ้าได้.....	1.57	0.88	เล็กน้อย	18
14. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะสนใจสนมกับเพื่อนต่างเพศได้แค่ไหน....	1.89	1.03	เล็กน้อย	6
15. ข้าพเจ้าผิดหวังในความรัก.....	2.06	1.15	เล็กน้อย	4
16. ข้าพเจ้ามีปัญหากับเพื่อนต่างเพศ.....	1.65	0.83	เล็กน้อย	16
17. ข้าพเจ้ามีปัญหากับเพื่อนเพศเดียวกันเสมอ.....	1.66	0.96	เล็กน้อย	15
18. ข้าพเจ้าผิดใจกับคนรัก.....	1.84	1.02	เล็กน้อย	9
19. ข้าพเจ้ากังวลใจว่าจะได้แต่งงานหรือไม่.....	1.80	1.07	เล็กน้อย	11
20. ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งงาน.....	1.85	1.02	เล็กน้อย	8
รวม	1.87	0.64	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.8 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศ โดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.87) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วม ปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศเป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 10 “ข้าพเจ้ายากมีความรัก” มีค่าเฉลี่ย 2.24 อันดับสอง มี 2 ข้อ คือข้อที่ 1 “ข้าพเจ้ามีนัดกับเพื่อนต่างเพศน้อยมาก” และ ข้อที่ 2 “ข้าพเจ้ายังไม่ชอบใครพอที่มีนัดด้วย” มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.11 และอันดับสาม คือข้อที่ 5 “ข้าพเจ้ากลัวจะสูญเสียคนรักในปัจจุบันไป” มีค่าเฉลี่ย 2.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านบ้านและครอบครัว เป็นรายข้อ

ด้านบ้านและครอบครัว	n = 614		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
1. ข้าพเจ้าถูกบิดามารดาทำต่ำนินบอย ๆ.....	1.97	1.14	เล็กน้อย	3
2. ข้าพเจ้ามีปัญหากับมารดา.....	1.42	0.69	ไม่เป็นปัญหา	17
3. ข้าพเจ้ามีปัญหากับบิดา.....	1.48	0.73	ไม่เป็นปัญหา	14
4. บิดามารดาเสียสละเพื่อข้าพเจ้ามากเกินไป.....	2.43	1.53	เล็กน้อย	1
5. ข้าพเจ้ามีปัญหานึ่งจากบิดามารดาห่วยร้างกัน.....	1.45	0.77	ไม่เป็นปัญหา	16
6. ข้าพเจ้าไม่สบายใจที่บิดามารดาไม่ลงรอยกัน.....	1.66	0.94	เล็กน้อย	8
7. ข้าพเจ้ากังวลใจเกี่ยวกับสมาชิกคนในครอบครัว....	1.68	0.91	เล็กน้อย	7
8. ข้าพเจ้ามีความว้าเหว่เนื่องจากบิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม...	1.47	0.96	ไม่เป็นปัญหา	15
9. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าบ้านไม่อ่อนอุ่น.....	1.50	0.84	ไม่เป็นปัญหา	13
10. บิดาและมารดาของข้าพเจ้าแสดงอาการไม่ด้อนรับ เพื่อน ๆ ของข้าพเจ้า.....	1.39	0.68	ไม่เป็นปัญหา	18
11. ข้าพเจ้าไม่มีความสุขกับชีวิตในบ้าน.....	1.53	0.89	เล็กน้อย	12
12. ข้าพเจ้าเข้ากับสมาชิกในครอบครัวไม่ได้.....	1.38	0.73	ไม่เป็นปัญหา	19
13. ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดคุยกับปัญหางานเรื่องกับบิดามารดา หรือพี่น้องได้.....	1.60	0.86	เล็กน้อย	10
14. ข้าพเจ้ามีความเห็นขัดแย้งหรือมักโต้แย้งกับบิดามารดา....	1.59	0.80	เล็กน้อย	11
15. บิดามารดาคาดหวังในตัวข้าพเจ้ามากเกินไป.....	2.09	1.06	เล็กน้อย	2
16. ข้าพเจ้ารู้สึกต้องรับผิดชอบทางบ้านหนักมาก.....	1.71	0.98	เล็กน้อย	6
17. บิดามารดามักตัดสินใจให้ข้าพเจ้ามากเกินไป.....	1.71	0.87	เล็กน้อย	6
18. ข้าพเจ้าต้องการความรัก ความเข้าใจจากบิดามารดา มากกว่าที่เป็นอยู่.....	1.79	0.99	เล็กน้อย	5
19. ข้าพเจ้าต้องการเสรีภาพมากกว่านี้.....	1.87	1.06	เล็กน้อย	4
20. ข้าพเจ้าอยากมีภูมิหลังทางครอบครัวต่างจากที่เป็นอยู่.....	1.63	0.88	เล็กน้อย	9
รวม	1.67	0.56	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.9 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาด้านบ้านและครอบครัว โดยรวมในระดับเล็กน้อย(ค่าเฉลี่ย 1.67) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วม ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว เป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 4 “บิดามารดาเสียสละเพื่อข้าพเจ้ามากเกินไป” มีค่าเฉลี่ย 2.43 อันดับสอง คือข้อที่ 15 “บิดามารดาคาดหวังในตัวข้าพเจ้ามากเกินไป” มีค่าเฉลี่ย 2.09 และอันดับสาม คือข้อที่ 1 “ข้าพเจ้าถูกบิดามารดาทำให้บ่อบอย ๆ” มีค่าเฉลี่ย 1.97 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา เป็นรายข้อ

ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
1. ข้าพเจ้าไม่ชอบพิธีกรรมทางศาสนา.....	1.57	0.86	เล็กน้อย	12
2. ข้าพเจ้ามีความเชื่อที่ขัดกับหลักศาสนาที่ข้าพเจ้านับถืออยู่	1.38	0.63	ไม่เป็นปัญหา	16
3. ข้าพเจ้าหมดเคราท์ในศาสนาที่เคยยึดถือ.....	1.38	0.71	ไม่เป็นปัญหา	16
4. ข้าพเจ้าสงสัยในคุณค่าของการสวดมนต์และการบูชา.....	1.46	0.74	ไม่เป็นปัญหา	14
5. ข้าพเจ้านับถือศาสนาที่แตกต่างจากครอบครัว.....	1.41	0.93	ไม่เป็นปัญหา	15
6. ข้าพเจ้าคิดว่าศาสนามีความสัมพันธ์กับชีวิตน้อยมาก.....	1.46	0.81	ไม่เป็นปัญหา	14
7. ข้าพเจ้ามีความสับสนทางจิตใจ เพราะหลักทางศาสนาที่ ข้าพเจ้านับถือบางอย่างขัดกับหลักการทางวิทยาศาสตร์.....	1.48	0.73	ไม่เป็นปัญหา	13
8. ข้าพเจ้าต้องการมีปรัชญาชีวิตของตนเอง.....	1.79	0.97	เล็กน้อย	8
9. บิดามารดาของข้าพเจ้ามีความคิดที่ไม่ทันสมัย.....	1.74	0.93	เล็กน้อย	9
10. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกหงุดหงิดที่เห็นคนอื่น ๆ ไม่มีความ เชื่อถือในศาสนา.....	1.60	0.79	เล็กน้อย	11
11. ข้าพเจ้ารักอยู่กับคนต่างศาสนาหรือต่างเชื้อชาติ.....	1.48	0.80	ไม่เป็นปัญหา	13
12. ข้าพเจ้าต้องการเวลาเพื่อปฏิบัติกิจทางศาสนามากกว่านี้.....	1.67	0.86	เล็กน้อย	10
13. ข้าพเจ้าต้องการเข้าใจหลักธรรมทางศาสนาของข้าพเจ้า มากกว่านี้.....	1.81	0.94	เล็กน้อย	7
14. ข้าพเจ้ารู้สึกห่างเหินกับศาสนามากเกินไป.....	2.01	1.00	เล็กน้อย	5

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
15. ข้าพเจ้าสับสนในปัญหาด้านศีลธรรมจริยธรรมบางประการ.....	1.74	0.91	เล็กน้อย	9
16. ข้าพเจ้าไม่สามารถแก้ไขสิ่งที่ไม่ดีให้หายได.....	1.99	1.08	เล็กน้อย	6
17. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกสำนึกริดบ่ออย ๆ	2.23	0.96	เล็กน้อย	2
18. ข้าพเจ้าไม่สามารถถือความผิดที่เคยทำไว้ได.....	2.39	1.12	เล็กน้อย	1
19. ข้าพเจ้ายอมแพ้ต่อสิ่งที่ล่อตาล่อใจได้ง่าย ควบคุมตัวเองไม่ค่อยได.....	2.11	1.07	เล็กน้อย	3
20. บางครั้งต้องแสดงออกในสิ่งที่ไม่ใช่ตัวจริงของข้าพเจ้า.....	2.04	1.01	เล็กน้อย	4
รวม	1.74	0.54	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.10 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา โดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.74) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วม ปัญหาด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา เป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 18 “ข้าพเจ้าไม่สามารถถือความผิดที่เคยทำไว้ได” มีค่าเฉลี่ย 2.39 อันดับสอง คือข้อที่ 17 “ข้าพเจ้ามีความรู้สึกสำนึกริดบ่ออย ๆ ” มีค่าเฉลี่ย 2.23 และอันดับสาม คือข้อที่ 19 “ข้าพเจ้ายอมแพ้ต่อสิ่งที่ล่อตาล่อใจได้ง่าย ควบคุมตัวเองไม่ค่อยได” มีค่าเฉลี่ย 2.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน เป็นรายข้อ

ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
1. ข้าพเจ้าไม่ทราบวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ.....	2.14	1.03	เล็กน้อย	16
2. ข้าพเจ้ามีจิตใจไม่นิ่งเสียสมาริบอย ๆ	2.29	1.13	เล็กน้อย	13

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน	<i>n</i> = 614		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
3. ข้าพเจ้าไม่เคยวางแผนการเรียนหรือการทำงานได้ล่วงหน้าหรือวางแผนได้ไม่ดี.....	2.21	1.05	เล็กน้อย	15
4. ข้าพเจ้ามีความรู้เมื่อต้นบางวิชา.....	2.79	1.22	ปานกลาง	3
5. ข้าพเจ้ามีความรู้พื้นฐานจากชั้นมัธยมไม่ดีพอ.....	2.64	1.25	ปานกลาง	4
6. ข้าพเจ้าเรียนไม่เก่งได้คะแนนต่ำ.....	2.54	1.16	ปานกลาง	7
7. ข้าพเจ้าเขียนบรรยายไม่เก่ง.....	2.59	1.22	ปานกลาง	6
8. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือช้า.....	2.38	1.19	เล็กน้อย	9
9. ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้เวลาดูหนังสือหรือค้นคว้าเพียงพอ.....	2.61	1.25	ปานกลาง	5
10. ข้าพเจ้าสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ นอกเหนือจากการเรียนเป็นส่วนใหญ่.....	2.29	1.14	เล็กน้อย	13
11. ข้าพเจ้ามีความยุ่งยากใจเมื่อจะต้องรายงานหน้าชั้น.....	2.31	1.73	เล็กน้อย	11
12. ข้าพเจ้ามีความลำบากในการจดคำบรรยาย.....	2.13	0.97	เล็กน้อย	17
13. ข้าพเจ้าไม่ได้สนใจค้นคว้าอ่านหนังสือเรียนอย่างจริงจัง....	2.30	1.08	เล็กน้อย	12
14. ข้าพเจ้าไม่เคยทำงานเสร็จทันหรือส่งงานทันเวลา.....	1.88	0.95	เล็กน้อย	18
15. ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นออกมากเป็นคำพูดให้ดีได้ยาก....	2.21	1.07	เล็กน้อย	15
16. ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดอกไปในห้อง.....	2.26	1.07	เล็กน้อย	14
17. ข้าพเจ้ามีความเข้าใจในทฤษฎีหรือความคิดเชิงนามธรรมได้ช้า.....	2.32	1.08	เล็กน้อย	10
18. ข้าพเจ้ากังวลเกี่ยวกับการสอบ.....	2.97	1.40	ปานกลาง	1
19. ข้าพเจ้ากลัวความล้มเหลว เช่น สอบตก กลัวเรียนไม่จบ และกลัวใช้เวลาในการเรียนมากกว่า 4 ปี.....	2.94	1.50	ปานกลาง	2
20. ข้าพเจ้ามีความไม่สนัดหรือไม่มีความสนใจในรายวิชาที่เรียนรู้อย่างแท้จริง.....	2.49	1.75	เล็กน้อย	8
รวม	2.41	0.80	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.11 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียนโดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.14) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน เป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 18 “ข้าพเจ้ากังวลเกี่ยวกับการสอบ” มีค่าเฉลี่ย 2.97 อันดับสอง คือข้อที่ 19 “ข้าพเจ้ากลัวความล้มเหลว เช่น สอบตา กลัวเรียนไม่จบและกลัวใช้เวลาในการเรียนมากกว่า 4 ปี” มีค่าเฉลี่ย 2.94 และอันดับสาม คือข้อที่ 4 “ข้าพเจ้า มีความรู้เมื่อได้ในบางวิชา” มีค่าเฉลี่ย 2.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา เป็นรายข้อ

ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	<i>n = 614</i>		ระดับ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา
	<i>X̄</i>	S.D.		
1. ข้าพเจ้าต้องการออกไปประกอบอาชีพแต่อยังไม่สามารถทำได้..	2.04	1.07	เล็กน้อย	11
2. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเลือกกลุ่มสาขาวิชาได้เหมาะสมหรือไม่	2.11	1.07	เล็กน้อย	8
3. ปิดมารดาไม่เห็นด้วยกับกลุ่มสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือก...	1.79	0.96	เล็กน้อย	16
4. ข้าพเจ้าสงสัยว่าคนที่ได้รับปริญญาบัตรจะมีความสามารถ จริงตามที่ได้รับปริญญาบัตรรองนั้นหรือไม่.....	2.04	1.14	เล็กน้อย	11
5. เป้าหมายในการเรียนในมหาวิทยาลัยของข้าพเจ้ายังไม่ ชัดเจน.....	1.97	1.15	เล็กน้อย	14
6. ข้าพเจ้าไม่สามารถเรียนในกลุ่มสาขาวิชาที่ต้องการได้.....	1.89	0.94	เล็กน้อย	15
7. ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าเลือกกลุ่มสาขาวิชาเรียนที่ไม่ เหมาะสมกับตนเอง.....	2.03	1.07	เล็กน้อย	12
8. ข้าพเจ้าสงสัยว่ามหาวิทยาลัยจะฝึกฝนให้ให้ข้าพเจ้า ออกไปทำงานได้เพียงใด.....	2.02	1.01	เล็กน้อย	13
9. ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตมากน้อย เพียงใด.....	2.38	1.22	เล็กน้อย	4
10. ข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจว่าข้าพเจ้าต้องการอะไรอย่างแท้จริง...	2.31	1.22	เล็กน้อย	5
11. ข้าพเจ้าสงสัยว่าอาชีพกับการแต่งงานจะไปด้วยกันได้ หรือไม่.....	2.02	1.09	เล็กน้อย	13

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
12. ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะออกไปประกอบอาชีพตามที่เรียนมาดีหรือไม่.....	2.07	1.16	เล็กน้อย	10
13. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าถ้าเรียนต่อไปจะคุ้มค่าหรือไม่.....	1.89	1.00	เล็กน้อย	15
14. ข้าพเจ้าอยากรู้ราบว่าข้าพเจ้ามีความสามารถในอาชีพใดบ้าง.....	2.17	1.12	เล็กน้อย	7
15. ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะได้งานตามสาขาวิชาที่เรียนมากหรือไม่	2.30	1.10	เล็กน้อย	6
16. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาเรียน	2.07	1.01	เล็กน้อย	10
17. ข้าพเจ้ามีปัญหานในการหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกสาขาวิชา.....	2.11	1.02	เล็กน้อย	9
18. ข้าพเจ้ากลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ.....	2.58	1.33	ปานกลาง	2
19. ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงานก่อนออกจากมหาวิทยาลัย.....	2.66	1.29	ปานกลาง	1
20. ข้าพเจ้าเกรงว่าไม่สามารถไปถึงเป้าหมายด้านอาชีพที่วางไว้ได.....	2.48	1.29	เล็กน้อย	3
รวม	2.15	0.80	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.12 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา โดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.15) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา เป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 19 “ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงานก่อนออกจากมหาวิทยาลัย” มีค่าเฉลี่ย 2.66 อันดับสอง คือข้อที่ 18 “ข้าพเจ้ากลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ” มีค่าเฉลี่ย 2.58 .และอันดับสาม คือ ข้อที่ 20 “ข้าพเจ้าเกรงว่าไม่สามารถไปถึงเป้าหมายด้านอาชีพที่วางไว้ได้” มีค่าเฉลี่ย 2.48 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้านหลักสูตรและการสอน เป็นรายข้อ

ด้านหลักสูตรและการสอน	$n = 614$		ระดับ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
1. ข้าพเจ้าไม่มีที่ถูกใจที่จะทำการบ้าน ดูหนังสือหรือศึกษา ค้นคว้า.....	2.23	1.15	เล็กน้อย	7
2. ข้าพเจ้าไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน.....	2.33	1.09	เล็กน้อย	5
3. ตำราเรียนยากเกินไป.....	2.35	1.07	เล็กน้อย	4
4. ข้าพเจ้าหานั้งสื่อแบบเรียนที่อาจารย์กำหนดได้ยาก.....	2.21	0.99	เล็กน้อย	8
5. บรรยายภายในห้องเรียนน่าเบื่อ ห้องอาจารย์และเพื่อน.....	2.08	0.91	เล็กน้อย	12
6. ข้าพเจ้าเชื่อว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ด้วยประสิทธิภาพในการ สอน.....	1.83	0.96	เล็กน้อย	15
7. ข้าพเจ้าเชื่อว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ขาดความรู้ในวิชาที่สอน...	1.68	0.87	เล็กน้อย	18
8. ข้าพเจ้าเห็นว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสม.	1.75	0.94	เล็กน้อย	16
9. ข้าพเจ้าไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดี.....	1.73	0.96	เล็กน้อย	17
10. อาจารย์ทำตัวห่างเหิน ไม่สนใจนักศึกษา.....	1.75	0.92	เล็กน้อย	16
11. มหาวิทยาลัยไม่สนใจความต้องการของนักศึกษา.....	2.09	1.12	เล็กน้อย	11
12. การดำเนินการสอนส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เหมือนกับการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยม.....	1.86	0.98	เล็กน้อย	14
13. ข้าพเจ้าเห็นว่าในขั้นเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนนักศึกษามาก เกินไป.....	2.14	1.02	เล็กน้อย	10
14. ข้าพเจ้าเห็นว่าบางวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป.....	2.44	1.16	เล็กน้อย	1
15. ข้าพเจ้าเห็นว่าอาจารย์เน้นหนักในทฤษฎีและหลักวิชา มากเกินไป.....	2.24	1.04	เล็กน้อย	6
16. ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาที่จัดให้เรียนส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ กัน.....	2.39	1.15	เล็กน้อย	3
17. ข้าพเจ้าเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีกฎข้อบังคับมากเกินไป	1.99	0.90	เล็กน้อย	13

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านหลักสูตรและการสอน	$n = 614$		ระดับปัญหา	อันดับของปัญหา
	\bar{X}	S.D.		
18. ข้าพเจ้าเห็นว่าการสอบและการประเมินผลในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่ยุติธรรม.....	1.86	1.02	เล็กน้อย	14
19. กิจกรรมของมหาวิทยาลัยขาดการประสานงานที่ดี.....	2.18	1.19	เล็กน้อย	9
20. มหาวิทยาลัยขาดสถานที่และอุปกรณ์เพื่อการพัฒนาการ.....	2.43	1.35	เล็กน้อย	2
รวม	2.08	0.68	เล็กน้อย	-

จากตารางที่ 4.13 พบร่วมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาด้านหลักสูตร และการสอน โดยรวมในระดับเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.08) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วม ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน เป็นอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 14 “ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป” มีค่าเฉลี่ย 2.44 อันดับสอง คือข้อที่ 20 “มหาวิทยาลัยขาดสถานที่และอุปกรณ์เพื่อการพัฒนาการ” มีค่าเฉลี่ย 2.43 และอันดับสาม คือข้อที่ 16 “ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาที่จัดให้เรียน ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน” มีค่าเฉลี่ย 2.39ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ระดับปัญหารายด้านและโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกตามจำแนกตามเพศ ภูมิลำเนา วิธีการรับเข้า คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.14 – 4.23

**ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ**

ปัญหารายด้าน	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านสุขภาพ.....	2.16	0.47	2.12	0.48
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.96	0.56	1.92	0.54
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.08	0.57	2.16	0.60
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.94	0.54	1.86	0.58
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.07	0.57	2.05	0.63
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.93	0.60	1.85	0.66
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.71	0.55	1.65	0.57
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.78	0.53	1.72	0.55
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.37	0.74	2.44	0.82
10. ด้านอนาคตเที่ยวกับอาชีพและการศึกษา.....	2.13	0.80	2.16	0.80
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.09	0.67	2.07	0.68
รวม	2.02	0.45	2.00	0.47

จากตารางที่ 4.14 เมื่อจำแนกปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง พบร่วม ปัญหาของเพศชายค่าเฉลี่ย 2.02 และเพศหญิง 2.00 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม เพศชายมีปัญหาสูงกว่าเพศหญิง ยกเว้นปัญหา 3 ด้านที่เพศหญิงมี ปัญหาสูงกว่าเพศชาย คือด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.44 และ 2.37 ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย 2.16 และ 2.08 และด้านอนาคตเที่ยวกับอาชีพและการศึกษา มี ค่าเฉลี่ย 2.16 และ 2.13 ตามลำดับ

**ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามภูมิลำเนา**

ปัญหารายด้าน	ภูมิลำเนา			
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคอื่น ๆ	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านสุขภาพ.....	2.13	0.48	2.17	0.44
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.92	0.54	2.05	0.55
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันหนนาการ.....	2.12	0.58	2.21	0.60
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.87	0.57	1.96	0.54
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.06	0.62	2.05	0.56
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.85	0.64	2.02	0.66
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.66	0.56	1.73	0.58
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.73	0.55	1.75	0.52
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.42	0.78	2.34	0.90
10. ด้านอนาคตเที่ยวกับอาชีพและการศึกษา.....	2.16	0.80	2.09	0.78
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.08	0.68	2.08	0.67
รวม	2.00	0.46	2.04	0.47

จากตารางที่ 4.15 เมื่อจำแนกปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามภูมิลำเนา พบว่า ผู้มีภูมิลำเนาภาคอื่น ๆ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ย 2.04 และ 2.00 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้มีภูมิลำเนาภาคอื่น ๆ มีปัญหาสูงกว่าผู้มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยกเว้นปัญหา 3 ด้านที่ผู้มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปัญหาสูงกว่าผู้มีภูมิลำเนาอื่น ๆ คือ ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ค่าเฉลี่ย 2.06 และ 2.05 ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน ค่าเฉลี่ย 2.42 และ 2.34 และ ด้านอนาคตเที่ยวกับอาชีพและการศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.16 และ 2.09 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า มี 1 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 2.08 คือด้านหลักสูตรและการสอน

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามวิธีการรับเข้า

ปัญหารายด้าน	วิธีการรับเข้า			
	สอบคัดเลือก (Admission)		โควตา	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านสุขภาพ.....	2.14	0.48	2.13	0.48
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.92	0.54	1.94	0.55
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.12	0.59	2.14	0.59
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.89	0.58	1.88	0.56
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.03	0.63	2.07	0.60
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.87	0.64	1.88	0.65
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.69	0.56	1.66	0.57
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.72	0.57	1.74	0.53
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.36	0.89	2.44	0.75
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา.....	2.11	0.86	2.16	0.78
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.06	0.70	2.09	0.67
รวม	1.99	0.50	2.01	0.45

จากตารางที่ 4.16 เมื่อจำแนกปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามวิธีการรับเข้า พบร่วมกันว่า วิธีการรับเข้าแบบโควตา และสอบคัดเลือก (Admission) มีค่าเฉลี่ย 2.01 และ 1.99 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า วิธีการรับเข้าแบบโควตา มีปัญหาสูงกว่าวิธีการรับเข้าแบบสอบคัดเลือก (Admission) ยกเว้นปัญหา 3 ด้าน ที่วิธีการรับเข้าแบบสอบคัดเลือก (Admission) มีปัญหาสูงกว่าวิธีการรับเข้าแบบโควตา คือ ด้านสุขภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.14 และ 2.13 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย 1.89 และ 1.88 และด้านบ้านและครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 1.69 และ 1.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด

ปัญหารายด้าน	คณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด																					
	เกษตรศาสตร์		วิทยาศาสตร์		แพทยศาสตร์		เภสัชศาสตร์		ศิลปศาสตร์		พยาบาลศาสตร์		นิติศาสตร์		วิศวกรรมศาสตร์		ศิลปประยุกต์ฯ		รัฐศาสตร์		บริหารศาสตร์	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านสุขภาพ.....	1.87	0.42	2.21	0.51	2.00	0.51	1.98	0.40	2.24	0.46	2.28	0.53	2.22	0.46	2.23	0.46	2.17	0.50	1.95	0.43	2.16	0.49
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.92	0.56	2.09	0.53	1.64	0.56	1.55	0.33	1.96	0.57	1.58	0.23	1.93	0.52	2.02	0.52	2.06	0.60	1.79	0.42	1.95	0.56
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.09	0.53	2.14	0.57	2.08	0.81	2.29	0.57	2.20	0.61	2.16	0.63	2.20	0.62	2.16	0.57	2.50	0.65	2.00	0.34	2.07	0.62
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.71	0.51	1.95	0.59	1.69	0.66	1.83	0.44	1.93	0.56	1.75	0.45	1.91	0.54	1.95	0.56	2.20	0.71	1.93	0.40	1.84	0.61
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว....	2.00	0.65	2.07	0.61	2.02	0.81	2.17	0.72	2.12	0.60	1.69	0.42	2.10	0.61	2.07	0.59	2.48	0.67	1.97	0.40	2.01	0.62
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.82	0.72	1.96	0.63	1.44	0.45	1.82	0.56	1.87	0.61	1.74	0.48	1.90	0.77	1.94	0.64	2.28	0.83	1.93	0.41	1.84	0.65
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.58	0.54	1.62	0.57	1.32	0.27	1.51	0.49	1.75	0.60	1.56	0.60	1.73	0.62	1.67	0.56	2.09	0.66	1.83	0.45	1.67	0.59
8. ด้านศิลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.68	0.52	1.78	0.58	1.60	0.44	1.80	0.47	1.84	0.53	1.53	0.61	1.66	0.63	1.74	0.57	2.12	0.65	1.73	0.46	1.69	0.53
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.50	0.89	2.42	0.90	2.48	0.69	2.71	1.02	2.53	0.69	2.05	0.74	2.35	0.83	2.41	0.82	2.81	0.92	2.28	0.47	2.27	0.79
10. ด้านอนาคตเพื่ออาชีวศึกษา.....	2.19	0.83	2.07	0.82	1.89	0.71	1.91	0.69	2.27	0.76	2.14	1.14	2.22	0.94	2.18	0.89	2.67	0.83	2.06	0.43	2.09	0.75
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	1.97	0.67	1.96	0.66	1.80	0.43	1.95	0.56	2.20	0.63	1.93	0.84	2.27	0.79	2.16	0.75	2.16	0.59	2.11	0.54	2.00	0.65
รวม	1.94	0.45	2.04	0.48	1.82	0.47	1.96	0.46	2.06	0.46	1.85	0.47	2.04	0.48	2.08	0.42	2.32	0.55	1.96	0.31	1.97	0.49

จากตารางที่ 4.17 เมื่อจำแนกปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามคณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด พบร่วม คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.30 และรองลงมาคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 2.08 และ 2.06 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า มี 2 คณะที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2.04 คือคณะวิทยาศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า ส่วนใหญ่คณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด มีปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน ยกเว้นปัญหาด้านสุขภาพ คณะพยาบาลศาสตร์ มีปัญหาสูงที่สุด

**ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX)
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**

ปัญหารายด้าน	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย					
	ต่ำกว่า 2.0		2.00 – 2.99		3.00 ขึ้นไป	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านสุขภาพ.....	2.18	0.61	2.16	0.48	2.12	0.47
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.91	0.57	2.02	0.55	1.88	0.54
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.08	0.57	2.16	0.54	2.12	0.62
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.96	0.51	1.90	0.56	1.87	0.57
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.09	0.61	2.04	0.59	2.07	0.63
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.80	0.60	1.94	0.63	1.84	0.65
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.62	0.41	1.80	0.61	1.59	0.52
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.77	0.56	1.79	0.58	1.70	0.52
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.51	0.83	2.36	0.78	2.45	0.80
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา.....	2.36	0.74	2.21	0.77	2.10	0.82
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.43	0.61	2.14	0.66	2.03	0.69
รวม	2.06	0.46	2.05	0.48	1.98	0.45

จากการที่ 4.18 เมื่อจำแนกปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตาม ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.0 มีค่าเฉลี่ย 2.06 และรองลงมาเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย 2.05 และ 1.98 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละ ด้านพบว่า ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียนเป็นปัญหาสูงสุดของห้อง 3 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่า 2.0 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป และคะแนน เฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 มีค่าเฉลี่ย 2.51 2.45 และ 2.36 ตามลำดับ รองลงมาคือด้านหลักสูตรและ การสอน ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.0 และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 มีค่าเฉลี่ย 2.51 และ 2.45 ตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านสุขภาพ เป็นปัญหาลำดับรองของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ปัญหารายด้าน	ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา											
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า		อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านสุขภาพ.....	2.10	0.48	2.13	0.45	2.23	0.48	2.20	0.46	2.13	0.47	2.01	0.56
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.92	0.54	2.05	0.55	2.12	0.56	1.98	0.49	1.88	0.55	1.61	0.43
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.05	0.57	2.15	0.58	2.21	0.48	2.22	0.59	2.15	0.63	2.07	0.64
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.83	0.59	1.84	0.53	2.02	0.53	1.96	0.59	1.91	0.58	1.67	0.43
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	1.98	0.61	2.08	0.55	2.13	0.53	2.18	0.62	2.05	0.67	2.01	0.56
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.93	0.66	1.89	0.67	1.90	0.60	2.03	0.79	1.80	0.59	1.65	0.58
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.60	0.58	1.77	0.57	1.78	0.59	1.76	0.57	1.62	0.54	1.51	0.47
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.65	0.55	1.80	0.56	1.89	0.54	1.83	0.55	1.70	0.52	1.64	0.48
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.31	0.81	2.30	0.79	2.62	0.75	2.62	0.83	2.39	0.77	2.36	0.80
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา..	2.02	0.81	2.20	0.78	2.38	0.69	2.41	0.83	2.08	0.81	1.86	0.69
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	1.99	0.70	2.18	0.71	2.19	0.59	2.28	0.76	2.00	0.64	1.99	0.60
รวม	1.94	0.47	2.04	0.47	2.13	0.44	2.13	0.42	1.97	0.47	1.85	0.43

จากการที่ 4.19 เมื่อจำแนกปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่บิดามีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และระดับอนุปริญญา หรือ เทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 2.13 รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่บิดามีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่บิดามี การศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 2.04 และ 1.97 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่บิดามีการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่บิดามีการศึกษาในระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มีปัญหาสูงสุดในด้านการปรับตัวทางด้าน การเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 2.62 รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่บิดามีการศึกษาในระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับ อาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน มีค่าเฉลี่ย 2.41 และ 2.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของบิดา

ปัญหารายด้าน	ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของบิดา															
	รับราชการ		พนักงาน รัฐวิสาหกิจ		ธุรกิจ/ค้าขาย		ไม่ได้ประกอบ อาชีพ		เกษตร		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป		อื่น ๆ	
	Χ	S.D.	Χ	S.D.	Χ	S.D.	Χ	S.D.	Χ	S.D.	Χ	S.D.	Χ	S.D.	Χ	S.D.
1. ด้านสุขภาพ.....	2.08	0.45	2.23	0.56	2.17	0.45	2.31	0.51	2.22	0.57	2.08	0.44	2.20	0.44	1.62	0.46
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.82	0.55	2.05	0.58	2.00	0.55	1.88	0.45	1.96	0.51	1.92	0.48	2.15	0.59	1.57	0.65
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.11	0.62	2.23	0.65	2.15	0.56	2.22	0.67	2.01	0.44	2.14	0.58	2.19	0.62	1.91	0.67
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.79	0.57	2.11	0.59	1.96	0.54	1.96	0.52	1.84	0.53	1.89	0.59	1.86	0.55	1.41	0.56
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	1.96	0.60	2.28	0.72	2.13	0.60	2.22	0.67	1.89	0.44	2.09	0.65	2.07	0.55	1.70	0.52

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ปัญหารายด้าน	ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของบิดา															
	รับราชการ		พนักงาน ธุรกิจ/ค้าขาย		ไม่ได้ประกอบ อาชีพ		เอกชน (ลูกสาว/ พนักงานรัฐบาล)		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป		อื่น ๆ			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.76	0.58	2.08	0.63	1.91	0.58	2.08	0.89	1.91	0.50	1.87	0.73	1.93	0.67	1.39	0.69
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.57	0.50	1.75	0.55	1.72	0.58	1.78	0.66	1.66	0.53	1.69	0.58	1.68	0.62	1.33	0.54
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.66	0.51	1.87	0.59	1.79	0.54	1.87	0.58	1.72	0.56	1.73	0.55	1.70	0.54	1.50	0.60
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.33	0.78	2.44	0.79	2.50	0.83	2.66	0.77	2.40	0.79	2.43	0.84	2.21	0.67	2.35	0.63
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา..	2.02	0.79	2.13	0.79	2.27	0.82	2.37	0.87	2.14	0.80	2.15	0.82	2.11	0.70	1.96	0.77
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	1.99	0.66	1.98	0.60	2.10	0.60	2.34	0.83	2.22	0.74	2.07	0.71	2.13	0.71	1.65	0.62
รวม	1.92	0.45	2.10	0.52	2.06	0.46	2.15	0.47	2.00	0.41	2.01	0.48	2.02	0.44	1.67	0.54

จากตารางที่ 4.20 เมื่อจำแนกปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของบิดา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่บิดามีได้ประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 2.15 และรองลงมาคือบิดามีอาชีพเป็นพนักงานธุรกิจ และบิดามีอาชีพเป็นนักธุรกิจ/ค้าขาย มีค่าเฉลี่ย 2.10 และ 2.06 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในทุก ๆ อาชีพของบิดา รองลงมาคือด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ปัญหารายด้าน	ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา											
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า		อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านสุขภาพ.....	2.16	0.47	2.07	0.44	2.19	0.49	2.09	0.51	2.13	0.49	1.97	0.45
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.95	0.52	2.04	0.56	2.03	0.55	1.84	0.37	1.83	0.55	1.96	0.61
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.11	0.60	2.15	0.51	2.13	0.54	2.23	0.75	2.14	0.61	2.23	0.59
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.85	0.58	1.84	0.51	1.95	0.59	2.02	0.78	1.89	0.55	1.86	0.46
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.06	0.63	2.07	0.57	2.02	0.54	2.24	0.77	2.06	0.65	2.07	0.40
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.86	0.61	1.97	0.75	1.92	0.65	2.17	0.86	1.80	0.62	1.92	0.49
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.63	0.55	1.78	0.64	1.66	0.52	2.12	0.79	1.61	0.54	1.75	0.51
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.69	0.53	1.85	0.56	1.76	0.54	1.98	0.81	1.70	0.53	1.80	0.46
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.42	0.85	2.37	0.88	2.41	0.77	2.69	0.69	2.40	0.72	2.38	0.88
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา..	2.15	0.82	2.27	0.81	2.16	0.77	2.51	0.77	2.09	0.80	1.90	0.70
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.07	0.75	2.18	0.62	2.13	0.60	2.49	0.93	2.00	0.63	2.00	0.57
รวม	2.00	0.46	2.05	0.49	2.03	0.44	2.22	0.57	1.97	0.46	1.99	0.37

จากการที่ 4.21 เมื่อจำแนกปัจจัยทางของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหा�วิทยาลัยอุบลราชธานี ตามข้อมูลทางคุณภาพของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มา ตามสำหรับนักศึกษาในระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.22 รองลงมา คือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มารดาไม่ได้รับการศึกษาในระดับปัจจัยทางคุณภาพโดยรวมเป็นอย่างมากหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ย 2.05 และ 2.03 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวนั้น พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มาครั้งแรกในทุกระดับ มีปัญหาสังคมในด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน โดยเฉพาะระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.51 และ 2.21 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยทางรองลงมาคือความต้องการอนาคต เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะอนุปริญญา หรือเทียบเท่า และระดับปัจจัยทางคุณภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.51 และ 2.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหा�วิทยาลัยอุบลราชธานี
ปัญหาทางคุณภาพและเครื่องมือของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของมารดา

ปัญหารายด้าน	ข้อมูลทางคุณภาพและเครื่องมือของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของมารดา											
	รุ่นราษฎร	พนักงาน	ธุรกิจค้าขาย	ไม้เลื้อยกอบ	อาชีพ	เกษตร	ผู้คนรับน้ำ	เกษตรกร	หัจฉัพห์บาน	อื่นๆ		
\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. ดำเนินธุรกิจ	2.15	0.49	2.35	0.53	2.14	0.46	2.26	0.33	2.02	0.55	2.08	0.46
2. ดำเนินการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.84	0.51	2.05	0.55	1.98	0.56	1.92	0.49	1.99	0.56	1.93	0.52
3. ดำเนินการหมาสังคมและน้ำหน้างาร.....	2.19	0.57	2.35	0.68	2.12	0.57	2.21	0.70	1.99	0.45	2.11	0.61
4. ดำเนินความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.90	0.54	2.06	0.54	1.90	0.56	1.97	0.62	1.77	0.54	1.90	0.62

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ปัญหารายด้าน	ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของมารดา															
	รับราชการ		พนักงาน รัฐวิสาหกิจ		ธุรกิจ/ค้าขาย		ไม่ได้ประกอบ อาชีพ		เกษตร		รับจ้างทั่วไป		อื่น ๆ			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.07	0.59	2.26	0.79	2.06	0.58	2.13	0.63	1.88	0.51	2.12	0.71	2.05	0.59	1.87	0.59
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.89	0.68	1.82	0.52	1.88	0.61	1.81	0.62	1.89	0.55	1.88	0.69	1.92	0.64	1.69	0.67
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.68	0.58	1.79	0.59	1.68	0.54	1.55	0.50	1.55	0.47	1.69	0.60	1.74	0.62	1.62	0.65
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.72	0.54	2.09	0.62	1.74	0.53	1.72	0.47	1.59	0.54	1.80	0.57	1.77	0.56	1.62	0.53
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.42	0.76	2.57	0.87	2.39	0.78	2.43	0.76	2.31	0.80	2.55	0.90	2.29	0.74	2.24	0.74
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา..	2.08	0.79	2.57	0.85	2.16	0.79	2.15	0.68	1.99	0.79	2.25	0.84	2.18	0.89	2.03	0.73
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.07	0.69	2.25	0.54	2.03	0.59	2.28	0.59	2.02	0.76	2.10	0.72	2.12	0.77	2.04	0.82
รวม	2.00		2.20		2.01		2.04		1.91		2.04		2.04		1.88	

จากตารางที่ 4.22 เมื่อจำแนกปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของมารดา พบร่วมกันว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มารดาเป็นอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 2.20 และรองลงมาเป็นอาชีพของมารดาที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2.04 คือการดำเนินการไม่ได้ประกอบอาชีพ มารดาเป็นเกษตรกร และมารดาเป็นอาชีพรับจ้างทั่วไป เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในทุก ๆ อาชีพของมารดา รองลงมาคือด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านสุขภาพ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบราชธานี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัว

ปัญหารายด้าน	รายได้เฉลี่ยของครอบครัว (บาท/ปี)							
	ต่ำกว่า 50,000		50,000 – 100,000		100,001 – 150,000		มากกว่า 150,000	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านสุขภาพ.....	2.02	0.51	2.15	0.46	2.17	0.53	2.14	0.46
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	2.01	0.63	1.99	0.51	2.02	0.59	1.83	0.51
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.13	0.61	2.11	0.56	2.16	0.64	2.14	0.57
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.84	0.52	1.85	0.56	1.94	0.60	1.89	0.56
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.09	0.67	2.00	0.58	2.11	0.67	2.07	0.59
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.95	0.78	1.90	0.62	1.82	0.60	1.86	0.65
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.70	0.68	1.65	0.54	1.68	0.57	1.67	0.55
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.78	0.59	1.72	0.52	1.78	0.61	1.72	0.51
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.51	0.87	2.41	0.84	2.40	0.75	2.40	0.77
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา.....	2.24	0.84	2.12	0.77	2.20	0.81	2.12	0.82
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.23	0.70	2.04	0.69	2.06	0.69	2.08	0.66
รวม	2.05	0.53	1.99	0.44	2.03	0.50	1.99	0.44

จากตารางที่ 4.23 เมื่อจำแนกปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบราชธานี ตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัว พบร้า รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่ำกว่า 50,000 บาท/ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.05 และรองลงมาได้แก่ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว 50,000 – 100,000 บาท/ปี มีค่าเฉลี่ย 2.03 และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว 50,000 – 100,000 บาท/ปี และ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว มากกว่า 150,000 บาท/ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 1.99

ตอนที่ 4 เสนอผลการเปรียบเทียบระดับปัญหารายด้านและโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ ภูมิลำเนา และวิธีการรับเข้า โดยใช้ t-test Independent Sample

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) รายด้านและโดยรวม ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ

ปัญหารายด้าน	เพศ				t	
	ชาย		หญิง			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านสุขภาพ.....	2.16	0.47	2.12	0.48	0.977	
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.96	0.56	1.92	0.54	0.676	
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.08	0.57	2.16	0.60	-1.701	
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.94	0.54	1.86	0.58	1.668	
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.07	0.57	2.05	0.63	0.264	
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.93	0.60	1.85	0.66	1.517	
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.71	0.55	1.65	0.57	1.182	
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.78	0.53	1.72	0.55	1.245	
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.37	0.74	2.44	0.82	-1.015	
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา.....	2.13	0.80	2.16	0.80	-0.375	
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.09	0.67	2.07	0.68	0.214	
รวม	2.02	0.45	2.00	0.47	0.650	

จากตารางที่ 4.24 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบร่วม ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวม เพศชายมีคะแนนเฉลี่ย 2.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 ส่วนเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 2.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 เมื่อทดสอบความแตกต่าง พบร่วม ค่าคะแนนปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่แตกต่างกันระหว่างเพศ

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) รายด้านและโดยรวม ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามภูมิลำเนา

ปัญหารายด้าน	ภูมิลำเนา				t	
	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคอื่น ๆ			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านสุขภาพ.....	2.13	0.48	2.17	0.44	-0.697	
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.92	0.54	2.05	0.55	-1.935	
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.12	0.58	2.21	0.60	-1.212	
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.87	0.57	1.96	0.54	-1.226	
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.06	0.62	2.05	0.56	0.191	
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.85	0.64	2.02	0.66	-2.231*	
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.66	0.56	1.73	0.58	-1.028	
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.73	0.55	1.75	0.52	-0.227	
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.42	0.78	2.34	0.90	0.780	
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา.....	2.16	0.80	2.09	0.78	0.710	
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.08	0.68	2.08	0.67	-0.089	
รวม	2.00	0.46	2.04	0.47	0.480	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้มีภูมิลำเนาภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคอื่น ๆ โดยการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ปัญหาการปรับตัวของ

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนเฉลี่ย 2.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 ส่วนภาคอื่นๆ มีคะแนนเฉลี่ย 2.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 เมื่อทดสอบความแตกต่างพบว่าคะแนนปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศเท่านั้นที่นักศึกษาในภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนักศึกษาในภูมิลำเนาภาคอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภูมิลำเนาภาคอื่น ๆ มีปัญหามากกว่าภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (*t-test*) รายด้านและโดยรวม ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามวิธีการรับเข้า

ปัญหารายด้าน	วิธีการรับเข้า				t	
	สอบคัดเลือก (Admission)		โควตา			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านสุขภาพ.....	2.14	0.48	2.13	0.48	0.217	
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย.....	1.92	0.54	1.94	0.55	-0.464	
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ.....	2.12	0.59	2.14	0.59	-0.304	
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม.....	1.89	0.58	1.88	0.56	0.074	
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว.....	2.03	0.63	2.07	0.60	-0.805	
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ.....	1.87	0.64	1.88	0.65	-0.155	
7. ด้านบ้านและครอบครัว.....	1.69	0.56	1.66	0.57	0.565	
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา.....	1.72	0.57	1.74	0.53	-0.482	
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน.....	2.36	0.89	2.44	0.75	-1.012	
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา.....	2.11	0.86	2.16	0.78	-0.656	
11. ด้านหลักสูตรและการสอน.....	2.06	0.70	2.09	0.67	-0.454	
รวม	1.99	0.50	2.01	0.45	0.635	

จากตารางที่ 4.26 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างวิธีการรับเข้าแบบสอบคัดเลือก (Admission) และวิธีการรับเข้าแบบโควตา โดยการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบร่วม ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวม แบบสอบคัดเลือก(Admission) มีคะแนนเฉลี่ย 1.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 ส่วนแบบโควตา มีคะแนนเฉลี่ย 2.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 เมื่อทดสอบความแตกต่าง พบร่วม คะแนนปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่แตกต่างกันระหว่าง วิธีการรับเข้าศึกษา

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน คะแนนปัญหา 11 ด้าน และโดยรวมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด (F-test)

ปัญหารายด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. ด้านสุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม	10	10.997	1.100	5.031*
	ภายในกลุ่ม	601	131.365	0.219	
	รวมทั้งหมด	611	142.362		
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	10	11.429	1.143	3.973*
	ภายในกลุ่ม	601	172.871	0.288	
	รวมทั้งหมด	611	184.300		
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	10	4.893	0.489	1.405
	ภายในกลุ่ม	601	209.321	0.348	
	รวมทั้งหมด	611	214.214		
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	10	7.075	0.707	2.209*
	ภายในกลุ่ม	601	192.491	0.320	
	รวมทั้งหมด	611	199.565		
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	10	5.756	0.576	1.527
	ภายในกลุ่ม	601	226.591	0.377	
	รวมทั้งหมด	611	232.347		

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ปัญหารายด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	10 601 611	9.973 246.013 255.986	0.997 0.409	2.436*
7. ด้านบ้านและครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	10 601 611	8.872 189.113 197.985	0.887 0.315	2.819*
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	10 601 611	3.876 179.621 183.497	0.388 0.299	1.297
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	10 601 611	9.489 382.919 392.408	0.949 0.637	1.489
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	10 601 611	8.945 388.021 396.966	0.894 0.646	1.385
11. ด้านหลักสูตรและการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	10 601 611	9.399 275.160 284.558	0.940 0.458	2.053*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนปัญหา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกระหว่างคณะ พบร่วมคะแนนด้านสุขภาพ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางเพศ ด้านบ้านและครอบครัว และด้านหลักสูตรและการสอนแตกต่างกันระหว่างคณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบร่วมแตกต่าง

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน คะแนนปัญหา 11 ด้าน และโดยรวมของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX)
ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัญหารายด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. ด้านสุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	0.334 142.028 142.362	0.167 0.233	0.716
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	2.971 181.328 184.300	1.486 0.298	4.989*
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันหนนาการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	0.206 214.008 214.214	0.103 0.351	0.293
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	0.159 199.407 199.565	0.079 0.327	0.242
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	0.081 232.266 232.347	0.040 0.381	0.106
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	1.552 254.434 255.986	0.776 0.418	1.857
7. ด้านบ้านและครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	6.288 191.697 197.985	3.144 0.315	9.987*
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	0.966 182.531 183.497	0.483 0.300	1.612
9. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	1.326 391.082 392.408	0.663 0.642	1.032

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ปัญหารายด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	2.500 394.466 396.966	1.250 0.648	1.930
11. ด้านหลักสูตรและการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	2 609 611	3.295 281.263 284.558	1.648 0.462	3.567*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนปัญหา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ부ฯ คะแนนด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านบ้านและครอบครัว และด้านหลักสูตรและการสอน แตกต่างกันระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน คะแนนปัญหา 11 ด้าน และโดยรวมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อปี

ปัญหารายด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. ด้านสุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	0.899 141.464 142.362	0.300 0.233	1.287
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	4.538 179.762 184.300	1.513 0.296	5.116*
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	0.229 213.984 214.214	0.076 0.351	0.217

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ปัญหารายด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
4. ด้านสุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	0.899 141.464 142.362	0.300 0.233	1.287
5. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	4.538 179.762 184.300	1.513 0.296	5.116*
6. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันหนนาการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	0.229 213.984 214.214	0.076 0.351	0.217
7. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	0.715 198.851 199.565	0.238 0.327	0.728
8. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	1.005 231.342 232.347	0.335 0.381	0.881
9. ด้านการปรับตัวทางเพศ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	0.750 255.236 255.986	0.250 0.418	0.596
10. ด้านบ้านและครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	0.123 197.863 197.985	3.41 0.325	0.126
11. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	0.440 183.057 183.497	0.147 0.301	0.488
12. ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	0.561 391.848 392.408	0.187 0.644	0.290

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ปัญหารายด้าน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
13. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	1.192 395.774 396.966	0.397 0.651	0.611
14. ด้านหลักสูตรและการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	3 608 611	1.449 283.109 284.558	0.483 0.466	1.038

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนปัญหา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกระหว่างรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อปี พบร่วมด้วยคะแนนด้านการเงินและที่อยู่อาศัยแตกต่างกันระหว่างรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

- เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ของทุกคณะ/วิทยาลัย
- เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามด้า แพร่เพศ ภูมิลำเนา วิธีการรับเข้า คณะ/วิทยาลัย และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

- กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 659 คน
- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสำรวจของนักศึกษา ของสุภาพรรณ โคงธรรมรัตน์ (2528 : 155) ซึ่งดัดแปลงจากแบบสำรวจปัญหานิสิตนักศึกษาของมูนนีย์ (Mooney Problem Checklist : College Form) ประกอบด้วยรายการปัญหา 11 ด้าน แต่ละด้านมีรายการปัญหา 20 ข้อ รวมทั้งสิ้น 220 ข้อ แบบสำรวจทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ โดยวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
- การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับปัญหารายด้านและโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ ภูมิลำเนา วิธีการรับเข้า โดยใช้ Independent Sample

t-test คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา โดยใช้ F-test (One-way Analysis Variance)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปี การศึกษา 2554 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ระดับปัญหาของนักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้าน พบว่า

1.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับเล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเล็กน้อยทั้ง 11 ด้าน เมื่อจัดอันดับของปัญหาตามคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน รองลงมาคือด้านอนาคต เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านสุขภาพ และกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

1.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านพบว่า ปัญหาด้านสุขภาพอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 3 “ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย” อันดับสอง คือข้อที่ 4 “ข้าพเจ้านอนและพักผ่อนไม่เพียงพอ และอันดับสาม คือข้อที่ 2 “ข้าพเจ้ายากให้รู้ปร่างหน้าตาดีกว่าที่เป็นอยู่”

1.3 ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย พบว่า ปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 14 “ข้าพเจ้าเป็นห่วงบิดามารดาที่ทำงานหนักเกินไป” อันดับสอง คือข้อที่ 1 “ข้าพเจ้าอยกมีเงินไว้ใช้ส่วนตัวมากกว่านี้” และอันดับสาม คือข้อที่ 18 “ข้าพเจ้ามีความสะดวกในการเดินทางระหว่างหอพักกับอาคารเรียน”

1.4 ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ พบว่า ปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 14 “ข้าพเจ้าต้องการปรับปรุงรูปร่างหน้าตา ทำทางของตนให้ดีกว่านี้” อันดับสอง คือข้อที่ 2 “ข้าพเจ้ามีโอกาสเล่นกีฬาน้อยมาก” และอันดับสาม คือข้อที่ 7 “ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้น้อยเกินไป”

1.5 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม พบว่าปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 4 “ข้าพเจ้าต้องการมีบุคคลิกภาพที่ต้องใจผู้อื่นมากกว่านี้” อันดับสอง คือข้อที่ 13 “ข้าพเจ้ารู้สึกว่าເອາແຕໃຈตนเองมากเกินไป” และอันดับสาม คือข้อที่ 1 “ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองขี้อายมากโดยไม่สามารถแก้ไขได้”

1.6 ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว พบร้าปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 14 “ข้าพเจ้ากลัวที่จะทำความผิด” อันดับสอง คือข้อที่ 17 “ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจได้” และอันดับสาม คือข้อที่ 11 “ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองมีจุดอ่อนในเรื่องต่าง ๆ เช่น ชี้ลืม สะเพร่า หรือเกียจคร้าน”

1.7 ด้านการปรับตัวทางเพศ พบร้า ปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 10 “ข้าพเจ้าอยากรัก ความรัก” อันดับสอง มี 2 ข้อ คือข้อที่ 1 “ข้าพเจ้ามีนัดกับเพื่อนต่างเพศน้อยมาก” และ ข้อที่ 2 “ข้าพเจ้ายังไม่ชอบใครพอที่มีนัดด้วย” และอันดับสาม คือข้อที่ 5 “ข้าพเจ้ากลัวจะสูญเสียคนรักในปัจจุบันไป”

1.8 ด้านบ้านและครอบครัว พบร้า ปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 4 “บิดามารดา เสียสละเพื่อข้าพเจ้ามากเกินไป” อันดับสอง คือข้อที่ 15 “บิดามารดาคาดหวังในตัวข้าพเจ้ามากเกินไป” และอันดับสาม คือข้อที่ 1 “ข้าพเจ้าถูกบิดามารดาตำหนินบ่อย ๆ”

1.9 ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา พบร้า ปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 18 “ข้าพเจ้า ไม่สามารถลืมความผิดที่เคยทำไว้ได้” อันดับสอง คือข้อที่ 17 “ข้าพเจ้ามีความรู้สึกสำนึกระดับบ่อຍ ๆ” และอันดับสาม คือข้อที่ 19 “ข้าพเจ้ายอมแพ้ต่อสิ่งที่ล่อตาล่อใจได้ง่าย ควบคุมตัวเองไม่ค่อยได้”

1.10 ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน พบร้า ปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 18 “ข้าพเจ้า กังวลเกี่ยวกับการสอบ” อันดับสอง คือข้อที่ 19 “ข้าพเจ้ากลัวความล้มเหลว เช่น สอบตก กลัวเรียนไม่จบและกลัวใช้เวลาในการเรียนมากกว่า 4 ปี” และอันดับสาม คือข้อที่ 4 “ข้าพเจ้า มีความรู้นิดเดียวในบางวิชา”

1.11 ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พบร้า ปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 19 “ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงานก่อนออกจากมหาวิทยาลัย” อันดับสอง คือข้อที่ 18 “ข้าพเจ้ากลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ” และอันดับสาม คือข้อที่ 20 “ข้าพเจ้าเกรงว่าไม่สามารถไปถึงเป้าหมายด้านอาชีพที่วางไว้ได้”

1.12 ด้านหลักสูตรและการสอน พบร้า ปัญหาอันดับหนึ่ง คือข้อที่ 14 “ข้าพเจ้า เห็นว่าบางวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป” อันดับสอง คือข้อที่ 20 “มหาวิทยาลัยขาดสถานที่และ อุปกรณ์เพื่อการพัฒนาการ” และอันดับสาม คือข้อที่ 16 “ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาที่จัดให้เรียน ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน”

2. วิเคราะห์ระดับปัญหาของนักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยรวมและ รายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามจำแนกตามเพศ ภูมิลำเนา วิธีการ

รับเข้า คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา พนวจ

2.1 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่เป็นเพศชายมีปัญหาโดยรวมและรายด้านสูงกว่าเพศหญิง ยกเว้นปัญหา 3 ด้านที่เพศหญิงมีปัญหาสูงกว่าเพศชาย คือด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา

2.2 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคอื่น ๆ มีปัญหาโดยรวมและปัญหาด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่สูงกว่าที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยกเว้นปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน และด้านอนาคต เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าด้านหลักสูตรและการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

2.3 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มีวิธีการรับเข้าศึกษาแบบโควตา มีปัญหาโดยรวมและปัญหาด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่สูงกว่าแบบสอบคัดเลือก (Admission) ยกเว้น ด้านสุขภาพ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านบ้านและครอบครัว

2.4 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มีปัญหาสูงสุด และรองลงมาได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า มี 2 คณะที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือคณะวิทยาศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่าส่วนใหญ่ คณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด มีปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน ยกเว้นปัญหาด้านสุขภาพ คณะพยาบาลศาสตร์ มีปัญหาสูงที่สุด

2.5 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่า 2.0 มีปัญหาโดยรวมสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป ตามลำดับ ปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียนเป็นปัญหาสูงสุดของทั้ง 3 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมาคือปัญหาด้านสุขภาพ ของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.0 และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 ยกเว้นปัญหาด้านสุขภาพ เป็นปัญหาลำดับรองของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

2.6 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่บิดามีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มีปัญหาโดยรวมสูงสุดเท่ากัน รองลงมาได้แก่บิดามีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและบิดามีการศึกษาในระดับ

ปริญญาตรี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่บิดามีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีปัญหาสูงสุดในด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมาเป็นดามีการศึกษาในระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน

2.7 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่บิดามีได้ประกอบอาชีพ มีปัญหาโดยรวมสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ บิดามีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และบิดามีอาชีพเป็นนักธุรกิจ/ค้าขาย ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน เป็นปัญหาสูงสุดในทุก ๆ อาชีพของบิดา รองลงมาคือด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านกิจกรรมทางสังคมและนันหนนาการ ตามลำดับ

2.8 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มารดาไม่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มีปัญหาโดยรวมสูงสุดเท่ากัน รองลงมาได้แก่ มารดาไม่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน เป็นปัญหาสูงสุดของทุกระดับการศึกษาของมารดา ส่วนปัญหารองลงมาของ การศึกษาของมารดาจะระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา

2.9 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มารดาไม่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาสูงสุด รองลงมาได้แก่ มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ มารดาไม่มีอาชีพเป็นเกษตรกร และมารดาไม่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน เป็นปัญหาสูงสุดในทุก ๆ อาชีพของมารดา รองลงมาคือด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านสุขภาพ

2.10 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 50,000 บาท/ปี มีปัญหาสูงสุด รองลงมาได้แก่ ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย 50,000 – 100,000 บาท/ปี และครอบครัวที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือมีรายได้เฉลี่ย 50,000 – 100,000 บาท/ปี และรายได้เฉลี่ยมากกว่า 150,000 บาท/ปี

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับปัญหารายด้านและโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ ภูมิลำเนา และวิธีการรับเข้า โดยใช้ Independent Sample t-test คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา โดยใช้ F-test (One-way Analysis Variance) พนวจ

3.1 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มีเพศต่างกันมีปัญหาโดยรวมและปัญหาทั้ง 11 ด้าน ในเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาโดยรวม และด้านอื่น ๆ อีก 10 ด้าน ในกลุ่มผู้มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคอื่น ๆ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มีวิธีการรับเข้าต่างกัน มีปัญหาโดยรวม ปัญหาทั้ง 11 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่สังกัดคณะ/วิทยาลัยต่างกัน มีปัญหาโดยรวมและรายด้าน 6 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางเพศ ด้านบ้านและครอบครัว และด้านหลักสูตรและการสอนแตกต่างกันระหว่างคณะ/วิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

3.5 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีปัญหาโดยรวมและรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านบ้านและครอบครัว และด้านหลักสูตรและการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.6 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่างกัน มีปัญหาด้านการเงิน และที่อยู่อาศัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการปรับตัวโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับเล็กน้อย เมื่อจัดอันดับของปัญหาตามคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน รองลงมาคือด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านสุขภาพและกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบการเรียนในระดับอุดมศึกษาแตกต่างจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มีอาจารย์ให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิด แต่ในระดับอุดมศึกษานั้นนักศึกษาจะต้อง

ไม่ว่าจะเป็นระหว่างนักศึกษาใหม่ อาจารย์ และรุ่นพี่ ทำให้นักศึกษามีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เข้าใจระบบการเรียน รู้จักกฎระเบียบและข้อปฏิบัติต่างๆ ใน การมาเรียนที่สถานศึกษาแห่งนี้ นักศึกษาจึงมีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนั้นหมายความได้ในระดับรองเป็นที่สาม สอดคล้องกับสำราญ ประโพธศรี (2544 : 99) ทำการศึกษาเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในระบบ ไตรภาคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ด้านกิจกรรมพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัว ด้านการเรียนในระบบไตรภาคของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ก่อให้เกิดความคุ้นเคยกับนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมย่อมมีการปรับตัวด้านการเรียนที่ดี เพราะการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยกับ มีพัฒนาทางด้านอารมณ์เป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งกิจกรรมของนักศึกษามีความหลากหลาย ทำให้นักศึกษาได้เลือกเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพร โภตรากุล และศรีธรรม ธนาภูมิ (2522 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการปรับตัวในนิสิตนักศึกษาทั่วไป ซึ่งพบว่า นักศึกษามีปัญหาทางด้านการเรียน ด้านหลักสูตรและการสอน รวมทั้งปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนั้นหมายความ ปัญหาด้านอาชีพและการศึกษา เป็นปัญหาในระดับต้น ๆ

2. นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพศชายมีปัญหาโดยรวมและรายด้านสูง กว่าเพศหญิง ยกเว้นปัญหา 3 ด้านที่เพศหญิงมีปัญหาสูงกว่าเพศชาย คือด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนั้นหมายการ และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนนักศึกษาชายในแต่ละรุ่นของทุกคณะ/วิทยาลัยมีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาหญิงมาก ส่งผลให้นักศึกษาชายมีปัญหาโดยรวมและรายด้านสูงกว่าเพศหญิง

3. นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคอื่น ๆ มีปัญหาโดยรวมและปัญหาด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่สูงกว่าที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยกเว้น ปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน และด้านอนาคต เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าด้านหลักสูตรและการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตั้งอยู่ในอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และอยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 30 กิโลเมตร ทำให้ค่าเช่าห้องโภcqในการเดินทาง การมีวัฒนธรรมประเพณี อาหารการกินพื้นเมืองที่แตกต่างจากภาคอื่น ๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงอาจทำให้นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในภาคอื่น ๆ มีปัญหาโดยรวมและปัญหาด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่สูงกว่าที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จากคณะ/วิทยาลัยที่ต่างกัน พบร่วมกัน ศิลปประยุกต์และการออกแบบ มีปัญหาสูงสุด และรองลงมาได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะ

ศิลปศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า มี 2 คณะที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือคณะวิทยาศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า ส่วนใหญ่คณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด มีปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน ยกเว้นปัญหาด้านสุขภาพ คณะพยาบาลศาสตร์ มีปัญหาสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มีจำนวนนักศึกษาในแต่ละรุ่นที่รับเข้าศึกษามีจำนวนน้อย ส่งผลกระทบให้นักศึกษามีปัญหามีปัญหา เพราะจำนวนเพื่อนและกลุ่มเพื่อนเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่จะทำให้นักศึกษาสามารถคลดปัญหานี้ได้ ซวยให้นักศึกษามีความมั่นใจ มีการเพิ่มพูนและแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ จากกลุ่มเพื่อน สำหรับนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ที่มีปัญหาด้านสุขภาพสูงสุดอาจเนื่องมาจากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 เริ่มเข้าสู่การเรียนในระดับอุดมศึกษาต้องศึกษาเพิ่มมากกว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อให้เกิดความเครียด ไม่มีเวลาในการออกกำลังกาย การพักผ่อนเปลี่ยนแปลงไปไม่เป็นเวลา จึงทำให้มีปัญหาการปรับตัวด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย

5. นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่า 2.0 มีปัญหาโดยรวมสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป ตามลำดับ ปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียนเป็นปัญหาสูงสุดของทั้ง 3 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมาคือปัญหาด้านสุขภาพ ของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.0 และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 ยกเว้นปัญหาด้านสุขภาพ เป็นปัญหาลำดับรองของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย แตกต่างจากตอนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษา ทำให้นักศึกษาบางคนยังปรับตัวเข้ากับระบบใหม่ ๆ ยังไม่ได้ รวมทั้งการที่นักศึกษาบางคนเลือกศึกษา หรือถูกจัดให้เข้าเรียนในสาขาวิชาที่ตนไม่สนใจไม่อยากเรียน จึงส่งผลให้มีภาวะสุขภาพจิตแตกต่างจากนักศึกษาที่สามารถปรับตัวเข้ากับระบบการเรียนการสอนได้เร็ว หรือมีความสนใจ ความพึงใจในสาขาวิชาที่ตนเรียน

6. นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และบิดามีได้ประกอบอาชีพ และมารดา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมารดา มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาโดยรวมสูงสุดในด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดาและมารดาส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษา

7. นักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 50,000 บาท/ปี มีปัญหาสูงสุด รองลงมาได้แก่ ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย 50,000 – 100,000 บาท/ปี และครอบครัวที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือมีรายได้เฉลี่ย 50,000 – 100,000 บาท/ปี และรายได้เฉลี่ยมากกว่า

150,000 บาท/ปี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพื้นฐานการศึกษาเดิมที่แตกต่างกันมาตั้งแต่ในระดับมัธยม ซึ่งอาจเกิดจากความพร้อมของทุนทรัพย์ของผู้ปกครองในการสนับสนุนส่งเสริมให้เรียนพิเศษ หรือมีอุปกรณ์ที่จะใช้เสริม เพิ่มเติมมีไม่เท่าเทียมกันดังนั้น เมื่อมาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจึงทำให้นักศึกษาบางคนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมไม่ค่อยดีนัก ต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับระบบใหม่และวิชาเอกที่ตนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการสำรวจการศึกษาสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งกิจกรรมทางด้านวิชาการ ศิลปะด้านธรรมชาติ บำเพ็ญประโยชน์ กีฬา และนันทนาการ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง ตามความสนใจ ความสามารถและความสนใจของแต่ละคน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุดนักศึกษาจะได้พัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย อารมณ์สังคมและสติปัญญา

2. กระตุนให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนเอาใจใส่และเป็นกันเองกับนักศึกษา เป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางแก่นักศึกษาในเรื่องต่างๆ รวมทั้งการจัดกิจกรรมทางการเรียน การสอน การเสริมหลักสูตร เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถในการปรับตัวโดยเฉพาะการปรับตัวด้านการเรียนและด้านอารมณ์

3. สนับสนุนให้มีการจัดโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพให้กับนักศึกษา เพื่อนักศึกษาจะได้พัฒนาและปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนของนักศึกษา เพื่อค้นหาผู้ที่มีปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียน เพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมและทันท่วงที

2. ควรจัดกิจกรรมให้ความช่วยเหลืออย่างได้อย่างหนึ่งตามข้อเสนอแนะและประเมินประสิทธิภาพของการให้ความช่วยเหลือ โดยการวัดและเปรียบเทียบวิธีการช่วยเหลือที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียน

3. ควรจะมีการศึกษาวิจัยเฉพาะเจาะจง ให้ลึกซึ้งไปในรายละเอียดของปัญหาการปรับตัวเฉพาะด้านที่นักศึกษามีปัญหาการปรับตัว เพื่อจะได้เข้าใจถึงสาเหตุและทราบข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เฉพาะเรื่องดังข้างต้น

4. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยอาศัยแบบสำรวจเป็นเครื่องมือในการศึกษา ในการวิจัยครั้งต่อไปควรดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน คือการวิจัยเชิงปริมาณควบคู่กับการวิจัยคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม หรือการจัดประชุม/สัมมนา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และมีความชัดเจนมากขึ้น

5. มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เช่น การศึกษาปัญหาการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของนักศึกษา การศึกษาความพึงพอใจต่อมหาวิทยาลัยทั้งทางด้านสถานที่ อาจารย์ กระบวนการเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ เป็นต้น รวมทั้งการศึกษาความคาดหวังของนักศึกษา ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของมหาวิทยาลัยมากขึ้น อันจะนำไปสู่การกำหนดนโยบายหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาต่อไป

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในภาพรวม ดังนั้nm มหาวิทยาลัยควรจะสนับสนุนให้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาในระดับคณะ/วิทยาลัยให้มากขึ้น เพราะแต่ละคณะ/วิทยาลัยมีโครงสร้างและรายละเอียดที่แตกต่างกัน ดังนั้นหากมีการศึกษาเชิงลึกในระดับคณะ/วิทยาลัย จะทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- กมครัตน์ หล้าสุวงศ์. 2524. สุขภาพจิตในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กรณีการ ภายนานุกูล. 2540. ผลของการให้คำปรึกษาแบบเกสต์ล็อกที่มีต่อการปรับตัวทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 โรงพยาบาลรามาธิบดี กรุงเทพมหานคร.
- ปริญญาอินพันธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กฤตินี ตรงสิทธิรักษ์. 2646. การศึกษาปัญหาการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาอินพันธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โกวิท พนมชัยสว่าง. วิทยาศาสตร์. 50(3) : 186. 2539, พฤษภาคม-มิถุนายน.
- กันต์กนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี. 2546. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยบรรราชชนนี จังหวัดนนทบุรี. ปริญญาอินพันธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กันยา สุวรรณแสง. 2533. การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : บำรุงสารสัน.
- จารยา รัตนโนนบล. 2545. ปัญหาการปรับของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตตชา นิลดำเน. 2542. ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตตินุช หาญพาณิชย์พันธุ์. 2541. การปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วยเอดส์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุฑา บุรีภักดี. 2535. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สมเจตน์การพิมพ์.
- จุ่มจินต์ สดัตทกุช. 2543. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาอินพันธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีระ ทองเหลือ. น้องใหม่กับการปรับตัว. วารสารแม่ใจปริทัศน์. 7(4) : 2549, กรกฎาคม-สิงหาคม.

ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์. 2541. ผลของกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีตั้ง จังหวัดตั้ง. บริษัท
นิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและประเมินค่า.

ดวงเดือน พันธุ์มนавิน และเพ็ญแข ประจำปีจานี้ก. รายงานการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2524.

ธีระ ชัยยุทธยรรยง. 2533. ผลการใช้ชุดการແນະແນວต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี. บริษัท
นิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและประเมินค่า.

นิภา นิรยายน. 2530. การปรับตัวและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

นิรเมล สุวรรณโตกตร. 2553. การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร. บริษัท
นิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและประเมินค่า.

บุญศรี จึงชนะเจริญเลิศ. 2530. ผลการศึกษาใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนหรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. บริษัท
นิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและประเมินค่า.

ประภาวดี เหลาพูลสุข 2538. ศึกษาปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัสดำเนา.

ปัทมา โนนดแก้ว. 2544. การศึกษาปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏนครปฐม. รายงานการวิจัย (วัดผลการศึกษา) คณะครุศาสตร์ ราชภัฏ
นครปฐม,

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530. สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์,

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตสถาน. 2532. กรุงเทพมหานคร:
อมรินทร์ พรินติ้ง กรุ๊ป,

- พรพรรณ จันทร์คง. 2541. การศึกษาธุรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับการปรับตัวทางสังคม
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด.
ปริญญาอินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. อัดสำเนา.
- พรชุลี อาชว์อ่ารุณ. 2525. นิสิต นักศึกษา : หลักการแนวและปัญหา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : พี
ระพือนฯ.
- พระมหามนตรี สามารถไทย. 2548. การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬา^๑
ลงกรณราชวิทยาลัยในส่วนกลาง. ปริญญาอินพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- พานา ผลศิลป์ การสำรวจปัญหาการปรับตัวในเด็กวัยรุ่น กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา, 2534.
- มัลลาร์ อุดุลวัฒนศิริ. จิตวิทยาการปรับตัว. ขอนแก่น : ภาควิชาวิทยาการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535.
- ยรรยง ผิวอ่อน. 2535. ผลของการใช้คำปรึกษาแบบไม่นำทางที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของ
นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญาอินพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- ราศี ธรรมนิยม. 2531. จิตวิทยาพัฒนาการฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- ลักษณา สริวัฒน์. 2549. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โ. เอส.
พรีนดิ้ง เอ็กซ์.
- วจิราภรณ์ ไชยรัตน์. 2539. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 เขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาอินพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. อัด
สำเนา.
- วรรณี ลิมอักษร. ชีวิตนิสิต/นักศึกษาในมหาวิทยาลัย. วารสารปาริชาติ. 14(2), 2544-2545 :
ตุลาคม - มีนาคม .
- วรรณี ตระกูลสุฤทธิ์. 2545. จิตวิทยาการปรับตัว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์
ส่งเสริมวิชาการ.

- วารสาร ใจคำเปง. 2543. ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะทันตแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วารินทร์ สายโอบอือ และ สุนีย์ รีรดากร. 2522. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครุประนค.
- ศุภลักษณ์ เงินบำรุง. 2546. ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ศศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัสดำเนา.
- ศุภลัคน์ จากรุตต์น์จาร์. 2534. การปรับตัวและสุขภาพจิต: จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาขอนแก่น,
- ศุภวัฒน์ เออมໂອช. 2539. หลักการสอน. จันทบุรี : สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี.
- ศุภวรรณ รัศมี. 2546. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยมิชชัน กรุงเทพมหานคร. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศรีรักษ์ แสงอุษามาศ. 2546. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของนักศึกษาที่พักในหอพัก นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง : รายงานการวิจัย. เชียงราย : มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- สุธิรา ชูจิต. 2544. ปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- สุภาณี เจียมศักดิ์. 2543. พฤติกรรมการปรับตัวในการศึกษาของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา ระดับ ปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาพร นนธ. 2547. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. ปริญญา นิพนธ์ ศศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วีโรฒ ประสานมิตร.
- สุภาพรรณ โคงตระจรัส. 2528. ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลลัมภ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวนีร์ ตันติพัฒนานันท์. 2522. การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพฯ: อักษรสมัพนธ์.

- สำราญ ประโพธศรี. 2544. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในระบบ ไตรภาคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา. ปริญญาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อดิศร พงษ์ศรี. 2546. การใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัยสำเนา ชั้นศึกษาปี. 2537. มิติใหม่ของกิจกรรมนักศึกษา. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อดิศร พงษ์ศรี. 2546 .การใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัย ของนิสิตปริญญาตรี คณะพละศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาบัณฑิต กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อมรรัตน์ หอมชื่น. 2548. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนบริหารธุรกิจและพนิชยการ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรพินทร์ ชูชุม และอัจฉรา สุขารมณ์. 2532. รายงานการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อารี ทองทัพ. การ2531. ปรับตัวทางสังคมในสถานศึกษากับปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม และโรงเรียนเฉลิมชัยวุฒิสตรี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สังคมสงเคราะห์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัծสำเนา.
- อัญชลี ทองจันทร์. 2546. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดเพชรบุรี โดยการวิเคราะห์เส้นทาง. ปริญญาบัณฑิต กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัծสำเนา.
- อัมพร โอตระกุล และศรีธรรม ธนาภูมิ. การเปรียบเทียบสุขภาพจิตของนักเรียนไทยในชนบท และในเมือง. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 29, 10., 2522
- Alen, Bem P. 1990. Personality Social and Biological Perspectives on Personal Adjustment. California : Wadsworth.

- Andrew, H.A.; & Roy, S.C. 1991. *The Roy's Adaptation Model*. California: Appleton & Lange.
- Cloeman, Jame and C. 1981. Hammen. *Abnormal Psychology and Modern Life*. New York : Bombay,
- Hamrin, Shirley A.; & Blanche B. Paulson. 1969. *Counseling Adolescents*. Chicago: Science Research Associates, Inc.
- Harry, Ormsbury. 1960. "A Study of the Student Personal Services at Michigan College of Mining and Technology," Dissertation Abstracts International. 21(1) : 126-A ; November.
- Havighart, Robert J. 1953. *Human Development and Education*. New York: MckayCompany.
- Hood, Garry Kule. 1974. "An Analysis of college Students Problems as Indicated on the Money Problem Checklist," Dissertation Abstracts International. 33(1) : 130-A ; June.
- Hurlock, Elizabeth B. 1978. *Child Development*. 6th ed. New York: Mc. Graw-Hill.
- Kaplan, Louis. 1959. *Mental Health and Human Relation in Education*. New York: Harber and Brothers.
- Maslow, A.H. 1954. *Motivation and Personality in the classroom*. New York: Harber and Brothers,
- Mooney, Ross L. and Leonard V. Gordon. 1950. *Manual : The Mooney Problem Checklists*.
- Poduska, A. Bernard. 1980. *Understanding Psychology and Dimensions of Adjustment*. New York: Mc. Graw-Hill.
- Roger, C. R. 1974. *The organization of personality*. American Psychologists, 2.
- Roy, S.C., & Andrew, H. A. 1991. *The Roy's adaptation model*. San Mateo, CA: Appleton & Lange.
- Tindall, R.H. 1959. *Relationship among Measures of Adjustment in The Psychology of Adjustment*. New York: Mc. Graw-Hill.

- Tryon, G.S. 1983. *Validity of 42-Item Mooney Problem Checklist Scale for Counseling.* Englewood Cliff, N.J. : n.p.
- Willson, Brain. 1984. "Problem of University Adjustment Experienced by Undergraduates in a Developing Country," *Higher Education.* 13(5) : 1-22 ; February.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการ วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข โทร. ๓๔๒๙-๗
 ที่ ศธ ๐๔๒๙.๑๖.๑.๙ / ๖๗๔ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔
 เรื่อง ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยสถาบัน

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา

ตามที่ นางสาวณัณญา มีชัย นักวิชาการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิจัยสถาบันเรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี ๑ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี” ทั้งนี้ในการเสนอโครงการวิจัย เพื่อขอรับทุนอุดหนุนจากเงินรายได้ มหาวิทยาลัย นั้น ได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ รายละเอียดดังเอกสารแนบ ๑ นั้น เมื่อจากผู้วิจัยได้ทำสัญญารับทุนในระหว่างวันที่ ๑๙-๒๓ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งอยู่ในช่วงของการเตรียมตัวสอบปลายภาค (วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ – ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓) ของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ทั้งนี้หากผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวมรวมข้อมูลอาจทำให้ได้ ข้อมูลที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

ในการนี้ผู้วิจัย จึงควรขออนุมัติเปลี่ยนแปลงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยสถาบัน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ รายละเอียดดังเอกสารแนบ ๒ ทั้งนี้หากได้รับการอนุมัติ ผู้วิจัยและคณะทำงานจะดำเนินการเก็บรวมรวมข้อมูลในการวิจัย ในระหว่างวันที่ ๒๙ สิงหาคม - ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ป้วน สุทธิพินิธรรม)
 คณะกรรมการวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

เอกสารแนบ ๑

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คณะ/วิทยาลัยฯ	ประชากร (คน)			กลุ่มตัวอย่าง (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
คณะเกษตรศาสตร์	103	135	238	21	27	48
คณะวิทยาศาสตร์	137	298	435	27	60	87
คณะวิศวกรรมศาสตร์	480	138	618	96	28	124
คณะเภสัชศาสตร์	29	64	93	6	13	19
คณะศิลปศาสตร์	70	300	370	14	60	74
คณะบริหารศาสตร์	114	518	632	23	104	127
คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ	30	55	85	6	11	17
คณะนิติศาสตร์	171	222	393	34	44	78
คณะรัฐศาสตร์	125	176	301	25	35	60
วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	57	94	151	11	19	30
โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์	10	54	64	2	11	13
รวม	1,326	2,054	3,380	265	412	677

เอกสารแนบ ๒

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คณะ/วิทยาลัยฯ	ประชากร (คน)			กลุ่มตัวอย่าง (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
คณะเกษตรศาสตร์	104	218	322	21	44	65
คณะวิทยาศาสตร์	146	343	489	29	69	98
คณะวิศวกรรมศาสตร์	339	140	479	68	28	96
คณะเภสัชศาสตร์	23	73	96	5	15	20
คณะศิลปศาสตร์	72	312	384	14	62	76
คณะบริหารศาสตร์	130	632	762	26	126	152
คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ	17	45	62	3	9	12
คณะนิติศาสตร์	122	192	314	24	38	62
คณะรัฐศาสตร์	58	161	219	12	32	44
วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	42	96	138	8	19	27
โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์	5	28	33	1	6	7
รวม	1,058	2,240	3,298	211	448	659

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการ วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข โทร. ๓๔๑๙-๗
 ที่ ศธ ๐๔๒๘.๑๖๙ / ว.๖๗๕ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยสถาบัน

เรียน

ด้วย นางสาวณรัณญา มีชัย นักวิชาการศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิจัยสถาบันเรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี ๑ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี” การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี ๑ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทั้งนี้ ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และนักศึกษา เพราะทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อันจะเป็นประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือและจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการและสังคมให้เหมาะสม กับสภาพของนักศึกษาและอื้ออำนวยต่อการพัฒนานักศึกษา ให้สามารถมีชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข และใช้เป็นข้อมูลในการหาแนวทางช่วยเหลือนักศึกษาต่อไป

ในขณะนี้ผู้วิจัย อยู่ในระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้น วิทยาลัยฯ จึงขอ อนุญาตให้ผู้วิจัย และคณะทำงานเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ในระหว่างวันที่ ๒๙ สิงหาคม - ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ปวัน สุทธิพินิจธรรม)
 คณบดีวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

ภาคผนวกฯ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสำรวจการศึกษาสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คำแนะนำในการตอบ แบบสำรวจปัญหาฉบับนี้ไม่ใช่แบบทดสอบ แต่เป็นรายการปัญหาที่ผู้อยู่ในวัยเดียวกันกับนักศึกษาประสบอยู่บ่อย ๆ มีทั้งหมด 11 ด้านได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทางเพศ ด้านบ้านและครอบครัว ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา ด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้บางปัญหาอาจกำลังเกิดกับนักศึกษา การตอบขอให้ตอบทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ข้อมูลที่ให้ไว้จะเก็บเป็นความลับ โดยไม่มีการเผยแพร่เป็นรายบุคคล แบบสำรวจแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ มี 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นการตอบรายการปัญหาและความต้องการ ซึ่งต้องการให้ครอบคลุมปัญหาและความต้องการของผู้ที่อยู่ในวัยเดียวกับนักศึกษาให้ครบถ้วนด้าน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีรายการปัญหาถึง 220 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ภูมิลำเนา () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ () ภาคอื่น ๆ
3. เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีด้วยวิธี () สอบคัดเลือก(Admission) () โควตา
4. คณะ/วิทยาลัย ที่นักศึกษาสังกัด () คณะเกษตรศาสตร์ () คณะวิทยาศาสตร์ () วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข () คณะเภสัชศาสตร์ () คณะศิลปศาสตร์ () โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ () คณะนิติศาสตร์ () คณะวิศวกรรมศาสตร์ () คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ () คณะรัฐศาสตร์ () คณะบริหารศาสตร์
5. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
 () คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 () คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99
 () คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป
6. สถานะทางสังคมของครอบครัว
 6.1 บิดา ระดับการศึกษา.....อาชีพ.....
 รายได้...../เดือน
- 6.2 มารดา ระดับการศึกษา.....อาชีพ.....
 รายได้...../เดือน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

คำชี้แจง แบบสำรวจส่วนนี้มีจำนวน 220 ข้อ แต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือก ขั้นตอนในการตอบขอให้นักศึกษาพิจารณารายการปัญหาและความต้องการแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าเป็นปัญหาหรือเหตุการณ์ที่ประสบหรือเผชิญอยู่ในขณะนี้หรือนับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมากน้อยเพียงใด

โปรดอ่านข้อความแล้วขัดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่กำหนดให้เพียงข้อเดียวโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่เป็นปัญหาหรือไม่เคยประสบ ท่านไม่เห็นด้วยหรือไม่ตรงกับความจริงในกรณีของท่านมากที่สุด
- 2 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเป็นปัญหาหรือเป็นเพียงเล็กน้อย ท่านไม่เห็นด้วยหรือไม่ตรงกับความจริงในกรณีของท่าน
- 3 หมายถึง เป็นปัญหานำ้หน้าและไม่มากนัก_ไม่แน่ใจหรือมีบางส่วนตรงกับความจริงในกรณีของท่านอยู่บ้าง
- 4 หมายถึง เป็นปัญหามาก ท่านเห็นด้วยหรือตรงกับความเป็นจริงในกรณีของท่านมาก
- 5 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งหรือตรงกับความเป็นจริงในกรณีของท่านมากที่สุด

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	1 ไม่เป็น ปัญหา	2 เล็กน้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1. ข้าพเจ้ารู้สึกอ่อนเพลียอยู่เสมอ					
2. ข้าพเจ้ออยากให้รู้ปร่างหน้าต้าดีกว่าที่เป็นอยู่					
3. ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย					
4. ข้าพเจ้านอนและพักผ่อนไม่เพียงพอ					
5. ข้าพเจ้ามีสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร					
6. ข้าพเจ้ามีน้ำหนักตัวลดลงเรื่อย ๆ					
7. ข้าพเจารับประทานอาหารน้อยไปในแต่ละวัน					
8. ข้าพเจ้าเบื่ออาหารรับประทานไม่ค่อยได้					
9. ข้าพเจ้ามีอาการแพ้บางสิ่งบางอย่าง เช่น ฝุ่นหรืออาหารบางชนิด					
10. ข้าพเจ้าผิวพรรณไม่ดี หรือเป็นโรคผิวหนัง					
11. ข้าพเจ้ามีอาการปวดศีรษะบ่อย ๆ					
12. ข้าพเจ้าเป็นหวัด เจ็บคอบ่อย ๆ					
13. ข้าพเจ้าเป็นโรคโพรงจมูกอักเสบ					
14. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับตา เช่น ปวดตาบ่อย ๆ สายตาไม่ดี					
15. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการพูด เช่น พูดไม่ชัดหรือติดอ่าง					
16. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับความพิการของหู					
17. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับฟัน เช่น ปวดฟันบ่อย ๆ					
18. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร เช่น โรคกระเพาะ ปวดท้องบ่อย ๆ					
19. ข้าพเจ้ามีโรคประจำตัว เช่น ประจำเดือนมาไม่ปกติ เป็นภูมิแพ้					
20. ข้าพเจ้ามีความพิการทางร่างกายทำให้หงุดหงิดรำคาญใจ					
21. ข้าพเจ้ายากมีเงินไวใช้ส่วนตัวมากกว่านี้					
22. ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือจากการเงินจากทางบ้านน้อยมาก					
23. ข้าพเจ้าจังงประมาณการใช้จ่ายของตนเองไม่เป็น ไม่เหมาะสม					
24. ข้าพเจ้าต้องการหารายได้พิเศษ เพราะเดือดร้อนทางการเงิน					
25. ข้าพเจ้ามีหนี้สินเพราะเอาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน					
26. ข้าพเจ้าเกิดปัญหาการเงินไม่พอใช้บ่อย ๆ ทำให้ไม่แน่ใจว่าจะเรียนได้จบ					
27. ข้าพเจ้ามักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินเสมอ					
28. การที่ข้าพเจ้าต้องประยัดเงินมากเกินไปทำให้เป็นปัญหา					
29. ครอบครัวมีความกังวลใจเกี่ยวกับการเงิน					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	1 ไม่เป็น ปัญหา	2 เล็กน้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
30. ข้าพเจ้าต้องทำงานพิเศษมากเกินไป					
31. ผู้ปกครองของข้าพเจ้าส่งเงินมาไม่ตรงเวลา					
32. ข้าพเจ้ามีความจำเป็นต้องขอรื้อเรื่องเสนอ					
33. ข้าพเจ้ามักทำงานพิเศษเพื่อหาเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่					
34. ข้าพเจ้าเป็นห่วงปิดามารดาที่ทำงานหนักเกินไป					
35. ที่บ้านบิดามารดาของข้าพเจ้าไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างที่ต้องการ					
36. ข้าพเจ้าไม่มีห้องส่วนตัวที่บ้าน					
37. ข้าพเจ้าไม่มีที่ต้อนรับเพื่อน ๆ ที่บ้าน					
38. ข้าพเจ้ามีความสะอาดในการเดินทางระหว่างหอพักกับอาคารเรียน					
39. ข้าพเจ้าไม่พอใจบ้านของตนเองในปัจจุบัน					
40. ข้าพเจ้าไม่อยากให้เพื่อน ๆ ไปรุ้งจับบ้าน					
41. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเวลาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ					
42. ข้าพเจ้ามีโอกาสเล่นกีฬาน้อยมาก					
43. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสได้ฟังและชมการแสดงดนตรี					
44. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสหาความเพลิดเพลินกับวิทยุหรือโทรทัศน์					
45. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเวลาเป็นของตัวเอง					
46. ข้าพเจ้าขาดความรอบรู้ในชีวิตนอกบ้าน					
47. ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้น้อยเกินไป					
48. ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสที่จะแสดงความสามารถของตนให้ปรากฏ					
49. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อพบปะผู้คน					
50. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเพศ					
51. ข้าพเจ้าคุณเคยกับผู้อื่นได้ยาก					
52. ข้าพเจ้าไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย					
53. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายวันหยุด เพราะต้องอยู่คนเดียว					
54. ข้าพเจ้าต้องการปรับปรุงรูปร่างหน้าตา ทำทางของตนให้ดีกว่านี้					
55. ข้าพเจ้าต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิริยา罵ารยาทและการเข้าสังคม					
56. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจที่จะพูดคุยกับผู้อื่นนาน ๆ					
57. ข้าพเจ้าไม่สามารถเล่นกีฬากับเพื่อน ๆ ได้เพราะขาดทักษะทางกีฬา					
58. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสสังสรรค์หรือร่วมกิจกรรมทางสังคมกับเพื่อน ๆ					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	1 ไม่เป็น ปัญหา	2 เล็กน้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 ที่สุด
59. ข้าพเจ้าได้ทำในสิ่งที่ต้องการท่าน้อยมาก					
60. ข้าพเจ้าใช้เวลาในการสังสรรค์หรือร่วมกิจกรรมทางสังคมมากเกินไป					
61. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองข้อayanมากโดยไม่สามารถแก้ไขได้					
62. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดเมื่อยู่ต่อหน้าผู้อื่น					
63. ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนสนิทที่มีความอ่อนโยน					
64. ข้าพเจ้าต้องการมีบุคลิกภาพที่ต้องใจผู้อื่นมากกว่านี้					
65. ข้าพเจ้าต้องการเป็นผู้ที่นิยมชอบของผู้อื่นมากกว่านี้					
66. ข้าพเจ้าต้องเลิกคบกับเพื่อน เพราะไม่เข้าใจกัน					
67. ข้าพเจ้ารู้สึกโศกโศก					
68. ข้าพเจ้าสะเทือนใจง่าย					
69. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าถูกนินทาและพูดถึงในแง่ร้าย					
70. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจเพราะมีคนจับตามองเสมอ					
71. ข้าพเจ้ากังวลใจว่าจะสร้างความประทับใจให้แก่เพื่อนได้อย่างไร					
72. ข้าพเจ้ารู้สึกมีปมด้อย					
73. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเข้าแต่ใจคนของมากเกินไป					
74. ข้าพเจ้ามักมีเรื่องตกเดียงด้วยกันกับผู้อื่น					
75. ข้าพเจ้ามักจะทำให้ผู้อื่นเกิดความสะเทือนใจ					
76. ข้าพเจ้าไม่มีใครที่จะปรับทุกข์ด้วยได้					
77. ข้าพเจ้าไม่มีใครเข้าใจข้าพเจ้าเลย					
78. ข้าพเจ้ามีความลำบากใจที่จะพูดถึงปัญหาของตนเองแม้แต่กับเพื่อนสนิท					
79. ข้าพเจ้าทำตามหรือยอมตามผู้อื่นได้ง่าย					
80. ข้าพเจ้าขาดความสามารถในการตัดสินใจ					
81. ข้าพเจ้าอาจริงเร้าจังมากเกินไปกับทุกเรื่อง					
82. ข้าพเจ้ามักกังวลใจແນ້دقในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ					
83. ข้าพเจ้าหาดหัวนั่นตื่นตกใจง่าย					
84. ข้าพเจ้ามีความเครียดอยู่เสมอ					
85. ข้าพเจ้ามีอารมณ์เหราอยู่เสมอ					
86. ข้าพเจ้าไม่ค่อยประสบความสำเร็จในสิ่งต่าง ๆ ที่ทำ					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	1 ไม่เป็น ปัญหา	2 เล็กน้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
87. ข้าพเจ้าห้อแท้หงายเสมอ					
88. ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนไม่ต้องการข้าพเจ้า					
89. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสุข					
90. ข้าพเจ้ามักใจโลย					
91. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองมีจุดอ่อนในเรื่องต่าง ๆ เช่น ชีลีม สะพร่า หรือ เกี่ยจคร้าน					
92. ข้าพเจ้าอารมณ์เสียง่าย					
93. ข้าพเจ้าไม่ค่อยจริงจังกับเรื่องต่าง ๆ					
94. ข้าพเจ้ากลัวที่จะทำความผิด					
95. ข้าพเจ้าตัดสินใจด้วยด้วยตนเองไม่ค่อยได้					
96. ข้าพเจ้าไม่ค่อยเชื่อมั่นในตนเอง					
97. ข้าพเจ้าไม่สามารถเริ่มเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจได้					
98. ข้าพเจ้ามีปัญหาส่วนตัวมาก					
99. ข้าพเจ้าไม่สบายใจที่บางครั้งคิดเรื่องไม่ถูกต้อง					
100. ข้าพเจ้าคิดอย่างจะฆ่าตัวตาย					
101. ข้าพเจ้ามีนัดกับเพื่อนต่างเพศน้อยมาก					
102. ข้าพเจ้ายังไม่ชอบใครพอที่มีนัดด้วย					
103. ข้าพเจ้ายังตัดสินใจไม่ได้ว่าควรจะจริงจังกับเพื่อนต่างเพศที่คบอยู่ในขณะนี้หรือไม่					
104. ข้าพเจ้าชอบเพื่อนต่างเพศที่ทางบ้านไม่ยอมรับ					
105. ข้าพเจ้ากลัวจะสูญเสียคนรักในปัจจุบันไป					
106. ข้าพเจ้ารักคนที่เขามิรักเรา					
107. ข้าพเจ้าเก็บกดในเรื่องเพศมากเกินไป					
108. ข้าพเจ้ากลัวการพบปะใกล้ชิดกับกับเพศตรงข้าม					
109. ข้าพเจ้ากลัวที่จะหาคู่ที่เหมาะสมไม่ได้					
110. ข้าพเจ้าอยากรักความรัก					
111. ข้าพเจ้ารักอยู่กับคนที่แต่งงานด้วยไม่ได้					
112. ข้าพเจ้ากังวลใจในเรื่องเพศสัมพันธ์					
113. ข้าพเจ้าไม่สามารถสนองตอบความต้องการทางเพศของข้าพเจ้าได้					
114. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศได้แค่ไหน					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	1 ไม่เป็น ปัญหา	2 เล็กน้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
115. ข้าพเจ้าผิดหวังในความรัก					
116. ข้าพเจ้ามีปัญหากับเพื่อนต่างเพศ					
117. ข้าพเจ้ามีปัญหากับเพื่อนเพศเดียวกันเสมอ					
118. ข้าพเจ้าผิดใจกับคนรัก					
119. ข้าพเจ้ากังวลใจว่าจะได้แต่งงานหรือไม่					
120. ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งงาน					
121. ข้าพเจ้าถูกบิ玳รามารดาทำหนินบ่อย ๆ					
122. ข้าพเจ้ามีปัญหากับมารดา					
123. ข้าพเจ้ามีปัญหากับบิดา					
124. บิดามารดาเสียสละเพื่อข้าพเจ้ามากเกินไป					
125. ข้าพเจ้ามีปัญหานึ่งจากบิดามารดาอย่างร้าบกัน					
126. ข้าพเจ้าไม่สบายใจที่บิดามารดาไม่ลงรอยกัน					
127. ข้าพเจ้ากังวลใจเกี่ยวกับสมาชิกคนใดคนหนึ่งในครอบครัว					
128. ข้าพเจ้ามีความว้าเหว่เนื่องจากบิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม					
129. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าบ้านไม่อ่อนอุ่น					
130. บิดาและมารดาของข้าพเจ้าแสดงอาการไม่ต้อนรับเพื่อน ๆ ของข้าพเจ้า					
131. ข้าพเจ้าไม่มีความสุขกับชีวิตในบ้าน					
132. ข้าพเจ้าเข้ากับสมาชิกในครอบครัวไม่ได้					
133. ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดคุยกับบิดามารดาหรือพี่น้องได้					
134. ข้าพเจ้ามีความเห็นขัดแย้งหรือมักโกรธัยกับบิดามารดา					
135. บิดามารดาคาดหวังในตัวข้าพเจ้ามากเกินไป					
136. ข้าพเจ้ารู้สึกต้องรับผิดชอบทางบ้านหนักมาก					
137. บิดามารดามักตัดสินใจให้ข้าพเจ้ามากเกินไป					
138. ข้าพเจ้าต้องการความรัก ความเข้าใจจากบิดามารดามากกว่าที่เป็นอยู่					
139. ข้าพเจ้าต้องการเสริมภาพมากกว่านี้					
140. ข้าพเจ้ายากมีภูมิหลังทางครอบครัวต่างจากที่เป็นอยู่					
141. ข้าพเจ้าไม่ชอบพิธีกรรมทางศาสนา					
142. ข้าพเจ้ามีความเชื่อที่ขัดกับหลักศาสนาที่ข้าพเจ้านับถืออยู่					
143. ข้าพเจ้าหมดศรัทธาในศาสนาที่เคยยึดถือ					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	1 ไม่เป็น ปัญหา	2 เล็กน้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
144. ข้าพเจ้าสังสัยในคุณค่าของการสวดมนต์และกราบไหว้					
145. ข้าพเจ้านับถือศาสนาที่แตกต่างจากครอบครัว					
146. ข้าพเจ้าคิดว่าศาสนามีความสัมพันธ์กับชีวิตน้อยมาก					
147. ข้าพเจ้ามีความสับสนทางจิตใจ เพราะหลักทางศาสนาที่ข้าพเจ้านับถือ บางอย่างขัดกับหลักการทางวิทยาศาสตร์					
148. ข้าพเจ้าต้องการมีปรัชญาชีวิตของตนเอง					
149. บิดามารดาของข้าพเจ้ามีความคิดที่ไม่ทันสมัย					
150. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกหงุดหงิดที่เห็นคนอื่น ๆ ไม่มีความเชื่อถือในศาสนา					
151. ข้าพเจ้ารักอยู่กับคนต่างศาสนาหรือต่างเชื้อชาติ					
152. ข้าพเจ้าต้องการเวลาเพื่อปฏิบัติภารกิจทางศาสนามากกว่านี้					
153. ข้าพเจ้าต้องการเข้าใจหลักธรรมทางศาสนาของข้าพเจ้ามากกว่านี้					
154. ข้าพเจ้ารู้สึกห่างเหินกับศาสนามากเกินไป					
155. ข้าพเจ้าสับสนในปัญหาด้านศีลธรรมจริยธรรมบางประการ					
156. ข้าพเจ้าไม่สามารถแกนนิสัยที่ไม่ดีให้หายได้					
157. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกสำนึકผิดปွย ๆ					
158. ข้าพเจ้าไม่สามารถล้มความผิดที่เคยทำไว้ได้					
159. ข้าพเจ้ายอมแพ้ต่อสิ่งที่ถือศาลาอิจฉาได้ง่าย ควบคุมตัวเองไม่ค่อยได้					
160. บางครั้งต้องแสดงออกในสิ่งที่ไม่ใช่ตัวจริงของข้าพเจ้า					
161. ข้าพเจ้าไม่ทราบวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ					
162. ข้าพเจ้ามีจิตใจไม่นิ่งเสียสมารถบอย ๆ					
163. ข้าพเจ้าไม่เคยวางแผนการเรียนหรือการทำงานใดล่วงหน้าหรือวางแผนได้ไม่ดี					
164. ข้าพเจ้ามีความรู้ไม่ดีในบางวิชา					
165. ข้าพเจ้ามีความรู้พื้นฐานจากชั้นมัธยมไม่ดีพอ					
166. ข้าพเจ้าเรียนไม่เก่งได้คะแนนต่ำ					
167. ข้าพเจ้าเขียนบรรยายไม่เก่ง					
168. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือช้า					
169. ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้เวลาอढูหนังสือหรือค้นคว้าเพียงพอ					
170. ข้าพเจ้าสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ นอกเหนือจากการเรียนเป็นส่วนใหญ่					
171. ข้าพเจ้ามีความยุ่งยากใจเมื่อจะต้องรายงานหน้าชั้น					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	1 ไม่เป็น ปัญหา	2 เล็กน้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
172. ข้าพเจ้ามีความลำบากในการจดคำบรรยาย					
173. ข้าพเจ้าไม่ได้สนใจค้นคว้าอ่านหนังสือเรียนอย่างจริงจัง					
174. ข้าพเจ้าไม่เคยทำงานเสร็จทันหรือลังงานทันเวลา					
175. ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นของมาเป็นคำพูดให้ได้ยาก					
176. ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดภูมิปัญญาในชั้น					
177. ข้าพเจ้ามีความเข้าใจในทฤษฎีหรือความคิดเชิงนามธรรมได้ช้า					
178. ข้าพเจ้ากังวลเกี่ยวกับการสอบ					
179. ข้าพเจ้ากลัวความล้มเหลว เช่น สอบตก กลัวเรียนไม่จบและกลัวใช้เวลาในการเรียนมากกว่า 4 ปี					
180. ข้าพเจ้ามีความไม่แน่นัดหรือไม่มีความสนใจในรายวิชาที่เรียนรู้อย่างแท้จริง					
181. ข้าพเจ้าต้องการออกไปประกอบอาชีพแต่ยังไม่สามารถทำได้					
182. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเลือกกลุ่มสาขาวิชาได้เหมาะสมหรือไม่					
183. บิดามารดาไม่เห็นด้วยกับกลุ่มสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือก					
184. เป้าหมายในการเรียนในมหาวิทยาลัยของข้าพเจ้ายังไม่ชัดเจน					
185. ข้าพเจ้าสงสัยว่าคนที่ได้รับปริญญาบัตรจะมีความสามารถจริงตามที่ได้รับปริญญาบัตรรับรองนั้นหรือไม่					
186. ข้าพเจ้าไม่สามารถเรียนในกลุ่มสาขาวิชาที่ต้องการได้					
187. ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าเลือกกลุ่มสาขาวิชาเรียนที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง					
188. ข้าพเจ้าสงสัยว่ามหาวิทยาลัยจะฝึกฝนให้ให้ข้าพเจ้าออกไปทำงานได้เพียงใด					
189. ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตมากน้อยเพียงใด					
190. ข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจว่าข้าพเจ้าต้องการอะไรอย่างแท้จริง					
191. ข้าพเจ้าสงสัยว่าอาชีพกับการแต่งงานจะไปด้วยกันได้หรือไม่					
192. ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะออกไปประกอบอาชีพตามที่เรียนมาตีหรือไม่					
193. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าต้องเรียนต่อไปจะคุ้มค่าหรือไม่					
194. ข้าพเจ้าอยากรทราบว่าข้าพเจ้ามีความสามารถในอาชีพใดบ้าง					
195. ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะได้งานตามสาขาวิชาที่เรียนมากหรือไม่					
196. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาเรียน					
197. ข้าพเจ้ามีปัญหาในการหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกสาขาวิชา					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	1 ไม่เป็น ปัญหา	2 เล็กน้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
198. ข้าพเจ้ากลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ					
199. ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงานก่อนออกจากมหาวิทยาลัย					
200. ข้าพเจ้าเกรงว่าไม่สามารถไปถึงเป้าหมายด้านอาชีพที่วางไว้ได้					
201. ข้าพเจ้าไม่มีที่ที่ถูกใจที่จะทำการบ้าน ดูหนังสือหรือศึกษาค้นคว้า					
202. ข้าพเจ้าไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน					
203. ตำราเรียนยากเกินไป					
204. ข้าพเจ้าหาหนังสือแบบเรียนที่อาจารย์กำหนดได้ยาก					
205. บรรยากาศในห้องเรียนน่าเบื่อ ทั้งอาจารย์และเพื่อน					
206. ข้าพเจ้าเชื่อว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ต้องประสาทอิจิกในการสอน					
207. ข้าพเจ้าเชื่อว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ขาดความรู้ในวิชาที่สอน					
208. ข้าพเจ้าเห็นว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสม					
209. ข้าพเจ้าไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดี					
210. อาจารย์ทำตัวห่างเหิน ไม่สนใจนักศึกษา					
211. มหาวิทยาลัยไม่สนใจความต้องการของนักศึกษา					
212. การดำเนินการสอนส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้เหมือนกับการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยม					
213. ข้าพเจ้าเห็นว่าในชั้นเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนนักศึกษามากเกินไป					
214. ข้าพเจ้าเห็นว่าว่างวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป					
215. ข้าพเจ้าเห็นว่าอาจารย์เน้นหนักในทฤษฎีและหลักวิชามากเกินไป					
216. ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาที่จัดให้เรียนส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน					
217. ข้าพเจ้าเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีกฎข้อบังคับมากเกินไป					
218. ข้าพเจ้าเชื่อว่าการสอบและการประเมินผลในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่ยุติธรรม					
219. กิจกรรมของมหาวิทยาลัยขาดการประสานงานที่ดี					
220. มหาวิทยาลัยขาดสถานที่และอุปกรณ์เพื่อการพัฒนานักศึกษา					

ขอขอบคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวณรัณญา มีชัย
วันเดือนปีเกิด	10 มกราคม 2514
สถานที่เกิด	อำเภอมาชนะชัย จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	33 หมู่ 9 ต.รีน้อย อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000
ตำแหน่งหน้าที่การทำงานในปัจจุบัน	รักษาการในตำแหน่งหัวหน้างานบริการการศึกษา
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 85 ถนนสسلامารค ต.เมืองศรีโค อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190 โทรศัพท์ที่ทำงาน 045-353927 โทรสาร 045-353901 E-mail : naranya_sn@yahoo.com , yasika@yahoo.com
ประวัติการศึกษา	2532 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมหาชนชัยวิทยาคม 2536 การศึกษาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร
	2554 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและ การเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี